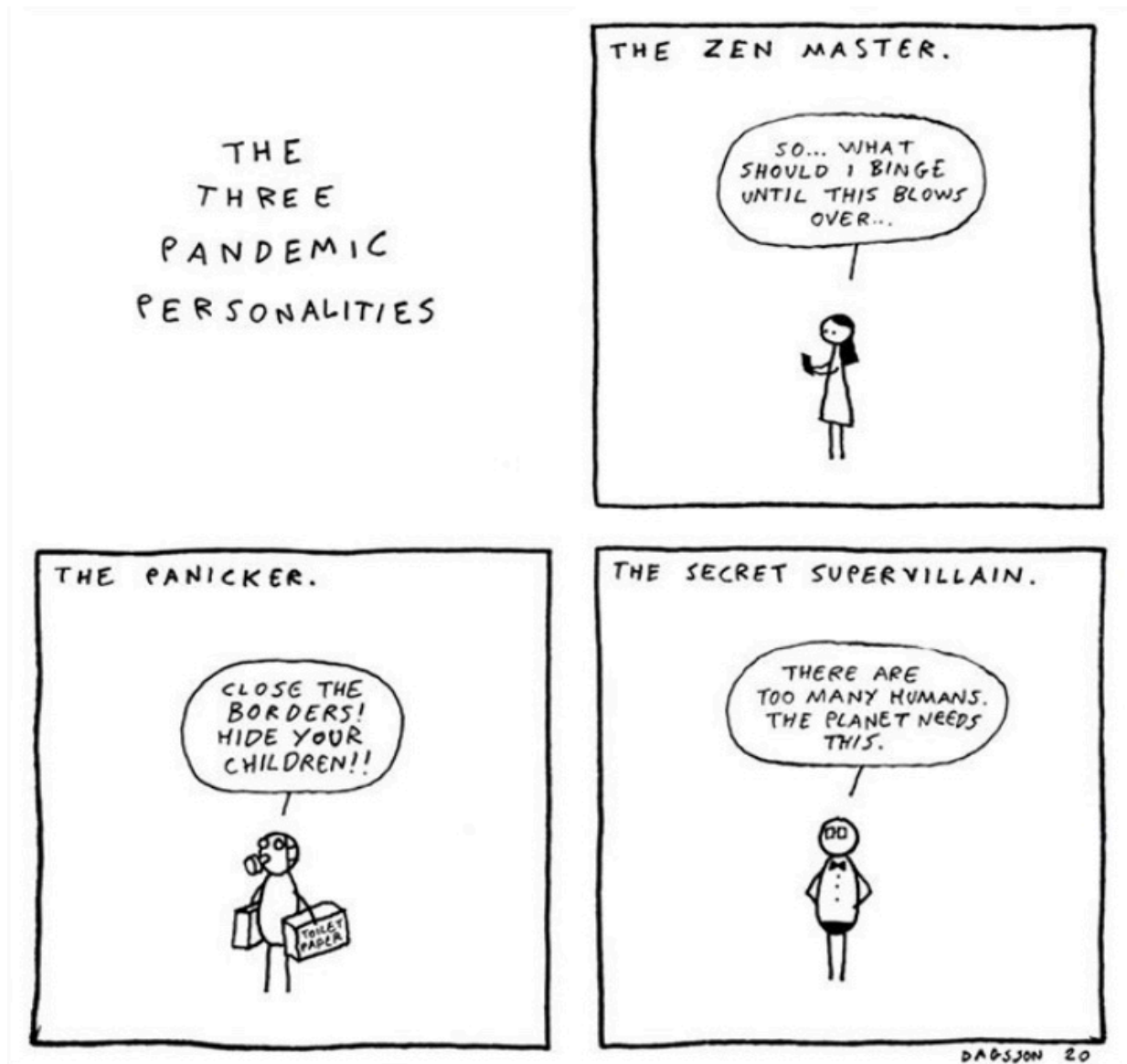

Pandemi i det 21. århundrede

- de studerendes påvirkning af nedlukningen på Ilisimatusarfik

Camilla Anita Lennert - 280896

Ilisimatusarfik, Grønlands Universitet

Kultur- og Samfundshistorie

Bachelorprojekt

Vejleder: Ebbe Volquardsen

20 ECTS-point

Dato for aflevering: 29. juni 2020

Anslag: 57.208

Indholdsfortegnelse

1. INDLEDNING	4
1.1 INTRODUKTION.....	4
1.2 PROBLEMFORMULERING	4
1.3 ARBEJDSPØRGSMÅL	4
1.4 AFGRÆNSNING	5
1.5 EMPIRI	5
1.6 METODE.....	5
<i>Kvalitativ metode</i>	5
<i>Semistruktureret-interview</i>	6
<i>Transskribering, kodning og kategorisering</i>	7
1.7 UDVÆLGELSE AF INFORMANTER.....	7
1.8 ETISKE OVERVEJELSER.....	9
1.9 VIDENSKABSTEORI – FÆNOMENOLOGI	9
1.10 OPGAVENS OPBYGNING.....	10
2. HVAD ER COVID-19?	11
3. COVID-19 I GRØNLAND	12
4. ANALYSE.....	14
4.1 ARBEJDSPØRGSMÅL 1: HAR NEDLUKNINGEN PÅVIRKET DEM PERSONLIGT OG/ELLER UDDANNELSESMÆSSIGT?	14
<i>Følelsesmæssig påvirkning:</i>	14
<i>Motivation:</i>	15
<i>Delkonklusion: arbejdsspørgsmål 1</i>	16
4.2 ARBEJDSPØRGSMÅL 2: HAR DE STUDERENDE FØLT EN SAMHØRIGHEDSFØLELSE ELLER AFSONDRETHED?.....	17
<i>Samhørighedsfølelse:</i>	17
<i>Afsondrethed:</i>	17
<i>Delkonklusion: arbejdsspørgsmål 2</i>	18
4.3 ARBEJDSPØRGSMÅL 3: ER DER NOGLE FORSLAG TIL HVAD UDDANNELSESinSTITUTIONEN ILISIMATUSARFIK KUNNE HAVDE GJORT BEDRE?	18
<i>Utilfredshed:</i>	18
<i>Fungerede godt:</i>	20

<i>Delkonklusion: arbejdsspørgsmål 3</i>	21
5. TEORI	21
5.1 MOTIVATION	21
5.2 FORESTILLEDE FÆLLESSKABER	22
5.3 ANGST.....	22
6. FORTOLKNING	23
6.1 MANGEL PÅ MOTIVATION.....	23
6.2 FØLELSE AF SAMHØRIGHED.....	24
6.3 UTILFREDS → UTRYG?.....	24
7. KONKLUSION	25
8. PERSPEKTIVERING	26
9. LITTERATURLISTE	28
9.1 BØGER:	28
9.2 NETREFERENCER:	29
10. BILAG	33
10.1 TRANSSKRIBERING AF INTERVIEWET MED AVIAQ.....	33
10.2 TRANSSKRIBERING AF INTERVIEWET MED CLARA.	48
10.3 TRANSSKRIBERING AF INTERVIEWET MED ERIKA.	56
10.4 TRANSSKRIBERING AF INTERVIEWET MED MALIINA.	65
10.5 TRANSSKRIBERING AF INTERVIEWET MED CHRISTINA.	68
10.6 TRANSSKRIBERING AF INTERVIEWET MED DORTHE.	85
10.7 TRANSSKRIBERING AF INTERVIEWET MED ELISABETH.	95

1. Indledning

1.1 Introduktion

Den 18. marts 2020 lukkede hovedstaden i Grønland, Nuuk, ned efter der var blevet konstateret to smittede af COVID-19. Det hele skete meget hurtigt. Det blev meddelt i pressemødet at der yderligere var én smittet, det ville så sige at der var to personer i alt, som var blevet konstateret smittet med COVID-19 i Nuuk, og samme dag kl. 16:00, lukkede Nuuk ned. Man havde nok set det komme, men stadig så kom det som et chok for mange mennesker. Man begyndte at mistænke alle om de var blevet smittet eller ej, man tog afstand fra folk og mange skulle nu begynde at arbejde hjemme fra. Det betød også at skoler og uddannelsesinstitutioner nu skulle have nogle alternativer med hensyn til undervisning, da det nu skulle foregå på en anden måde. For Ilisimatusarfiks vedkommende, foregik undervisningen nu over internettet, primært på Microsoft Teams¹ og Zoom².

Det at det lukkede ned fra dag til dag, eller nærmest fra time til time, må have påvirket folk på en eller anden måde og det er det som har vækket min interesse. Hvordan sådan en nedlukning påvirker et menneske, og om det har haft nogle konsekvenser for ens hverdag. Jeg mener nemlig, at man ikke skal undervurdere, hvordan man er blevet påvirket af sådan en situation, og det er dér mit hovedfokus vil være.

1.2 Problemformulering

- 1) Hvordan har de studerende på uddannelsesinstitutionen Ilisimatusarfik oplevet nedlukningen, som skyldes af COVID-19?
- 2) Kunne uddannelsesinstitutionen Ilisimatusarfik have håndteret nedlukningen bedre?

1.3 Arbejdsspørgsmål

For at kunne komme nærmere ind på min problemformulering har jeg lavet tre arbejdsspørgsmål og de lyder følgende:

- Har nedlukningen påvirket dem personligt og/eller uddannelsesmæssigt?
- Har de studerende følt en samhørighedsfølelse eller afsondrethed?

---

¹ Microsoft Teams er et online samarbejdsværktøj, hvor man kan chatte- og snakke sammen. Man kan være flere mennesker sammen i et Teams møde, og er derfor et godt alternativ til undervisning.

² Zoom er også et online samarbejdsværktøj, og fungerer stort set som Teams, den har bare nogle andre funktioner som kan være brugbare til en online undervisning.

- Er der nogle forslag til hvad uddannelsesinstitutionen Ilisimatusarfik kunne have gjort bedre?

For at der ikke bliver skabt forvirring, så vil jeg forklare kort hvad jeg mener med uddannelsesinstitutionen Ilisimatusarfik. Institutionen består af en masse forskellige stillinger, og når jeg skriver uddannelsesinstitutionen så mener jeg primært undervisere og ledelsen.

1.4 Afgrænsning

COVID-19 krisen har stort set påvirket hele verdenen. Da jeg startede med at skulle vælge mit emne, var COVID-19 krisen et oplagt valg, da det var så aktuelt og jeg ville undersøge hvordan krisen påvirkede Grønland, men fordi det blev for bredt, så afgrænsede jeg det ned til hvordan COVID-19 krisen har påvirket menneskene. Men fordi at det endnu engang blev for bredt, har jeg valgt kun at fokusere på hvordan COVID-19 krisen har påvirket de studerende på Ilisimatusarfik, hvorved der vil være fokus på selve nedlukningen af universitet. Én af grundene til at jeg kun valgte studerende på Ilisimatusarfik var på grund af, at det andet smittetilfælde man fandt, var fra universitetsmiljøet.

1.5 Empiri

Måden empirien er blevet samlet på er gennem syv kvalitative interviews af studerende på universitet Ilisimatusarfik. Der vil blive lavet en empirisk analyse af de interviews jeg har foretaget mig. De studerende kommer fra forskellige uddannelser på Ilisimatusarfik.

1.6 Metode

Under processen i bachelorprojektet har jeg brugt primær data, hvilket betyder at jeg selv har indsamlet datamaterialet. Den måde jeg har indsamlet mit datamateriale på, er gennem kvalitativ forskning, hvorved jeg har foretaget semi-struktureret interviews.

Kvalitativ metode

Ved at anvende kvalitativ metode som en forskningsmetode, så gør man oftest det, at man interviewer. Det kan enten være i form af semi-struktureret interviews, fokusgruppeinterview eller man kan vælge at observere, hvilket ville blive betegnet som deltagerobservation. Man anvender ofte kvalitativ metode, hvis man vil indsamle oplysninger fra enkeltpersoner og for at forstå et problemfelt fra et andet synspunkt. For at kunne forstå problemfeltet fra et andet

synspunkt, så sætter forskeren sig ind i informantens situation, forskeren forholder sig åben og derved ser det fra informantens verdensopfattelse. Ved at lave et kvalitativt interview, så opstår der også en rollefordeling i forhold til hverdagssamtalen, da forskeren er den der stiller spørgsmålene og informanten er den der skal svare. Målet er dog altid for et kvalitativt interview, at forskeren skal få et indefra-perspektiv fra informanten (Dahler-Larsen 2002: 16, Holme og Solvang 1991: 90, Nielsen et al. 2019: 181f.).

Jeg har valgt at gøre brug af kvalitativ metode, da jeg gerne ville komme i dybden af problemformuleringen og se det fra informanternes synspunkter. De spørgsmål som jeg havde klargjort var også mere egnet til at informanterne kunne snakke om dem selv og deres følelser, derfor gav det mening at skulle vælge denne form for metode, i forhold til kvantitativ metode, hvor det ikke ville have været muligt at få samme informationer.

Semistruktureret-interview

Ved semi-struktureret interviews, så har interviewereren typisk forberedt nogle spørgsmål og tematikker som man gerne ville komme ind på, og dermed er det interviewereren der nærmest 'styrer' samtalen. Der er både fordele og ulemper ved at bruge denne form for metode. I forhold til det tematiske, så er et af fordelene, at det er muligt for informanten at tale om private og personlige emner, hvilket gør at man ofte kommer mere i dybden til ens problemstilling. Problemet ved denne metode er, at det kan være meget tidskrævende da man skal forberede spørgsmål, give sig tid til at interviewe og i de fleste tilfælde skal man også transskribere dem. Ulempen er også, at interviewereren har kortlagt dagsordenen, og er ordstyren, så dermed er der ikke lige så frit spil, som hvis man havde en uformel samtale (Rubow et al. 2018: 183, Nielsen et al. 2019: 183).

Formålet med mine interviews var ellers, at jeg ville lave uformelle samtaler, da jeg gerne ville have at mine informanter bare snakkede, uden at jeg havde påduttet dem nogle ord. Jeg var dog stadig bange for, at samtalen ville gå i stå, så jeg forberedte syv spørgsmål. Alle spørgsmål blev ikke stillet til alle, de blev kun stillet hvis der var behov for det, og jeg stillede også supplerende spørgsmål, hvis jeg havde brug for mere uddybning af informanternes svar. Det blev så derfor et mere semi-struktureret interview, end det blev en uformel samtale.

Transskribering, kodning og kategorisering

Under interviewsne så optog jeg samtalerne så jeg havde mulighed for at transskribere (man kan se transskriptionerne af alle interviews i bilag 1). Én anden grund til at jeg også valgte at optage samtalerne var, at jeg ville have fuld fokus på informantens besvarelser, og det ville være nemmere for mig at stille supplerende spørgsmål hvis der var behov for det.

Efter jeg havde transskriberet mine interviews, så begyndte jeg at kode informanternes besvarelser. Jeg fandt det vigtigt at skulle transskribere og derefter kode mit datamateriale, da man ofte på den måde kan danne sig et bedre overblik over materialet, ikke kun for forskeren, men også for læseren (Bryman 2012: 298). Kodning er en analyseteknik af ens indsamlet datamateriale. Den måde man koder på er, at man deler sine transskriptioner op i mindre stykker, det vil sige at man klassificere materialet. Man kan dele sit materiale op på flere måder, man kan bruge analytiske koder som er begrebsstyret, som også bliver kaldt deduktion. Hvis man vælger at bruge deduktion, så koder man sit datamateriale ud fra enten eksisterende undersøgelser, man leder efter bestemte forhold, og i visse tilfælde så er koderne blevet skabt ved at man har brugt teori. Man kan også vælge at bruge etnografiske koder som er datastyret, som også er kaldt for induktion. Ved at kode sit materiale gennem induktion, så har man ikke fastlagt sine kodninger, man har ikke nogen teorier som man går ud fra. Her har man blandt andet også lagt sine forforståelse fra sig, og de koder der bliver skabt kommer enten fra informanternes udsagn eller så bliver de udviklet af forskeren selv (Boolsen 2017: 113ff., Rubow et al. 2018: 78f., Bryman 2012: 299, Nielsen et al. 2019: 257).

Jeg har valgt jeg vil bruge den induktive, åbne og tematiske form for kodning. Det at jeg anvender den induktive- og åbne kodning betyder, at jeg ikke har noget teori, men teorien udfolder sig sandsynligvis når datamaterialet er blevet analyseret. Jeg startede med at læse mine transskriptioner igennem et par gange, for at danne mig en helhedsforståelse. Jeg ledte ikke efter noget bestemt, jeg gjorde det primært for at danne mig et overblik så jeg kunne komme i gang med at tematisere materialet. Efter jeg havde tematiseret mit materiale, så lavede jeg nogle kategorier ud fra informanternes besvarelser, hvor jeg tog udgangspunkt i min problemformulering. Jeg kom frem til 3 kategorier og de lyder følgende: påvirkninger af nedlukningen, sammenhørighed versus afsondrethed og Ilisimatusarfiks rolle.

1.7 Udvalgelse af informanter

Da jeg havde afgrænset mit emne til, at det kun skulle være studerende på Ilisimatusarfik som jeg fik data fra, blev det nemmere at udvælge mine informanter. Jeg brugte forskellige metoder på at få kontakt til mine informanter. Det første jeg gjorde var, at spørge en af mine

medstuderende om vedkommende var interesseret i at have samtale omkring nedlukningen, hvilket vedkommende gerne ville. Jeg snakkede også med en anden, som også er min medstuderende omkring min opgave, og vedkommende synes at det lød interessant, og dermed ville vedkommende gerne interviewes.

Da jeg gerne ville have informanter fra forskellige uddannelseslinjer på Ilisimatusarfik, så besluttede jeg mig for, at sende en fælles mail til de studerende, og her var der fire personer som svarede på min mail og gerne ville interviewes. Jeg mødte også en på Ilisimatusarfik, som jeg tilfældigvis også interviewede. Jeg fik i alt fat på syv informanter, som var villige til at have en samtale med mig.

Da alle har indvilliget i, at være med i mit bachelorprojekt så vil jeg præsentere mine informanter kort, så man kan få et overblik over hvem de er, og hvilken afdeling de studerer i:

- Elisabeth³ studerer Sprog, Litteratur- og Medier. Samtalen foregik på Ilisimatusarfik.
- Aviaq Brummerstedt studerer Kultur- og Samfundshistorie og hun er selv i gang med at skrive sin bachelorprojekt. Samtalen med Aviaq foregik først i Esmeralda (café/restaurant), hvor vi spiste frokost sammen, derefter fortsatte vi på Ilisimatusarfik.
- Maliina⁴ studerer Samfundsvidenskab. Da Maliina har et barn, så skulle samtalen foregå hjemme hos dem, da det ville være nemmere for hende. Men fordi det var så godt vejr, så sad vi udenfor og havde en samtale, mens hendes barn kunne lege i legepladsen.
- Erika Nielsen Baadh er i gang med hendes speciale i Kultur- og Samfundshistorie. Hun er ligeledes bibliotekar på Ilisimatusarfik. Samtalen foregik i et af bibliotekets lokaler.
- Christina⁵ studerer Sprog, Litteratur- og Medier. Samtalen med Christina foregik på Ilisimatusarfik. Hun er selv i gang med at skrive hendes bachelor. Hun får ikke studiestøtte så hun har to jobs ved siden af sit studie.

---

³ Ønsker at være anonym.

⁴ Ønsker at være anonym.

⁵ Ønsker at være anonym.

- Clara Storgaard Madesen studerer Kultur- og Samfundshistorie og er snart færdig med sit 4. semester. Samtalen foregik i café Toqqorfik som ligger ved kolonihavnen.
- Dorthe⁶ studerer Erhvervsøkonomi. Samtalen med Dorthe foregik over Zoom og hun har to børn.

Man skal bide mærke i, at alle mine informanter er kvinder. Grunden til dette er højst sandsynligt fordi kvinder er overrepræsenteret på Ilisimatusarfik. Det er et kendt fænomen de sidste mange år, at størstedelen af studerende på Ilisimatusarfik er kvinder. Ifølge *sermitsiaq.ag* så er der gennemsnitligt 3 kvinder ud af 4 studerende (Kristiansen 2019).

1.8 Etiske overvejelser

Det er vigtigt, at under de etiske overvejelser, at informanter ved hvad deres udtalelser skal bruges til. Derfor forklarede jeg, inden samtalerne startede, at jeg var i gang med mit bachelorprojekt, og hvad den skulle handle om. Jeg forklarede at jeg selv ville snakke dansk, men de kunne sagtens selv snakke grønlandsk, og jeg forklarede dem de selv kunne bestemme om de ville være anonyme eller ej. Det var vigtigt for mig at understrege, at de kunne være anonyme, da det kan være svært at snakke om personlige ting, med nogen man ikke rigtig kender og man ved, at det de siger skal bruges til noget. Derefter spurgte jeg, om jeg måtte optage samtalen, hvilket alle informanter gav lov til. Jeg lavede ikke en samtykkeerklæring, da jeg ikke mente at jeg ville dække nogle juridiske emner eller personfølsomme oplysninger (Rubow et al. 2018: 39ff.)

1.9 Videnskabsteori – Fænomenologi

I dette projekt så vil jeg anvende fænomenologien som det videnskabsteoretiske grundlag. Fænomenologien blev etableret i starten af 1900-tallet og Edmund Husserl (1859-1938) betragtes som grundlæggeren af fænomenologien (Martinsen & Norlyk 2011, Zahavi 2015: 189). Den hører under humanvidenskaben og handler om videnskaben omkring fænomener. Fænomenologien stammer fra det græske ord og betyder: *læren om det der kommer til syne (for en bevidsthed)* (Nielsen et al. 2019: 150). Formålet for, at fænomenologien blev etableret var at Husserl gerne ville opbygge et erkendelsesteoretisk fundament, hvor der var lagt fokus på menneskets erfaring af fænomener. Hvilket også betyder at man skal se det fra et indefra-

---

⁶ Ønsker at være anonym.

perspektiv, hvor man så ligger vægt på menneskets følelser, tanker og handlinger. Det at man ligger vægt på følelser, tanker og handlinger, gør at man kommer ind til menneskets livsverden. Livsverdenen er den konkrete virkelighed som vi mennesker lever vores liv i. Det er både en kulturel og en social verden, da det nemlig også er her vi kommunikerer og hvor vi tager vores handlinger. Ved at forstå livsverdenen gør det det, at det bidrager til en dybere forståelse af menneskets erfaringer. Der kan ligge dybere meninger og betydninger i livsverdenen, som man nødvendigvis ikke kan se, men man kan prøve at få det frem ved at lave en fænomenologisk analyse (Martinsen & Norlyk 2011, Nielsen et al. 2019: 150-156).

Grunden til at jeg har valgt at bruge fænomenologien som mit videnskabsteoretiske grundlag er fordi, at jeg vil tilsidesætte min egen forforståelse for min problemformulering. Jeg vil sætte min egen forforståelse til side, da jeg ikke vil have at den påvirker min analyse på nogen måde. Jeg vil se på informanternes besvarelse med friske øjne, hvor jeg vil gå til værks med en tabula rasa (ren tavle). Det vil sige at jeg vil analysere mine informanternes besvarelse ved kun at gå ud fra deres udsagn, hvor jeg beskriver deres udsagn og ud fra de udsagn så vil jeg fremanalysere antagelser om fænomener og komme frem til teori/er (Nielsen et al. 2019: 157).

1.10 Opgavens opbygning

Der vil være nogle hovedpunkter i opgaven og det vil følgende være sat op på denne måde: Der vil først blive forklaret hvad COVID-19 egentlig er, hvor den kommer fra og hvordan den har påvirket verdenen. Grunden til at COVID-19 vil blive forklaret er, at det ville kunne danne en forståelse over, hvordan man er kommet i den situation, hvor det er blevet nødvendigt med en nedlukning.

Dernæst vil der være et punkt hvorved der vil blive forklaret hvordan COVID-19, er blevet håndteret i Grønland. Både hvordan regeringen, institutioner og befolkningen har håndteret COVID-19 og nedlukningen. Efter forklaringerne omkring COVID-19, så vil besvarelserne fra informanter blive analyseret. Som nævnt i afsnittet omkring transskribering og kodning og kategorisering, så er transskriptionerne blevet delt op i kategorier og det er inden for de kategorier, at jeg vil analysere informanternes besvarelser.

Da jeg laver en empirisk analyse, som ikke er så teoretisk, så vil jeg efter analysen, forsøge at komme frem til nogle teorier, som tager udgangspunkt i de kategorier som er blevet dannet under kodningsprocessen. Teorierne vil blive anvendt i fortolkningsdelen og her vil analysen blive fortolket med teorien.

Herefter, vil der blive lavet en opsummering bestående af en konklusion. Til sidst, vil der være en perspektivering over hvordan opgavens resultater har relevans og hvad der eventuelt kunne gøres bedre i forhold til håndteringen af nedlukningen.

2. Hvad er COVID-19?

Den 31. december 2019 så rapporterede sundhedskommissionen i Wuhan en klynge af tilfælde af lungebetændelse i Wuhan, Hubei provinsen, Kina. Typisk, når der opstår nye infektioner i mennesker som man ikke kender til, så opstår der altid en bekymring for folkesundheden. For at kunne identificere infektionen, så undersøger man hvilken karakter infektionen har, hvordan den spreder sig til mennesker, hvor syge folk bliver og om man har midlerne til at kunne kontrollere infektionen. Det gjorde man så også i Wuhan, og her identificerede man en ny form for coronavirus. Virussen er blevet navngivet SARS-COV-2 og selve sygdommen er blevet navngivet *Corona virus disease 2019* (coronavirus sygdommen 2019), som så er blevet forkortet til COVID-19 (N.N 2020: 5f.).

Coronavirus er en stor 'familie' af virusser som ellers er almindelige hos både mennesker og dyr. Det er derfor sjældent, at coronaviruser kan inficere mennesker, og som så derefter kan sprede sig til andre mennesker i en så voldsom grad. COVID-19 er ikke den første coronavirus som verden har set. Der har blandt andet været MERS-CoV⁷ og SARS-CoV⁸, og de har det tilfælles med COVID-19 at de alle sammen er en betacoronavirus, og at de alle højst sandsynligt har deres oprindelse fra flagermus (N.N 2020: 6, Weis 2019, Ellekvist 2019).

De første tilfælde man så i mennesker som havde COVID-19, havde en tæt forbindelse til seafood (skaldyr) markedet, og til markedet der forhandlede med levende dyr. Her fik man sin mistanke om, at det var smitte fra dyr til menneske. Efterfølgende så man mennesker blive smittet, som umiddelbart ikke havde en forbindelse til seafood markedet eller markedet der forhandlede med levende dyr. Dette blev kaldt *community spread*, hvilket betyder at mennesker bliver smittet, og man ikke ved hvordan eller hvor de er blevet udsat for smitte. Her begyndte man at mistænke, at virussen nu også blev smittet fra menneske til menneske (N.N 2020: 6f.)

COVID-19 begyndte at sprede sig med lynets hast. Man så den dukke op flere steder i verdenen og man så, at den blev hurtigere spredt i store folkemængder. 3 måneder

---

⁷ MERS-CoV er en forkortelse for sygdommen: 'Middle East Respiratory Syndrome'.

⁸ SARS-CoV er en forkortelse for sygdommen: 'Severe Acute Respiratory Syndrome'.

efter man så de første tilfælde i Wuhan, erkærede verdenssundhedsorganisationen WHO⁹ den 11. marts 2020, COVID-19 som en pandemi. En pandemi er en ukontrollerbar smitsom sygdom som breder sig ud over en hel verdensdel eller flere verdensdele. Den bliver defineret som en infektionssygdom, der spreder sig hurtigt og nemt. Ordet pandemi kan lyde voldsomt og farligt, men det betyder nødvendigvis ikke, at det er en farlig infektionssygdom. Det er i bund og grund en infektion der spreder sig hurtigt og til flere verdensdele (Fischer 2020).

Indtil videre så har man ikke fundet noget som hjælper mod COVID-19. Der er ikke noget medicin som er blevet godkendt til at behandle COVID-19 og der er ikke en vaccine lige pt., hvilket også har resulteret i, at ældre folk og folk med kroniske sygdomme bliver hårdt ramt, og i nogle tilfælde ender med at dø. Den har faktisk allerede taget en masse liv, men størstedelen som er blevet smittet, er blevet raske igen (N.N 2020: 10). COVID-19 har stort set påvirket hele verdenen, både samfundsmæssigt og økonomisk.

3. COVID-19 i Grønland

Længe før der var det første tilfælde af COVID-19 i Grønland, ønskede mange af Grønlands beboere at man stoppede flyvningen fra udlandet. En af grundene til det var nok, at man torsdag den 27. februar 2020 opdagede det første smittetilfælde i Danmark (Gram: 2020). Der gik for alvor panik da Statsministeren Mette Frederiksen udmeldte den 11. marts 2020 at Danmark lukkede ned (Frandsen: 2020). Mange mennesker i Danmark gik i panik, og gjorde det de ellers var blevet påbudt om, nemlig at være i store folkemængder, da mange mennesker begyndte at handle overdrevet mængder ind af toiletpapir, håndsæbe og håndsprit (Deichgræber 2020). Man begyndte at hamstre, og det skete ikke kun i Danmark, det skete også her i Grønland. Uden at der havde været smittetilfælde endnu, så begyndte mange i Grønland at gøre det som de gjorde i Danmark, hvor de hamstrede toiletpapir, håndsæbe og håndsprit (Josefsen 2020).

Den 16. marts 2020, skete der det som mange havde frygtet, det første smittetilfælde var blevet konstateret i Grønland, Nuuk. Vedkommende kom i hjemmeisolation, og man ville fra regeringens og landslægeembedets side, foretage sig en inddæmningsstrategi, hvilket betød, at de som den smittede havde haft kontakt med skulle i hjemmekarantæne (Schultz-Nielsen 2020). To dage efter det første smittetilfælde, blev der onsdag den 18. marts 2020 konstateret endnu et smittetilfælde. Det blev meddelt i

---

⁹ World Health Organization

pressemeddelelsen, og her sagde Landstyreformanden Kim Kielsen, at hovedstaden Nuuk ville blive lukket ned samme dag kl. 16:00 og at alt flyvning ville blive indstillet fredag den 20. marts 2020. Det at Nuuk blev lukket ned betød, at butikker, barer, frisører, tandlæger, træningssteder, spisesteder, institutioner osv. skulle holde lukket. Dagligvarebutikker skulle selvfølgelig stadig have åbent. Men nedlukningen betød også, at det nu blev et forbud at rejse ud af Nuuk. Man måtte gerne tage på jagt, men man skulle altid vende tilbage til Nuuk. Man måtte endda ikke komme til de nærliggende bygder. Man lavede alle disse tiltag for, at forhindre at der ville komme en epidemi i Grønland, og derfor anvendte de også inddæmningsstrategien, for også at kunne finde alle der var blevet smittet (Jørgensen og Davidsen 2020).

Efter der var blevet konstateret to smittede med COVID-19, begyndte det at stige langsomt. Den 4. april 2020 var der elleve som havde fået konstateret COVID-19. Men i forhold til hvor mange der blev testet, var det alligevel få ad gangen som var positive, langt de fleste test var negative, og ingen havde været så syge de skulle indlægges og ingen var døde af COVID-19 (Veirum 2020). Selvom der forholdsvis var så få test der var positive, så blev rejseforbuddet i Nuuk forlænget til den 30. april 2020. På det her tidspunkt, havde der kun været smittetilfælde i hovedstaden Nuuk (Kristiansen 2020a).

Da der ikke havde været positive test svar i et stykke tid, begyndte man at snakke om at åbne op for Nuuk gradvist. Man havde testet over 900 personer henover påsken, og alle havde været negative, så institutioner og butikker kunne åbne langsomt op igen, dog med nogle restriktioner. Det resulterede så også i, at Ilisimatusarfik åbnede op igen for sine studerende og ansatte den 27. april 2020 (Kristiansen 2020b).

Fra slutningen af april af, har det hele stort set åbent, der er stadig restriktioner, men hverdagen kører stort set normalt for de fleste. Man har åbnet mere og mere op for landet, hvor det er muligt at rejse fra Grønland, men man skal først blive godkendt for at kunne rejse ind i Grønland. Man skal også have foretaget test før man rejser til Grønland, og man får kun lov til at rejse til Grønland hvis testen er negativ. Når man kommer til Grønland så skal man i karantæne også testes 5 dage efter ankomst til Grønland, og man skal blive i karantæne indtil der er et negativt testresultat. Fra den 15. juni 2020, kan 600 passagerer komme til Grønland ugentligt, men hvor de skal forbeholde sig til de retningslinjer der er (Brøns & Hyldal 2020).

Grønland var smittefrit for COVID-19 i 11 uger, før der endnu engang blev konstateret smittetilfælde, nu i Aasiaat, og derefter blev der også konstateret smittetilfælde i Ilulissat. Disse to byer blev dog ikke lukket ned, da man mente at man havde styr på

smittekæden (NN 2020). De to smittede i de to forskellige byer, er dog blevet raskmeldt igen. Her den 9. juni 2020 er status at der har været 13 smittede med COVID-19, 13 raskmeldte, 0 indlagte og 0 døde. Der har været 2371 test i alt indtil videre (Sermitsiaq.gl).

4. Analyse

Jeg vil i min analyse få hjælp af de kategorier jeg kom frem til, efter jeg havde kodet mit datamateriale. Som nævnt i afsnit 1.9, så vil jeg bruge fænomenologien som mit videnskabsteoretiske grundlag. Det vil sige at i analysen, så vil der kun blive fokuseret på informanternes udsagn, hvor jeg vil se det med friske øjne og ikke fortolke besvarelserne. Analysen vil være opdelt på den måde, at jeg med hjælp fra besvarelserne, vil svare på de arbejdsspørgsmål jeg har stillet i afsnit 1.3, for at kunne komme nærmere ind på min problemformulering. Jeg vil derefter komme med en delkonklusion for hver arbejdsspørgsmål.

4.1 Arbejdsspørgsmål 1: Har nedlukningen påvirket dem personligt og/eller uddannelsesmæssigt?

For at besvare spørgsmålet, så er jeg kommet frem til denne her kategori: påvirkninger af nedlukningen. Under denne her kategori, så har jeg lavet 2 underkategorier og de lyder følgende: følelsesmæssig påvirkning og motivation. Hver af disse under kategorier vil blive besvaret hver for sig.

Følelsesmæssig påvirkning:

Hver gang jeg startede et interview med mine informanter, så startede jeg altid med at spørge dem om, hvordan de havde haft det de sidste par uger/måneder. Det gjorde jeg fordi, at jeg reelt jo var interesseret i hvordan de havde haft det og om nedlukningen havde påvirket dem på nogen måde.

”Jeg har egentlig haft det sådan godt...” (Clara, bilag 10.2), sådan besvarede de fleste af informanterne til at starte med, men så var der også perioder hvor de var bange og ked af det. Man blev bange for situationen, også fordi man ikke vidste hvad virussen egentlig var, man vidste ikke hvad konsekvensen ville være. Man blev bange og ked af det for hvordan virussen kunne påvirke en selv og ens familie. Man havde blandede følelser (Dorthe: bilag 10.6, Clara: bilag 10.2, Elisabeth: bilag 10.7). Det var specielt hårdt for Christina, da hun for

det første ikke får studiestøtte, så hun var bange for hvordan det kunne påvirke hende økonomisk. Hvordan hun skulle betale sine regninger og udgifter. For det andet, så det at Nuuk blev lukket ned og hun ikke kunne tage herfra, hun ville ellers rigtig gerne hen til sin mor: ”Jeg har jo kun min mor tilbage og hun er ved at blive gammel.” (Christina: bilag 10.5). Der opstod også frustration blandt informanterne, frustration over at virussen ’ødelagde’ ens hverdag. Clara sagde i vores samtale: ”Sådan, hvorfor kunne folk ikke bare finde en vaccination, hvorfor kan vi ikke bare sprøjte os med et eller andet, så bliver vi alle sammen okay igen.” (Clara: bilag 10.2) Hun ønskede at have en normal hverdag igen, hvor det var muligt at rejse for at se sin familie, uden man skulle testes og i karantæne.

I Grønland er man forholdsvis vant til der lige pludselig kan opstå dårligt vejr, så man plejer at holde sig inde i et stykke tid og selvom man var i en uvant situation med hensyn til nedlukningen og man var bekymret, så hyggede man sig alligevel: ”... det ved jeg godt ikke er rigtigt at sige, men vi har faktisk hygget os, helt utrolig meget. Det har været en lang snestormagtig.” (Dorthe: bilag 10.6). Samtidig med at man har hygget sig, så har de fleste af informanterne været meget taknemmelige og privilegeret over at de har været i Grønland og at det har været muligt, at lukke landet ned så hurtigt. Man har været privilegeret over, at man har haft mulighed for at komme ud, uden at der har været udgangsforbud, som der har været i visse lande, man var taknemmelig for at der ikke har været så mange smittet og at der ikke er nogen der døde af virussen (Dorthe: bilag 10.6, Erika: bilag 10.3, Clara: bilag 10.2, Aviaq: bilag 10.1).

Motivation:

Et mønster som jeg synes gik igen da jeg læste transskriptionerne var motivation. Specielt hvordan man havde mistet sin motivation, både opgave- og undervisningsmæssigt. En del af studerende mistede motivationen på grund af situationen, man havde ellers fulgt med og taget notater før nedlukningen ”men så var der lockdown.”, man fik lige pludselig en masse tid og man udsatte lektierne ved at sige man kunne gøre det senere, men i sidste ende fik man det ikke gjort (Aviaq: bilag 10.1). Man mistede også motivationen til at læse lektier og lave opgaver, da nogle af underviserne kunne virke demotiverende. Opgaver som ellers var obligatoriske, blev lige pludselig ikke længere obligatoriske:

”Man kan mærke på underviserne, at de er sådan ’det er fint’ nogen er også... der er jo nogen har haft børn hjemme, så er de sådan ’i behøver ikke at læse den, opgaverne er ikke længere obligatoriske’, så bliver man jo også automatisk

demotiveret. De var også sådan 'næste gang skal vi snakke om det her, jeg har lagt tekster op til den undervisning, men i behøver ikke at læse den.' Så gider man jo ikke at læse den." (Aviaq: bilag 10.1).

Der blev dog også argumenteret for, at underviserne også har været påvirket af situationen: "... fordi jeg synes, at ved nogen af underviserne så var der også en demotivation. Jeg tror også at de har haft det lige dårligt med det, og det har man godt kunne mærke." (Clara: bilag 10.2).

En anden grund til at man mistede motivationen var fordi, at man savnede sine medstuderende og sin omgangskreds. Man manglede diskussioner omkring det emne man havde om, man manglede at kunne mødes med nogen og snakke, ikke nødvendigvis omkring studiet, men bare at være sammen med nogen: "... vi plejer jo at sidde i kantinen med andre studerende og vi snakker om, deler vores idéer. Hvor vi hele tiden deler vores idéer med hinanden og hjælper hinanden. Det har jeg savnet rigtig meget..." (Christina: bilag 10.5). Erika sagde også at man savnede at komme ud på universitetet for at skrive sin opgave, og det var ellers en tid forærende til at kunne skrive sin opgave, men det resulterede i at hun under nedlukningen gik i stå med sin opgave, og dem hun havde snakket med var også gået i stå: "... alle gik i stå fordi samfundet gik i stå." (Erika: bilag 10.3).

Der var dog også nogle af de studerende der ikke mistede sin motivation, men udnyttede tiden til at læse lektier og komme til alle onlineforelæsningserne, og generelt havde en meget struktureret hverdag, det var blandt andet Dorthe. Hun ville også have været meget ked af, hvis hun ikke havde haft onlineundervisning og var gået glip af en masse (Dorthe: bilag 10.6).

Delkonklusion: arbejdsspørgsmål 1

Da universitetet lukkede ned den 18. marts 2020, havde de fleste af de studerende meget blandede følelser. Nogle dage havde man det meget godt og var taknemlig og følte sig privilegeret, mens man andre dage kunne være bange og ked af det. I forhold til uddannelsen, så mistede de fleste motivation grundet situation. Det var en uvant situation som man skulle tilpasse sig til. Både studerende og undervisere var mærket af situation, da de studerende også har kunne mærke det på underviserne.

4.2 Arbejdsspørgsmål 2: *Har de studerende følt en samhørighedsfølelse eller afsondrethed?*

For at kunne komme ind på det her spørgsmål har jeg lavet en kategori som lyder: sammenhørighed versus afsondrethed. Jeg har valgt at dele de to termer op, så de vil blive besvaret hver for sig.

Da jeg var i gang med at forberede mine spørgsmål til interviews, så interesserede det mig hvordan de studerende egentlig følte omkring hele situationen, det med at stort set hele verdenen oplevede en form for nedlukning af landet. Nu da Grønland er et meget isoleret land, så kan man godt føle sig langt væk fra 'resten' af verdenen, men da man endte i den samme situation, har man så følt en form for samhørighedsfølelse eller direkte det modsatte?

Samhørighedsfølelse:

”Jeg havde ikke regnet med at Grønland ville lukke ned. Da jeg første gang hørte om corona virus spredningen, så havde jeg ikke regnet med at den ville nå til Grønland. Men så begyndte karantænerne og der kunne jeg mærke, at vi var en del af verdenen, som om vi alle sammen blev tættere på en eller anden måde.” (Elisabeth: bilag 10.7).

Det var ikke kun Elisabeth som følte at Grønland ”var en del af verdenen”, både Dorthe og Erika havde samme følelse. Man fik en følelse af, at vi mennesker, vi kun er mennesker, hvor menneskene ikke er opdelt i nationaliteter og lande. Hele verden fik noget tilfælles, at alle kunne blive ramt og blive påvirket af virussen. Det viste også hvor afhængige landene er af hinanden, og hvordan lande påvirker hinanden. Clara følte en samhørighed under nedlukningen, men efter Grønland, specielt Nuuk, begyndte at åbne op igen, så begyndte hun at føle sig mere afsondret, da vi i Grønland kunne leve vores liv mere eller mindre normalt igen, mens andre i verden oplevede noget helt andet (Erika: bilag 10.3, Dorthe: bilag 10.6, Clara: bilag 10.2).

Afsondrethed:

Det var ikke alle informanterne der følte en samhørighedsfølelse med verdenen, nogle af informanterne følte direkte det modsatte, nemlig afsondrethed. Da Grønland i forvejen er et

ret isoleret land, så hjalp det ikke at der blev nedlukket, så følte man sig nemlig endnu mere isoleret end man var i forvejen. Man følte slet ikke at man var i samme situation, også fordi at man for eksempel i USA havde det helt vildt dårligt, mens man i Grønland kunne sidde på en café og drikke en kop kaffe, velvidende om at der er andre i verden der oplever krisen meget hårdere. ”Jeg føler at det er en helt anden planet.” sagde Aviaq blandt andet (Clara: bilag 10.2, Aviaq: bilag 10.1, Maliina: bilag 10.4).

Delkonklusion: arbejdsspørgsmål 2

Blandt informanter så var meninger meget fifty-fifty. Informanterne har set meget forskelligt på situationen, hvor den ene halvdel kunne mærke at man var en del af verdenen, og hvordan forskellige lande kan påvirke hinanden og det at man ikke længere føler, at der er forskellige nationaliteter, men vi alle bare er mennesker og kan blive ramt af virussen. Den anden halvdel følte afsondrethed, da Grønland allerede er så isoleret, og man følte at man blev endnu mere isoleret, især på grund af at man var i så forskellige situationer end resten af verdenen.

4.3 Arbejdsspørgsmål 3: Er der nogle forslag til hvad uddannelsesinstitutionen

Ilisimatusarfik kunne havde gjort bedre?

Da jeg læste transskriptionerne igennem, lagde jeg mærke til at der var nogle utilfredsheder omkring Ilisimatusarfiks håndtering af nedlukningen. Nogle ting der eventuelt kunne være gjort bedre. Jeg er derfor kommet frem til kategorien: Ilisimatusarfiks rolle, jeg vil dog lave 2 under kategorier, da der som sagt var utilfredshed, men der var også noget som de studerende synes fungerede rigtig godt. De 2 kategorier lyder følgende: utilfredshed og fungerede godt.

Utilfredshed:

Under gennemlæsningen af transskriptionerne lagde jeg meget mærke til, at der var stor utilfredshed omkring at man ikke fik at vide hvem de smittede var fra universitetsmiljøet. Det gjorde det, at mange af de studerende blev bekymret for om de selv var blevet smittet. Dorthe havde selv snakket med en af underviserne som var blevet smittet, men på daværende tidspunkt vidste man ikke at vedkommende havde fået COVID-19 (Dorthe: bilag 10.6). En del af de studerende oplevede frustrationer ved ikke at vide hvem det var. Man ønskede i det mindste, at vide hvilken afdeling de smittede kom fra. De studerende var bange, for at de selv kunne være smittet af COVID-19 (Aviaq: bilag 10.1, Clara: bilag 10.2). Der var dog stadig

forståelse for hvorfor man ikke informerede om hvem der var blevet smittet da man kunne forstå, at man ville beskytte personen som var blevet smittet, men stadig var det til stor frustration for mange af de studerende (Christina: bilag 10.5, Erika: bilag 10.3).

Der var ikke kun utilfredshed omkring man ikke vidste hvem det var der var blevet smittet, men der var også utilfredshed omkring, at man fik informationen fra pressemeddelelsen og ikke fra selve uddannelsesinstitutionen Ilisimatusarfik. Det kom som et chok for både studerende og personalet på Ilisimatusarfik:

”... jeg ved ikke om jeg kan give Ilisimatusarfik skylden, men det blev jo ikke informeret af landslægen, de udmelder det med medierne. Det kom som et chok for os her at vi fik at vide at virussen er her. Og ledelsen fik også et chok, at de ikke bliver informeret. Det er landslægen at skulle informere ledelsen her, som kan informere eleverne og alle der kommer her.” (Erika: bilag 10.3).

Man ønskede generelt også løbende information omkring situationen og omkring hvordan man skulle forholde sig: ”... jeg ved godt, at de der var mistænkt blev kontaktet, men vi vidste det jo ikke. Så de kunne godt havde fortalt de andre, at 'de der var blevet smittet var blevet kontaktet og har fået besked, hvis du ikke er blevet kontaktet, så skal du ikke bekymre dig' i stedet for at, vi bliver glemt.” (Aviaq: bilag 10.1).

Maliina, som studerer samfundsvidenskab, var også utilfreds med hvordan nedlukningen og information fra undervisere blev håndteret, hver fald fra hendes uddannelseslinje. Hun fungerede som en slags koordinator for sine medstuderende og selve undviserne. Hun fik spørgsmål omkring hvordan undervisningen skulle foregå og hvornår man skulle have onlineundervisning. Hun blev påvirket så meget af det, at hun blev nødt til at opsøge lægehjælp da hun fik stress symptomer. Hun havde endda ellers henvendt sig til ledelsen, men der skete ikke nogen ændringer (Maliina: bilag 10.4).

Det var ikke alle informanterne der havde onlineundervisning, fx Christina, hun var selv i gang med at skrive sin bacheloropgave, men hun følte at hun manglede støtte fra universitetet, især omkring internettet. De studerende på Ilisimatusarfik fik tilbudt at kunne få internet, da Ilisimatusarfik havde lavet en aftale med telepost, men sådan som hun forstod det, så gjaldt tilbuddet kun for de der havde onlineundervisning:

”Jeg kender en som har fået internet, samarbejde med tele og universitetet. Men dem der ikke havde fjernundervisning, ligesom mig, der manglede jeg det, fx

med min bachelor. Jeg har ikke selv internet derhjemme, jeg kunne godt havde brugt det til at finde idéer og litteratur... jeg manglede opbakning herfra. Selvom de har gjort alt hvad de kunne med de studerendes behov og undervisning, jeg kan også godt forstå det, fordi jeg er jo ikke med i undervisningen. Men på den anden side..." (Christina: bilag 10.5).

Fungerede godt:

Der var ikke kun utilfredshed blandt de studerende, men der var også nogle ting som fungerede rigtig godt. Jeg vil fremlægge nogle af de besvarelser som de studerende mente fungerede godt, hvis man nu oplever sådan en nedlukning igen, så er det noget der kan gentages.

En af de ting som var rigtig positiv blandt nogle af informanterne var, at Ilisimatusarfik håndterede situationen rigtig flot. Man synes faktisk at Ilisimatusarfik klarede det bedre end forventet (Aviaq: bilag 10.1, Dorthe: bilag 10.6). Det gav også en form for tryghed, at der var nogen der 'beskyttede' en: "Jeg synes at det var en god måde at få det hele lukket ned på. Fra dag til anden. Fordi så følte jeg at der var styr på det, at der var nogen der faktisk tog ansvar og ligesom fik os til at blive hjemme..." (Clara: bilag 10.2).

Det som nogle af de studerende også synes fungerede rigtig godt var onlineundervisningen. Det var et rigtig godt alternativ og mange af de studerende missede faktisk ikke noget af deres undervisning, da det hele blev omlagt til onlineundervisning på 24 timer. Dorthe synes selv at Zoom fungerer bedre end Teams, da det var muligt at lave grupper, hvis man skulle lave gruppeøvelser og hvor underviseren kunne komme på 'besøg' og hjælpe til hvis der var behov for det: "Altså jeg synes, at hvis man skal sige at man har lært noget ude på Ilisimatusarfik, så det her online undervisning..." (Dorthe: bilag 10.6). Dorte fik også selv muligheden for at være med til onlineundervisning fra Harvard University, og her mener hun også at Ilisimatusarfik kan lære noget af det, at det eventuelt kunne bruges i fremtiden, specielt i samarbejde med andre Arktiske lande og ølande, så man kunne få muligheden af, at lære af hinanden. Hun mente ligefrem, at nogle af undervisningerne blev bedre da de foregik online. Grundet til det var at de forholdsvis var små hold, nogle gange var de kun 2-3 stykker, men når det foregik online, så lagde man ikke mærke til at man var så få. Det er dog ikke alle fag, hvor det ville fungere med onlineundervisning, da man i nogle fag har brug for at underviseren er fysisk tilstede (Dorthe: bilag 10.6).

Delkonklusion: arbejdsspørgsmål 3

De studerende som jeg interviewede var helt klart utilfredse med, at man ikke fandt ud af at hvem der var blevet smittet. Det gav dem en utryghed at det kom fra universitetsmiljøet og man vidste ikke hvem det kom fra. Nogle af de studerende følte sig glemt og det ville ellers havde givet dem mere tryghed, hvis de havde modtaget mere information.

Der var dog nogle ting der fungerede rigtig godt, og det var onlineundervisningen, som var et rigtig godt alternativ og hvor man også mente, at man kunne bruge det i fremtiden i samarbejde med andre lande. Men som Clara sagde i vores samtale: ”Jeg synes i starten fik jeg meget ud af det, altså det var jo en god måde at kunne fortsætte sin uddannelse på, men det var ikke godt i længden.” (Clara, bilag 10.2).

5. Teori

Jeg vil i dette afsnit redegøre for de teorier som jeg er kommet frem til, da jeg analyserede mit datamateriale. Teoriene vil blive forklaret individuelt, og de vil herefter fortolkes med analysen i fortolkningsafsnittet.

5.1 Motivation

Motivation er et ret uklart begreb, da det kommer i forskellige former. Hvad er man egentlig motiveret over? Er det noget man har lyst til at gøre? Noget man er villig til at gøre? Mærker man en drivkraft? Er det noget man har brug for at gøre? Der er forskellige motiver for at være motiveret, og der er to forskellige slags motivationsfaktorer: ekstrinsisk motivation og intrinsisk motivation. Hvis man kigger på ekstrinsisk motivation, så kommer incitamentet udefra, det kan for eksempel komme fra ens omgivelser eller ens job. Man søger at tilfredsstille sine indirekte og materielle behov og det medfølger typisk en økonomisk belønning. Det modsatte er intrinsisk motivation, hvor incitamentet udvikles indefra, det kan for eksempel knyttes til, at man ønsker at præstere eller udvikle sig selv, man forsøger ofte at nå et mål som man har sat til sig selv (Hein 2009: 19f., Frey 2010: 8).

Der er en del diskussioner omkring hvornår det er ekstrinsisk- og intrinsisk motivation, da nogle mener at intrinsisk motivation også kommer hvis der er en økonomisk belønning, fordi så vil man selv gøre alt for, at få de penge. Det kan være svært at adskille de to motivationsfaktorer, hvis man for eksempel vil udføre et maraton for sin egen fornøjelse, så er der en ekstrinsisk motivation bag det, da man skal trænes op til det. Ekstrinsisk- og intrinsisk motivation går på en måde, hånd i hånd (Frey 2010: 7f.).

5.2 Forestillede fællesskaber

Forestillede fællesskaber er udviklet af Benedict Anderson (1936-2015) og han arbejdede primært med nationalisme og national identitet. I 1983 udgav han bogen *Imagined communities*¹⁰ hvorved han forklarede, hvordan nationer mere er nogle kulturelle produkter end de er politiske produkter (N.N 2005). Andersons teori omkring forestillede fællesskaber går ud på, at enkelte nationer er for store til, at alle mennesker ville kunne have kendskab til hinanden, men mennesket er stadig villig til at dø og dræbe for sin nation. Der opstår så en fornemmelse af samhørighed og at man tilhører samme fælleskab → *forestillede fællesskaber*.

”Den er forestillet fordi medlemmer af selv den mindste nation aldrig vil kende de fleste af deres fæller, møde dem eller endsige høre om dem. Alligevel finde i tankerne hos hver enkelt billedet af deres fællesskab.” (Anderson 2001: 48).

Teorien blev udviklet på grund af specifikke historiske omstændigheder hvor kapitalismen og bogtrykkerkunsten blomstrede. Produktionen af bøger og aviser gjorde det, at det bidrog til at man kunne forholde sig til hinanden som førte til *forestillede fællesskaber* (Flohr 2016).

5.3 Angst

Angst tager form på forskellige måder og der er forskellige teorier omkring angst. Der vil her blive taget udgangspunkt i Sigmund Freuds teori.

Sigmund Freud (1856-1939), var en psykologiforsker, som vi i dag nok nærmere vil kalde en psykiater. Freud udviklede nye behandlingsmetoder og et af metoderne som han udviklede og benyttede ofte var psykoanalysen, hvorved han forskede dybere ind i patienters sind. Psykoanalysen blev udviklet da mennesker kom til Freud med frustration over ikke at kunne forstå deres egne handlinger (Hall 1954: 19). Psykoanalysen består af flere dele, der vil her blive fokuseret på angstdelen.

Angst er en af de vigtigste faktorer i psykoanalytisk teori. Den spiller en rolle i personlighedsudvikling og er en ulystbetonet emotionel oplevelse. Angsten er en bevidst tilstand, da der ikke er noget der hedder ubevidst angst, men man er ofte ubevidst om grunden til sin angst, at grunden til angsten endnu ikke er nået til bevidstheden (Hall 1954: 69f., Jung 1933: 14). Når angsten dukker op, så begynder *Jeg'et*¹¹ at anvende forsvarsmekanismer og et

---

¹⁰ I 2001 udkom der en dansk version: *Forestillede fællesskaber*.

¹¹ Ifølge Sigmund Freud, så er *Jeg'et* er den udøvende magt i personligheden (Hall 1954: 34).

af forsvarsmekanismerne er fortrængning. Der er to slags fortrængninger: ur fortrængning og egentlig fortrængning, jeg vil sætte fokus på ur fortrængning. Ur fortrængning er indbygget i en selv, og man har haft det fra fødslen af. Det er et udslag af slægternes erfaringer (Hall 1954: 95).

6. Fortolkning

Jeg vil i dette afsnit fortolke min analyse med de teorier jeg er kommet frem til.

6.1 Mangel på motivation

Da jeg startede med at analysere informanternes besvarelser lagde jeg meget vægt på, at en del af informanter manglede motivation med hensyn til studiet. Man manglede motivation fra sig selv, men man manglede også at få motivation fra underviserne. Informanterne mistede motivationen, fordi underviserne virkede demotiverende for nogle af de studerende og opgaver som før var obligatoriske, ikke længere var obligatoriske. Det gør, at man mister ekstrinsisk motivation, da de krav der ellers var blevet krævet af en, lige pludselig ikke er der længere. Hvis man eventuelt stadig havde krævet at opgaverne var obligatoriske, så havde man nok ikke mistet motivation til at lave selve opgaven, og der kunne undervisere havde hjulpet de studerende med at 'tænde' deres intrinsisk motivation. I stedet for bare at sige til de studerende, at det ikke længere er obligatorisk, kunne de eventuelt havde sagt at hvis der var for meget at lave, så kunne de sige til, også kunne man lave en ordning. Måske har de studerende fået for meget frihed og fleksibilitet i en tid hvor de måske har haft brug for krav og struktur? Nedlukningen var en meget usædvanlig situation, jeg tror ikke at nogen af dem har oplevet noget lignende før, derfor giver det også mening, at undervisere har været mere løse omkring opgaver og lektielæsning.

En del af informanter mistede også motivation da man manglede en omgangskreds, man manglede at kunne diskutere og mødes med andre og der var onlineundervisning ikke tilstrækkelig nok. Der er både fordele og ulemper ved at bruge onlineundervisning som en alternativ undervisningsmetode. Fordelen ved det er, at der er så meget fleksibilitet, underviser og studerende kan være i forskellige tid og sted, den studerende har stort set selv styr på hvornår man vil have undervisning. Der er også den fordel for institutioner, at de ikke behøver at få underviseren rejst hen til undervisningsstedet, så sparer de penge på at det kun foregår online. Ulempen ved det er, at man mangler den fysiske tilstedeværelse, hvis man har brug for hjælp, så kan man ikke bare lige få hjælp, man mangler

den sociale interaktion man får ved, at have undervisning i et lokale med andre studerende. Det kan også være svært at afsætte tid af til undervisning og lektielæsning når man har så meget 'frihed' i onlineundervisning. Fra de informanter jeg har fået informationer fra, så fungerer onlineundervisning ikke i længden, og en del af dem følte ikke, at de fik noget ud af undervisningen og mistede så derfor også motivation. Institutioner er et sted for at mennesker kan socialisere sig, lærer nogle ting og udvikle sig, så det er en fare hvis man prioriterer økonomien, da man ser at man spare penge på onlineundervisning, men sidste ende, så går det kun ud over de studerende.

6.2 Følelse af samhørighed

Der var både informanter som havde en samhørighedsfølelse med verdenen og nogen der følte sig mere afsondret end før. Jeg har valgt at bruge Benedict Andersons teori omkring *forestillede fællesskaber*. Selvom teorien går ud på et forestillet fællesskab indenfor en nation, har jeg valgt denne teori da jeg synes den passer ind til selve samhørighedsfølelsen.

Selvom cirka halvdelen af informanterne følte en afsondring, så synes jeg det er interessant, at den resterende halvdel har følt en samhørighedsfølelse. Stort set hele verden oplevede en form for nedlukning af samfundet, og det gav en form for samhørighedsfølelse for nogle af informanterne, det viste at lige meget med hvilken nation du kom fra, så ville man kunne blive ramt af COVID-19. Jeg tror at nogle af informanter har følt at man 'endelig' er en del af verden, ikke fordi at det er godt med sygdommen, men hele verden havde noget tilfælles, alle kan blive ramt og det er noget som vi verdensborgere skal bekæmpe sammen. Da Grønland blev COVID-19 frit, så var der også internationale medier som dækkede nyheden, og der fik Grønland opmærksomhed, og som Christina sagde: "... andre lande, har måske fået mere viden omkring Grønland, at der faktisk er nogen som bor her." (Christina: 10.5).

Nedlukningen viste også hvor afhængige nationer er af hinanden og hvor meget de påvirker hinanden. Jeg tror også at den viste at Grønland faktisk er meget eftertragtet af en del lande og her tror jeg også at det er det, informanterne har lagt mærke til, og lagt vægt på at man faktisk er en del af verden.

6.3 Utilfreds → utryg?

Selvom der var en masse ting, som universitetet håndterede rigtig godt under nedlukningen, så var stort set alle informanterne utilfredse omkring, at man ikke fik at vide hvem de

smittede var. Det at der opstod en utilfredshed over ikke at vide hvem de smittede var, mener jeg, ligger en dybere mening bag og fortolker det som at man er utryg eller at man er bange. Man er bange for COVID-19 fordi man ikke helt ved hvad den indebærer. Man har set hvordan COVID-19 har påvirket andre lande og at COVID-19 kan have døden til følge. Man har tidligere set epidemier i Grønland, som har ramt den grønlandske befolkning rigtig hårdt, og der tror jeg at den ur fortrængning som Freud nævner giver rigtig god mening. Det er noget som ligger inden i en, da forfædrene har oplevet noget lignende, og det er der ens forsvarsmekanisme kommer op, hvor det kommer til syne som utilfredshed. Grønland er et stort og isoleret land, men i forhold til størrelsen, så er befolkningstallet ikke så høj, og kan derfor virke som et skrøbeligt samfund, og der er man nok også bange for hvordan det vil påvirke befolkningstallet og samfundet. Man får angst af det ukendte og udefrakommende og ud fra Freuds psykoanalyse omkring angst, så er det jo aldrig ubevidst at man har angst, men man kan være ubevidst over hvad man har angst over. Der mener jeg, at utilfredsheden ligger, at man er bange for det man ikke kender til og bange for hvordan det vil påvirke en selv og ens land.

7. Konklusion

Som tidligere nævnt, har nedlukningen påvirket en del mennesker, og jeg har fokuseret på de studerende på Ilisimatusarfik. Nedlukningen har påvirket de studerende på mange forskellige måder, det har både påvirket dem følelsesmæssigt og uddannelsesmæssigt. De har ligeledes oplevet nedlukningen på forskellig vis.

I forhold til det følelsesmæssige, har man haft meget ambivalente følelser. Nogle dage har man været ked af situationen og vil have at det hele blev normalt igen, mens man andre dage har været glad og taknemmelig for hvor man er og situationen endnu ikke er værre. De fleste af de studerende mistede deres motivation i relation til deres studie, og der var forskellige grunde til at de mistede deres motivation. For nogen, var det på grund af underviserne, hvor de følte sig demotiveret af dem, mens andre var på grund af at de ikke kunne overskue at skulle komme i gang med opgaver da det var en så uvant situation man var i, man blev ved med at udsætte sine lektier og opgaver. For nogen var det både underviserne og sig selv, hvor de både manglede den ekstrinsisk- og intrinsisk motivation.

Nogle af de studerende har oplevet nedlukningen som værende forvirrende og uorganiseret, mens andre har oplevet nedlukningen positivt, da man har ment at universitetet ikke kunne havde gjort det bedre. Det som informanterne havde tilfælles i forhold til deres

udsagn var, at de alle var enige om at det som universitetet kunne havde gjort bedre var, at informere, især omkring hvem der var blevet smittet. Som nævnt i fortolkningsafsnittet, så bunder der nok mere i omkring hvorfor man er utilfreds, nemlig at man er utryk over hele situationen. Det kan man jo også se i det følelsesmæssige, at man nogle gange har været ked af situationen, hvor man har været ked af over hvordan det vil påvirke en selv og ens nærmeste, hvilket nok også bunder i utryk.

Alt i alt, så har både studerende og universitet klaret nedlukningen. Universitetet er åbnet op igen uden at de studerende er gået glip af noget undervisning. Som en af informanterne sagde, så kan vi sagtens klare en nedlukning til, hvis det endnu engang ender ud i det.

8. Perspektivering

COVID-19 er ikke et overstået kapitel endnu, og det er uvist omkring hvornår virussen egentlig er væk. Man har set lande som har været nedlukket og som langsomt er åbnet op igen, kun til at virussen blusser op igen i samfundet. Man mener at virussen altid kommer til at være der og at vi som mennesker derfor skal tilpasse os til den, der er derfor diskussioner omkring hvor meget man egentlig skal åbne op for et land. Skal man vente til der kommer en vaccine mod virussen eller skal man tage det som det kommer og tilpasse os? Eller skal man forsøge at lave en kontrolleret smittespredning? Hvad end der kommer til at ske, så er det en realitet at virussen kan komme til Grønland igen, og at det måske kan være nødvendig med en nedlukning igen. De studerende som jeg interviewede var ret overbeviste om at virussen ville komme igen, og de havde selv nogle forslag til hvad Ilisimatusarfik eventuelt kunne gøre bedre HVIS der bliver en nedlukning igen. Jeg vil liste nogle af de forslag som de studerende kom med:

- Da der blev tilbudt internet til dem der havde onlineundervisning, så skulle der have været samme tilbud til dem der ikke havde undervisning, men måske var i gang med at skrive sit bachelorprojekt eller speciale.
- Nogle af uddannelseslinjerne, manglede information fra deres undervisere omkring undervisning. Maliina som jeg interviewede, som går på samfundsvidenskab, var nærmest en koordinator for sine undervisere og medstuderende, hvilket lagde et stort pres på hende og medførte til at hun fik stress symptomer. Det burde slet ikke have været hendes ansvar at skulle holde styr på hvornår der var undervisning, det skulle underviserne have sørget for.

- Man manglede generelt information omkring situationen. Man ønskede en status om de der var mistænkt for smitte, om de var blevet kontaktet, da mange af de studerende selvisolerede sig, uvidende om de selv var blevet smittet eller ej. Så det kunne have været rart at fået at vide, at de der mistænkt for smitte, var blevet kontaktet, og hvis man ikke selv var blevet kontaktet, så skulle man ikke bekymre sig.
- Så var der selvfølgelig også det med at man ikke vidste hvem der var blevet smittet, det vil jeg dog ikke tage med som forslag, da der er tavshedspligt omkring at skulle afsløre en persons identitet.

Angående mit projekt, så er der visse ting jeg ville ønske jeg eventuelt kunne have gjort bedre. Jeg fik valgt et emne til mit projekt forholdsvis sent, på grund af nedlukningen, så jeg havde ikke meget tid til at forberede spørgsmål og få fat på informanter. Derfor tænkte jeg slet ikke over at få lavet en ordentlig interviewguide, hvilket jeg ville ønske jeg havde gjort. Jeg fik ikke nok baggrundsinformation omkring mine informanter, som for eksempel alder, om de har et arbejde ved siden af deres studie, deres familiesituation osv. Jeg ville desuden også ønske at jeg havde fået fat på flere informanter, eventuelt nogle mandlige informanter, men fordi jeg havde en ret kort tidsfrist til hvornår samtalerne skulle foregå og der ikke var nogle mandlige studerende som kontaktede mig, var det desværre ikke muligt.

9. Litteraturliste

9.1 Bøger:

Anderson, Benedict

2001 *Forestillede fællesskaber*. 1. udgave. Copenhagen: Roskilde Universitetsforlag.

Bryman, Allan

2012 *Social research method*. 4. udgave. New York: Oxford University Press Inc.

Boolsen, Merete Watt

2017 *Kvalitative analyser – at finde årsager og sammenhænge*. 2. udgave. Hans Reitzels Forlag.

Dahler-Larsen, Peter

2002 *At fremstille kvalitative data*. Odense: Syddansk Universitetsforlag.

Frey, Bruno S. & Osterloh, Margit

2010 *Succesful management by motivation – balancing intrinsic and extrinsic incentives*. Heidelberg: Springer-Verlag.

Hall, Calvin S.

1954 *Freuds psykologi – En grundbog*. København: Hans Reitzels Forlag A/S.

Hein, Helle Hedegaard

2009 *Motivation – motivationsteori og praktisk anvendelse*. København: Hans Reitzels Forlag.

Holme, Idar Magne og Solvang, Bernt Krohn

1991 *Metode valg og metode bruk*. 2. udgave. Otta: Engers Boktrykkeri A/S.

Jung, C.G.

1933 *Jeg'et og Det Ubevidste*. Zürich: Rascher & Cie. A. G.

Nielsen, Diana Astrup et al.

2019 *Det gode bachelorprojekt i sundhedsuddannelserne – håndbog i opgaveskrivning og metode*. 1. udgave, 2. oplag. Forfatterne og Samfundslitteratur.

N.N

2020 *Coronavirus – a guide to understanding the virus and what is known so far*. From the centers for disease control's website. United States of America: Start Publishing LLC.

Rubow, Cecilie et al.

2018 *Antropologiske projekter – en grundbog*. Forfatterne og Samfundslitteratur.

Zahavi, Dan

2015 Fænomenologi. I Finn Collin og Simo Køppe (red.). *Humanistisk videnskabsteori*. 3. udgave, 2. oplag. København: Lindhardt og Ringhof Forlag A/S. 187-222.

9.2 Netreferencer:

Brøns, Malik & Hyldal, Christine

Overblik: Status på coronavirus i Grønland. *Knr.gl* 27. maj 2020 – (<https://knr.gl/da/nyheder/overblik-status-p%C3%A5-coronavirus-i-gr%C3%B8nland>) [09.06.2020 – kl. 13:50]

Deichgræber, Rene

Krisens omfang blev tydelig, da danskerne spændede ned i Netto efter toiletpapir. *Finans.dk* 12. marts 2020 – (<https://finans.dk/indsigt/ECE12005158/krisens-omfang-blev-tydelig-da-danskerne-spaenede-ned-i-netto-efter-toiletpapir/?ctxref=ext>) [09.06.2020 – kl. 12:00]

Ellekvist, Peter

SARS. *Sundhed.dk* 26. august 2019 (<https://www.sundhed.dk/borger/patienthaandbogen/infektioner/sygdomme/import-og-tropesygdomme/sars/>) [09.06.2020 – kl. 10:50]

Fischer, Rebecca

Pandemi, epidemi eller udbrud: Hvad er forskellen? *Videnskab.dk*. 11. marts 2020 - (<https://videnskab.dk/krop-sundhed/pandemi-epidemi-eller-udbrud-hvad-er-forskellen>) [05.06.2020 – kl. 23:30]

Flohr, Mikkel

Forestillede fællesskaber. En meget kort introduktion til Benedict Anderson. *Baggrund.com* 7. februar 2016 (<https://baggrund.com/2016/02/07/forestillede-faellesskaber-en-meget-kort-introduktion-til-benedict-anderson/>) [25.06.2020 – kl. 15:40]

Frandsen, Kasper

Danmark lukker ned: Regeringen sender elever, studerende og offentligt ansatte hjem. *Altinget.dk*. 11. marts 2020 - (<https://www.alinget.dk/artikel/regeringen-lukker-store-dele-af-den-offentlige-sektor-ned>) [06.06.2020 – kl. 01:45]

Gram, Kasper Duncan

Første dansker smittet med coronavirus: 'Vi er selvfølgelig dybt rystede'. *Dr.dk*. 27. februar 2020 - (<https://www.dr.dk/nyheder/indland/foerste-dansker-smittet-med-coronavirus-vi-er-selvfoelgelig-dybt-rystede>) [06.06.2020 – kl. 01:20]

Josefsen, Leiff

Corona: Tomme hylder i supermarkeder. *Sermitsiaq.ag* 12. marts 2020 – (<https://sermitsiaq.ag/node/220002>) [09.06.2020 – kl. 12:05]

Jørgensen, Anna Sol & Davidsen, Lasse Loch

Efter andet coronatilfælde i Grønland: Nuuk lukker helt ned og flytrafik stopper. *Dr.dk* 18. marts 2020 - (<https://www.dr.dk/nyheder/indland/efter-andet-coronatilfaelde-i-groenland-nuuk-lukker-helt-ned-og-flytrafik-stopper>) [09.06.2020 – kl. 12:20]

Kristiansen, Kassaaluk

(2019) 196 nye studerende i Ilisimatusarfik. *Sermitsiaq.gl* 3. september 2019 - (<https://sermitsiaq.ag/node/215805>) [15.06.2020 – kl. 14:20]

(2020a) Nuuk forbliver lukket. *Sermitsiaq.ag* 7. april 2020 - (<https://sermitsiaq.ag/nuuk-forbliver-lukket>) [09.06.2020 – kl. 13:20]

(2020a) Kim Kielsen: Der arbejdes på at åbne Nuuk. *Sermitsiaq.ag* 13. april 2020 – (<https://sermitsiaq.ag/kim-kielsenarbejdes-aabne-nuuk>) [09.06.2020 – kl. 13:40]

Martinsen, Bente & Norlyk, Annelise

Tre kvalitative forskningsgange. *Dsr.dk* 2011
(<https://dsr.dk/sygeplejersken/arkiv/sy-nr-2011-12/tre-kvalitative-forskningstilgange#:~:text=I%20f%C3%A6nomenologien%20tilstr%C3%A6ber%20forskere n%20at,at%20videreudvikle%20en%20eksisterende%20teori.>) [15.06.2020 – kl. 12:00]

N.N

Forestillede fællesskaber. *Od.dk* 23. september 2005 - (<https://od.dk/file/forestillede-f%C3%A6llesskaber>) [23.06.2020 – kl. 14:50]

N.N

Coronavirus er tilbage i Grønland efter 11 ugers pause. *Berlingske.dk* 25. maj 2020 – (<https://www.berlingske.dk/danmark/coronavirus-er-tilbage-i-groenland-efter-11-ugers-pause>) [09.06.2020 – kl. 14:10]

Schultz-Nielsen, Jørgen

Så skete det: Coronavirus i Grønland. *Sermitsiaq.ag* 16. marts 2020 - (<https://sermitsiaq.ag/node/220109>) [09.06.2020 – kl. 12:20]

Veirum, Thomas Munk

Yderligere én smittet med coronavirus. *Sermitsiaq.ag* 4. april 2020 - (<https://sermitsiaq.ag/yderligere-smittet-coronavirus>) [09.06.2020 – kl. 13:15]

Weis, Nina

MERS. *Sundhed.dk* 5. september 2019
(<https://www.sundhed.dk/borger/patienthaandbogen/infektioner/sygdomme/import-og-tropesygdomme/mers/>) [09.06.2020 – kl. 10:55]

Teams

<https://peoplenet.dk/nyheder/hvad-er-teams> [08.06.2020 – kl. 11:35]

Zoom

<https://www.deic.dk/da/Zoom> [08.06.2020 – kl. 11:40]

Forsidebillede:

<https://m.facebook.com/hooligandachshund/photos/a.380216264825/10158184281974826/?type=3&source=54> [25.06.2020 – kl. 14:00]

10. Bilag

10.1 Transskribering af interviewet med Aviaq.

		Dansk oversættelse:
Interviewer:	Hvordan har du haft det de sidste par uger? Eller de sidste par måneder?	
Aviaq:	Måske kan jeg starte med uddannelsesmæssigt. Jeg har følt at jeg har manglet motivation, læse op... jeg har altid været med til undervisning, online og sådan noget. Men forberedelser og sådan noget det har jeg slet ikke rigtigt gjort siden det lukkede ned. Jeg sorterede min notater inde på OneNote, så kunne jeg se der i semesterstart, så havde jeg læst op, skrevet notater om det jeg har læst om, og notater fra undervisningen. Jeg havde rigtig mange notater. Så var der lockdown... i de fag jeg har haft, der var der slet ikke notater, soorlu naatsuaqqat imaluunniit soqanngiivilluni. Malugersuaarpara motivationeerullunga. Også fordi at man fik så meget tid til at lave tingene så tænkte man: Jeg gør det senere, jeg gør det senere ... Så ender man med at man ikke rigtig når det som man ellers gerne ville nå. Aamma soorlu, de der online undervisninger, de fleste af dem havde deres kamera slukket, også ville man ikke være den eneste med det tændte kamera. Så slukkede man den, også var man ikke forpligtet til at sidde stille. Nipeqartiinnarlugu soorlu uanga ininni suliaqarujoorlunga, det var så også derfor at jeg ikke skrev notater, fordi jeg lavede alt	Måske kan jeg starte med uddannelsesmæssigt. Jeg har følt at jeg har manglet motivation, læse op... jeg har altid været med til undervisning, online og sådan noget. Men forberedelser og sådan noget det har jeg slet ikke rigtigt gjort siden det lukkede ned. Jeg sorterede min notater inde på OneNote, så kunne jeg se der i semesterstart, så havde jeg læst op, skrevet notater om det jeg har læst om, og notater fra undervisningen. Jeg havde rigtig mange notater. Så var der lockdown... i de fag jeg har haft, der var der slet ikke notater, enten så var der kun meget få notater, eller så var der slet ikke noget. Jeg kan helt vildt mærke at jeg har mistet motivationen. Også fordi at man fik så meget tid til at lave tingene

	<p>andet. Alt muligt andet end at lytte. Jeg fulgte med, men det var mere sådan, når det var interessant. Men man kunne også mærke på underviserne at, de ikke var særlig forberedte, de var mere afslappet. Man kunne mærke... taakkua imaakkamik: 'vi tager det med ro fordi det er online...' og sådan noget. Pingaaruteqarpallaarnatik eqqartugaat, man startede med: 'hvordan har du det? hvad har i lavet?' og sådan noget. Uden for det vi ellers skulle snakke om. Hyggesnak agtig. Taavalu sivisuallaarneq ajorpoq, ilaa Ilimmarfimmi naliginnaasumik 3 tiimiusarpoq, taava soorlu online'it 1 tiimi, 2 tiimi, taava soorlu aallaqqaataa immaqqa halv tiimi asuli oqalorjuuginnarluni. Taamatut misigivunga. Kisia imaattoq personligt, allanngorpallaanngilaq. Ilaa børnehjemimi suligama taava ilai ilaa sulisinnaajunnaarput, kisianni uagut sulinnaavilluta. Taamaammat ulluinnara uanga allanngorpiannngilaq. Taamaallaat Ilimmarfiliarneq ajorpunga taavalu ilaqtakka takorpiarneq ajorlugit, eller venner og veninder, men ellers har jeg ikke rigtig... jo kun i starten. Der var jo den der stemning i byen, den følte jeg rigtig meget.</p>	<p>så tænkte man: Jeg gør det senere, jeg gør det senere ... Så ender man med at man ikke rigtig når det som man ellers gerne ville nå. Også fx, de der online undervisninger, de fleste af dem havde deres kamera slukket, også ville man ikke være den eneste med det tændte kamera. Så slukkede man den, også var man ikke forpligtet til at sidde stille. Jeg havde bare lyden på, også lavede jeg alt muligt i min lejlighed, det var så også derfor at jeg ikke skrev notater, fordi jeg lavede alt andet. Alt muligt andet end at lytte. Jeg fulgte med, men det var mere sådan, når det var interessant. Men man kunne også mærke på underviserne at, de ikke var særlig forberedte, de var mere afslappet. Man kunne mærke... de var sådan: 'vi tager det med ro' og sådan noget. Det de snakkede om var ikke så vigtigt, man startede med: 'hvordan har du det? hvad har i lavet?'</p>
--	--	--

		<p>og sådan noget. Uden for det vi ellers skulle snakke om. Hyggesnak agtig. Og det tager ikke så lang tid, vi er jo vant til når vi har undervisning ude på Ilimmarfik at det varer 3 timer. Men online var det nok kun 1 time eller 2, og den første halve time var det bare hyggesnak. Det er hver flad sådan jeg føler. Men personligt, så er der ikke rigtig sket nogle ændringer. Jeg arbejder jo i et børnehjem, og der er jo nogen der ikke kunne arbejde under nedlukningen, men jeg arbejdede hele tiden. Derfor ændrede min hverdag sig ikke rigtig. Det eneste der ændrede sig var, at jeg ikke kom ud til Ilimmarfik, og jeg så ikke rigtig min familie eller venner og veninder, men ellers har jeg ikke rigtig... jo kun i starten. Der var jo den der stemning i byen, den følte jeg rigtig meget.</p>
Interviewer:	Blev du så påvirket af det?	

<p>Aviaq:</p>	<p>Immaa emotionelt. Eqqumiippoq, qanuunerpoq, men også lidt hyggeligt på en måde, fordi det var så anderledes. Nedlukningip nalaani inuit aaliangersimasut takusarakkit, soorlu anaanaga, nukaga taavalu immaqa kammalaatiga ataaseq. Aftalernikuugatta taakkuinnaalluta takusassalluta. Taava iluarersuaarpara. Anaanaga ilinniartsitsisuugami sulinnginnami, taava aneersuaarpugut, taanna iluarivara. Kisia aallaqqaataanni kiserliuummernarpoq, nalullugu qaqugu, qanoq... ulluinnarni takusartakkakka takoqqissanerlugit. Illoorara paneqarami, taava taakku ilagersuaartarakkit, paneqaramik soorunami sianiginerugamik taava taakku takuneq ajorlugit. Taava anaanamma aperigaminga nedlukningimi suna maqaasinerpaasariga, taava uanga imaallunga: ous, maqaasisaqarpallaanngilanga, inuunera allanngorpiannginnami. Kisiat taava taamaallaat ilaqutakka takusinnaanissaat. Jeg synes at det var rigtig afslappende. Og mærkeligt. Og lidt ensomt nogle gange. Meget blandede følelser. Man blev også meget taknemmelig. Ilaa nalunngilat angalaneq nuannarisariga, taava imaattorama, eqqarsarama ukiut marluunnanngorput ilinniarnera naammassinissaa... imaattaraluarama angalaaleraangama, katerseriarlunga angalaaruma, oorit tamaasa atoruloorlugit,</p>	<p>Måske emotionelt. Det var underligt på en måde, men også lidt hyggeligt på en måde, fordi det var så anderledes. Under nedlukningen så så jeg kun et par bestemte mennesker. Min mor, min lillesøster også måske en ven. Vi havde aftalt at det kun skulle være os. Jeg synes at det var mega dejligt. Min mor er lærer, så hun arbejdede ikke, så vi var rigtig meget ude og det var dejligt. Men i starten så blev man meget ensom, man vidste ikke, hvordan skal jeg sige det... dem jeg ser til hverdag, hvornår jeg ville se dem igen. Min kusine/fætter har en datter, og jeg plejer ellers at være meget sammen med dem, men fordi de jo har en datter, så passede de mere på, så jeg så dem ikke. Min mor spurgte mig: 'Hvad savner du mest under nedlukningen?', og jeg svarede: 'det ved jeg ikke, jeg savner ikke rigtig noget fordi mit liv ikke rigtig har</p>
----------------------	---	--

	<p>taava ooriutaartuttarlunga. Taava eqqarsarama, ilinniarniga naammassiliivippara massakkut, soorlu initaarnissannut katersilertariaqarpunga. Taava taanna iluarersuaarpara angalarusussuseqarpiarnanga, nalunnginnakku angalaarsinnaananga. Dårilig samvittighedeqarnanga katersisinnaallunga. Taanna iluarivara. Taavalu aamma matoqqanerani neriartorneq ajorluta illoqarfimmi... fiisterneq ajorluta, tamakkukujuit. Oorinik atuinanngissuaarami iluarsuaarpoq aamma. Suliinnaariarama akissarsiorlunga. Positiverpassuupput kisia aamma eqqumiilluni. Inuit eqqartoraangamikku maqaasisimallugu nær kontakt, kropskontakt, uanga paasivara inunnut krop kontaktteqarpallaarneq ajorlunga, eqitaarisorsuunnginnama soorlu tamakkua amigaatiginngilakka. Kisiat aamma soorlu suliffinni meeqqat ilagiinnariarakkit taamaasillunga inunnik qanitaqarlunga. Imatut kisimiivinnanga. Taanna aamma malugivara.</p>	<p>ændret sig.' Men det jeg nok kun savnede, det var at jeg kunne se min familie. Jeg synes at det var rigtig afslappende. Og mærkeligt. Og lidt ensomt nogle gange. Meget blandede følelser. Man blev også meget taknemmelig. Du ved godt, at jeg godt kan lidt at rejse, så tænkte jeg, der er kun 2 år tilbage til jeg er færdig med mit studie... jeg plejer ellers at samle en masse penge sammen til at rejse, også bruger jeg alle mine penge når jeg er ude at rejse, så har jeg ikke flere penge tilbage. Så tænkte jeg, jeg er snart færdig med mit studie, jeg bliver nød til at spare penge nu til en bolig. Så jeg synes at det er dejligt at jeg ikke har lyst til at rejse rundt, også fordi jeg ved at jeg ikke kan. Så jeg kan samle penge ind uden at have dårlig samvittighed. Det synes jeg er dejligt. Nu tog man jo heller ikke ud at spise i byen... man festede ikke, alt de der ting. Man brugte ikke penge som man</p>
--	--	--

		<p>plejede, det var helt vildt dejligt. Jeg arbejdede bare og tjente penge. Der var en masse positive sider, men det var også meget mærkeligt. Når folk snakker om at de har savnet at have kropskontakt, så har jeg fundet ud af at jeg ikke er sådan en type der har brug for så meget kropskontakt, jeg er ikke en krammetype, så det har jeg ikke manglet. Men jeg arbejder jo også med børn, og dem er jeg hele tiden sammen med, så på den måde var jeg tæt med mennesker. Jeg var aldrig helt alene, det kunne jeg i hver fald også mærke.</p>
Interviewer:	<p>Føler du at du har flere privilegier end andre? Nu er du jo alene, du har ikke børn du skal tænke på. Eller ift. resten af verdenen, vi har stadig haft mulighed for at komme ud, og være sociale på en måde.</p>	
Aviaq:	<p>Uanga iluarersuaarpara aneeriaannaagatta inuit akornaniinngikkaluarluta. Asulimiatagooq stor by'ini park'inukarunik så er alle mennesker der. Taava uanga iluarersuaarpara maani aneeriaannaalluni suli social distanceqarluni. Taava aamma meeqqat tungaatigut... suligaangama soorunami meeqqat angerlarsimaannaramik,</p>	<p>Det var helt vildt dejligt at vi bare kunne komme ud, uden at være tæt på folk. Fx så i storbyer, i parkerne, så er alle menneskerne der. Og her kunne vi bare gå ud uden at der var mange mennesker, man havde</p>

	<p>taava atuartittarpagut ulapinnaruloorpoq qasunarluni, og meget stressende. De har jo forskellige lærer, fag'it assigiinngitsut, taava tamarmik undervisningsmetodii assigiinngitsukkaaramik, taavalu uagut meeqqat paarisagut arlaqarlutik, soorlu ataasiinnanngilaq ikiugassarput. Det var meget stressende at skulle undervise børnene eller hjælpe dem (skolemæssigt). Så jeg synes at det var rigtig dejligt at jeg ikke havde nogen børn på det tidspunkt. Angerlarsimagaangama ilaa sulineq ajorpunga, meeraqannginnera taavalu angerlarsimaffinni sulisariaqannginnera taanna iluarersuaarpara. Kisiat angerlarsimasariaqarluni kisiallu susassaqarpiarnani taanna qasunarpog. Atuagassarpassuaqaraluarpunga kisiat piffissaqangaarama 'uatsi'. Taakkua immaqqa privilegietut isigineruakka. Suliffik, meeraqarnerlu, aneeriaannaaneq.</p>	<p>stadig social distance og det var så dejligt. Ift. børn... når jeg arbejder, så var børnene selvfølgelig også i hjemmet, og vi skulle undervise dem, vi havde mega travlt, og det var trættende, og meget stressende. De har jo forskellige lærer, forskellige fag, og alles undervisningsmetoder var anderledes, og der er flere af de børn som vi passer som skulle have hjælp. Det var meget stressende at skulle undervise børnene eller hjælpe dem (skolemæssigt). Så jeg synes at det var rigtig dejligt at jeg ikke havde nogen børn på det tidspunkt. Når jeg er hjemme så arbejder jeg jo ikke, det at jeg ikke selv har børn, og jeg ikke behøver at arbejde hjemme, var helt vildt dejligt. Men når man er 'tvunget' til at blive hjemme, men hvor der ikke er så meget at lave, det var trættende. Jeg havde ellers en masse lektier jeg kunne</p>
--	--	---

		læse, men jeg tænkte hele tiden 'det kan jeg gøre senere'. De små ting, ser jeg måske mere som privilegier. At jeg har et arbejde, ikke har børn, og at jeg kunne gå ud når jeg ville.
Interviewer:	Vil du sige, at du mistede din motivation mht. undervisning fordi du manglede en omgangskreds? Hvor man ellers er vant til at tage ud til Ilimmarfik til undervisning og møde med de andre og snakke med de andre.	
Aviaq:	Ja, ingammik undervisningeqarnera, når vi havde undervisning online, så var man jo ikke forpligtet til at sidde og man kunne heller ikke rigtig diskutere. Taanna amigaatigeqaara. Tassani, da vi havde undervisning aller sidste gang, så vidste vi godt at det var den sidste gang... jeg tror godt at vi vidste det, men jeg havde den der følelse af, ungersuaarlugit atuaqatikka emnefagimi. Nuannertarnermik undervisningeqaraangatta diskussionikujuit aamma soorlu Ebbe pikkorinnermik. Imaanneq ajorpoq: 'Nu skal i diskutere!', aallartiinnartarpoq automatiskimik, taava ingerluarujuuginnarluni, aamma kalaallisut oqaloriaannaalluta. Omgangskreds maqaasivara kisia aamma ikke så meget, fordi jeg vidste godt vi nok skulle starte igen. Aamma lockdowneqqanera aappaatigut iluarersuaarlugu, piffissaq kingulleq	Ja, specielt undervisningsmæssigt, når vi havde undervisning online, så var man jo ikke forpligtet til at sidde og man kunne heller ikke rigtig diskutere. Det manglede jeg rigtig meget. Der, da vi havde undervisning aller sidste gang, så vidste vi godt at det var den sidste gang... jeg tror godt at vi vidste det, men jeg havde den der følelse af, at jeg ikke ville gå, fordi jeg ville savne mine klassekammerater fra emnefaget. Det er så sjovt når vi begynder at diskuterer til

	<p>misiginikuugama ilinniarnera soorlu naammassinngisaannarniarlugu, sivitsortoorami, taava ilualaarpoq Ilimmarfik qimalaarlugu, taava uteqqikkaanni nuannernerulersimalluni. Qatsussimanera peerutilaarluni.</p>	<p>undervisningen også fordi at Ebbe er så god. Han siger ikke: 'Nu skal i diskutere!', han starter selv langsomt, og automatisk så kører den bare videre og vi har mulighed for at snakke grønlandsk. Jeg savnede omgangskredsen, men ikke så meget fordi jeg vidste godt vi nok skulle starte igen. Lockdown har på den anden side været dejlig, fordi jeg på det sidste har følt at jeg aldrig bliver færdig med mit studie, så det var dejligt at komme lidt væk fra Ilimmarfik, og nu hvor man er kommet tilbage så er det blevet sjovere. Så jeg er ikke så træt af studiet længere.</p>
Interviewer:	<p>Så en slags ny motivation til at blive færdig med studiet?</p>	
Aviaq:	<p>Ja. Kisiat aamma, eqqaagigaana taanna motivation tungaatigut malunnarnermik ilinniartitsisut imaannerulertut 'ajunngilaq', nogen er også... der er jo nogen der har haft børn hjemme, taava imaallutik 'i behøver ikke at læse den, opgavit obligatoriskiunnaarput', så bliver man jo også automatisk demotiveret. Imaattaramik ilaanni 'næste gang skal vi snakke om det</p>	<p>Ja. Men jeg vil også lige nævne det omkring motivation. Man kan mærke på underviserne at de er sådan 'det er fint' nogen er også... der er jo nogen har haft børn hjemme, så er de sådan 'i behøver ikke at læse den, opgaverne er ikke</p>

	<p>her, jeg har lagt tekster op til den undervisning, men i behøver ikke at læse den.' Så gider man jo ikke at læse den.</p>	<p>længere obligatoriske', så bliver man jo også automatisk demotiveret. De var også sådan 'næste gang skal vi snakke om det her, jeg har lagt tekster op til den undervisning, men i behøver ikke at læse den.' Så gider man jo ikke at læse den.</p>
Interviewer:	<p>Ift. det globale, ser du dig så selv tættere med resten af verdensbefolkningen, nu har man været i den samme situation med nedlukning, føler du dig så mere som en verdensborger?</p>	
Aviaq:	<p>Nej faktisk ikke, jeg føler faktisk det modsatte. Ilaa maani inuunerput allanngorpiannginanni imaluunniut sivikitsuaraaraakasimmik kisimi taava soorlu nutaarsiassakujunni oqalorrattarput soorlu USA'mi ajorsuaarput. Jeg føler at det er en helt anden planet. Ungasittutut misiginangaarmat, maani inuunerput allanngunngingaarmat misiginarluni nunarsuaq sinnera ajunngitsoq, kisia ... jeg kan slet ikke forestille mig hvordan det er at være i andre lande nu. Jeg føler faktisk det modsatte, jeg føler at jeg er et helt andet sted, end de andre lande fordi vi har det så godt her og de har det så dårligt i andre lande.</p>	<p>Nej faktisk ikke, jeg føler faktisk det modsatte. Her, så er vores liv jo ikke rigtig ændret, eller det var det i en meget kort tid, så i nyhederne fx i USA så har de det jo helt vildt dårligt. Jeg føler at det er en helt anden planet. Det føles så fjernt, fordi vores liv ikke ændrede sig så meget, at man føler at det også går fint med resten af verdenen, men ... jeg kan slet ikke forestille mig hvordan det er at være i andre lande nu. Jeg føler faktisk det modsatte, jeg føler at jeg er et helt andet sted, end de</p>

		andre lande fordi vi har det så godt her og de har det så dårligt i andre lande.
Interviewer:	Tror du at Grønland er mere forberedt på sådan nogen situationer? Vi tager det fra dag til dag, vi er vant til at vejret bestemmer hvis vi skal komme frem til destinationer, tror du at er bedre til sådan nogle kriser eller håndtere det bedre?	
Aviaq:	Jeg føler ikke at vi er bedre til at forberede os, jeg føler at vi er gode til at passe på os selv. Uanga eqqumiigilaarpara nunaqarfimmiut allaat, nuumminngaanniik ungasittut allaat, angerlarsimaannarratilerput, pikkoringaaramik, uffa isaasalerlugu nappaammut ungasissuaarlutik, eqqugaanissaat uanga isinni ungaserruttortoq, aamma taakku sianigilerlutik. Jeg føler ikke at det er fordi at vi er bedre forberedt, men vi var så gode til at ... tassunga situationimut reagerellaqqippasinnermik.	Jeg føler ikke at vi er bedre til at forberede os, jeg føler at vi er gode til at passe på os selv. Jeg synes at det var lidt mærkeligt at selv bygder og byer langt væk fra Nuuk, at de begyndte at være hjemme, fordi de var så dygtige. Selvom de i gåseøjne, var meget langt væk fra sygdommen, så begyndte de at passe på, selvom de i mine øjne var langt væk fra at blive smittet af sygdommen. Jeg føler ikke at det er fordi at vi er bedre forberedt, men vi var så gode til at ... reagere på situationen.
Interviewer:	Sådan, bedre til at tilpasse os?	
Aviaq:	Ja, og gode til at følge retningslinjerne. Aamma soorlu meeqqalluunniit ingerlaannaq malunnarput, retningslinjer maleqqissaaraat. Soorlu påskekkunni aamma taamaappoq,	Ja, og gode til at følge retningslinjerne. Man kunne også med det samme mærke det på børnene, at de fulgte

	<p>taava suliarorama puujuuvillugu meeraq takusara siulleq 'påskemi pilluarit' assammillugu, taava taanna 'oh vi må ikke give hånd!'. Pikkoringaaramik sianiginissamut.</p>	<p>retningslinjerne. Fx i påsken, så tog jeg på arbejde og havde fuldstændig glemt det, så det første gang jeg så, så sagde jeg 'god påske' og gav min hånd, så sagde barnet 'oh vi må ikke give hånd!'. De er så gode til at tilpasse sig og passe på.</p>
Interviewer:	<p>Synes du, at Ilimmarfik, eller studerende, eller generelt Grønland, har lært noget af den her krise?</p>	
Aviaq:	<p>Ja, immaa soorlu, imaallaat misilippaat siunissami arlaannik pisoqassagalarpat qanoq qisuariassanerlutik. Soorlu ingerlaannaq online undervisningeqarlerpoq, selvom de ikke havde... corona siorna immaqa takorloornikuugaluarlugu taamaalissallutik, taava imaallaat immaqa siunissami nalunngilaat alternativ undervisningsmetoder.</p>	<p>Ja, måske, i det mindste har de prøvet det, hvis det sker engang i fremtiden igen så ved de hvordan de skal håndtere det. Fx så fik vi online undervisning med det samme, selvom de ikke havde... før corona så havde de måske ikke forudset at det skulle foregå sådan, så har de i det mindste prøvet det og måske ved hvordan de skal gøre næste gang, hvilke alternative undervisningsmetoder der er.</p>
Interviewer:	<p>Så du tror, at vi kan være mere forberedt til der kommer sådan en krise igen?</p>	

Aviaq:	Ja, aamma imaassinnaasoq takkuteqqeriasaaqqittoq, så tror jeg at de er mere forberedt.	Ja, det kan jo være at den dukker op igen, så tror jeg at de er mere forberedt.
Interviewer:	Kunne Ilimmarfik havde gjort noget bedre?	
Aviaq:	Nej, taamak misiginngilanga. jeg synes at de har håndteret det bedre end forventet. Oqareernertuut ingerlaannaq online undervisning aallartipput. Taavalu tamatigungajak online undervisningeqartuaannarluni, jeg synes ikke at vi mistede noget, katataanata. Jeg tror ikke at det kunne havde været bedre. Kisia soorunami ... nalunngilara immaqa Ilimmarfiup akisussaaffiginngikkaat oqassallutik 'una, unalu coronarput' kisia imaassimasinnaagaluarpoq, afdeling uaniittut... nalunngilara taakku coronartut attaveqarfigisimasai, kalerrinneqatut, karantænerinneqarlutillu kisianni ilinniartuinnaalluni, misigivunga, de kunne havde været bedre til at fortælle os hvilken afdeling og sådan noget. Imaassinnaagami taakkua eqqugaasut kantiinami sanilerisimagikka imaluunniit arlaanni. Taanna kisimi annilaanganarpoq. Paaseriasaarlugu maaniittoqarsimasoq. Taavalu uagut ilisimatinneqarnata... imaassimasinnaagaluarput... nalunngilara taakkununga inunnut peqarsimasut attavigineqarput, men vi vidste det jo ikke. Så de kunne godt havde fortalt de andre, eqqugaasut imaluunniit attaveqarsimasut, nalunaarfigineqareerput, illit	Nej, det føler jeg ikke, jeg synes at de har håndteret det bedre end forventet. Som jeg sagde, så startede online undervisning med det samme. Og der var næsten altid undervisning, jeg synes ikke at vi mistede noget, vi sakkede ikke bagud. Jeg tror ikke at det kunne havde været bedre. Men selvfølgelig... jeg ved godt at det nok ikke er Ilimmarfiks ansvar at sige hvem det var der var blevet smittet, men de kunne måske havde sagt hvilken afdeling det var fra ... jeg ved godt at de der havde corona eller dem der var mistænkt for corona, var blevet kontaktet og var blevet sat i karantæne, men som studerende så føler jeg at, de kunne havde været bedre til at fortælle os hvilken afdeling og sådan noget. Det kunne jo være, at de der var smittet, at jeg har

	<p>attavigineqanngilatit ernumasariaqanngilatit. I stedet for at, puujugaaginnarluni, tassami. Uanga aatsaat nammineq paasiniaagama, tassunga hotlinemut, corona hotlinemut aatsaat paasiniaagama, oqarfigineqarpunga attavigineqarnikuupput, illit ernumasariaqanngilatit. Taava aatsaat ernumajunnaarpunga. Nalusimasuugukku immaqa ernumarujuuginnarsimassagaluarpunga. Der kunne de godt havde været bedre til at give besked eller informere alle studerende om de skal være bekymret eller ej. Imaassinnaasormi takkuteqqeriasaartoq, taakkua eqqugaasimasut apersorneqarsimasinnaapput immaqa aamma anonymejusinnaapput apersorneqarnerat, så kunne de måske godt havde fortalt om hvordan de har håndteret det, hvordan de har haft det, hvad har de gjort, give os tips så vi kan være klar hvis nu det kommer igen.</p>	<p>siddet ved siden af dem i kantinen eller andre steder. Det var jeg bekymret for, at der lige pludselig var en med corona på universitetet. Og vi fik ikke noget at vide ... de kunne havde gjort det ... jeg ved godt at de der var mistænkt blev kontaktet, men vi vidste det jo ikke. Så de kunne godt havde fortalt de andre, at de der var blevet smittet var blevet kontaktet og har fået besked, hvis du ikke er blevet kontaktet, så skal du ikke bekymre dig. I stedet for at, vi bliver glemt. Jeg skulle selv finde oplysning hvorved jeg ringede til corona hotline, og jeg fik fortalt at de mistænkte var blevet kontaktet og at jeg ikke skulle bekymre mig. Så først der, bekymrede jeg mig ikke længere. Hvis jeg ikke havde fået den oplysning, så havde jeg bare været bekymret i lang tid. Der kunne de godt havde været bedre til at give besked eller informere alle studerende om de skal</p>
--	---	--

		<p>være bekymret eller ej. Det kan jo være at den dukker op igen, så dem der er blevet ramt, måske kunne de interviewes, hvor de kunne være anonyme, så kunne de måske godt havde fortalt om hvordan de har håndteret det, hvordan de har haft det, hvad har de gjort, give os tips så vi kan være klar hvis nu det kommer igen.</p>
--	--	--

10.2 *Transskribering af interviewet med Clara.*

Interviewer:	Hvordan har du haft det de sidste par uger?
Clara:	Jeg skal bare være ærlig?
Interviewer:	Ja.
Clara:	Helt 100, for at være helt ærlig. Jeg har egentlig haft det sådan godt, men jeg kunne også godt mærke at jeg hele tiden slår mig selv oven i hovedet. Sådan at jeg burde lave noget, hele tiden. Jeg burde lave lektier, jeg burde lave... sådan virkelig fordybe mig fordi nu har jeg tid til det, bliver jeg ved med at sige til mig selv, jeg har tid til at fordybe mig i noget som jeg ikke har kunne gøre før, fordi der altid var noget andet der var mere spændende at lave. Men altså, jeg tror bare at jeg har været mere doven, fordi at... jeg ved heller ikke rigtig hvad jeg har lavet. Jeg synes at dagene har gået meget hurtigt og jeg tror at man er sådan lidt i 'denial' (nægtelse), sådan over hvad der sker. Man tænker at det snart er over, det er snart slut. Også kan jeg tage mig sammen, fordi så skal jeg ligesom yde noget. Det har jeg bare ikke rigtig gjort. Også tror jeg også at jeg slapper lidt for meget af. Sådan skylder skylden på corona. Men det er ikke fordi at jeg har det dårligt. Jeg tror bare at jeg har set det som en slags retreat (trække sig tilbage). Jeg er jo hjemme og selv kan bestemme hvad jeg vil lave, der er ikke nogen der kan komme at sige til mig hvad jeg skal lave. Jeg tror også at jeg venter på eksamenerne og ser hvordan det går. Hvis nu at det går dårligt, så kan jeg 'skyldes' skylden på corona. Sådan tror jeg at jeg har det lige nu, jeg er lidt i venteposition, også fordi jeg tror at det ikke rigtig har ramt mig endnu, også fordi vi er her i Grønland, så rammer det mig ikke på samme måde. I starten var jeg lidt i stress reaktion fordi at alle andre også var det.
Interviewer:	Hvordan ville du sige du havde det i starten?
Clara:	Der var jeg meget ked af det. Jeg var meget ked af det fordi jeg tænkte på min familie i Danmark, og mine venner også tænkte jeg egentlig også på om jeg selv kunne dø af det, eller om jeg selv ville blive ramt af det. Jeg tror at jeg fik lidt stress i kroppen fordi jeg begyndte lidt at være sådan hypokonder, sådan 'ej nu begynder jeg at hoste, nu har jeg snot', jeg søgte meget på det egentlig. Jeg fik mega stress over at kigge på lungerne, der bliver fyldt med corona, man kunne mærke det der klaustrofobiske inde i

	<p>lungerne. Det blev jeg også bange for. Så jeg var mest bange og ked af det, og lidt sur. Sådan hvorfor kunne folk ikke bare finde en vaccination, hvorfor kan vi ikke bare sprøjte os med et eller andet også bliver vi alle sammen okay igen. Men jeg prøvede også at holde humøret oppe fordi at jeg tænkte at det ikke nyttede at ligge sig til at græde over det, fordi så går dagene meget langsomt. Jeg var meget på min mobil, på Instagram og TikTok.</p>
Interviewer:	Hvordan er det ift. nu?
Clara:	<p>Nu, er jeg mere ude. Ja, fordi førhen var jeg slet ikke... jo jeg kan godt lide at komme ud, men det er ikke fordi at jeg sådan... ej jeg er faktisk meget ude, jeg er ikke rigtig sådan en hjemme person, jeg kan godt lide at komme ud, caféer. Jeg tror også at det var det der var sådan lidt... jeg tror nu der laver jeg de samme ting som jeg lavede da jeg var hjemme i corona tiden. Men jeg kommer også ud, men når jeg er hjemme, så laver jeg det samme. Jeg laver ikke lektier, det gør jeg ikke. Jeg kan godt kigge på ugesedler, så jeg har en idé om hvad vi skal snakke om, efter vi er kommet i skole igen. Men det er ikke fordi at jeg sætter mig ned og siger: 'ej nu skal jeg læse det!' Jeg tror at jeg har en eller anden idé om at det nok skal gå det hele. Det prøver jeg at overbevise mig selv om, at det skal nok gå. Men jeg tror alligevel at det ligger i overfladen agtig.</p>
Interviewer:	Hvordan oplevede du lukningen af universitetet?
Clara:	<p>Jeg synes at det var en god måde at få det hele lukket ned på. Fra dag til anden. Fordi så følte jeg at der var styr på det, at der var nogen der faktisk tog ansvar og ligesom fik os til at blive hjemme også fordi at det, nogle af smittetilfældene var fra universitetsmiljøet. Men det der var det dårlige ved det var nok, at de ikke fik offentliggjort navnene på de der var blevet smittet. Fordi så kunne man ellers være mere sikker på om det var nogen man havde været i omgange med dem. Om de havde været meget på skolen før, altså før de blev sat i karantæne, eller om de bare har været der nogle gange. De kunne godt have været lidt mere specifik omkring hvor meget de har været på skolen, fordi de kunne jo også have siddet på stolene, bordene osv. Man vidste ikke hvem det omhandlede, det synes jeg var meget frustrerende. Så sad man endnu mere med en underlige følelse oven</p>

	på alt det der skete, fordi det var fra dag til anden at det hele blev lukket ned, også sad man bare derhjemme og tænkte helt vildt meget over det.
Interviewer:	Hvad med generelt lukningen af landet?
Clara:	Det synes jeg også har været rigtig godt, fordi så kunne man se alvoren i det. Det blev påbudt at man blev så meget hjemme som muligt, eller hvis man kunne det så skulle man gøre det, fordi så... og man kunne bare mærke fra resten af samfundet at de også tog det alvorligt. Pressemeddelelserne var også noget jeg glædede mig til, fordi at så kunne man få et overblik, man fik information fra overmanden, at hvis vi gjorde... hvis vi fulgte reglerne og ligesom fulgte anvisningerne så skulle vi nok mere eller mindre, få en almindelig hverdag til at fungerer igen. Også var vi også privilegeret over at vi var på en ø, fordi det er nemmere at lukke det ned på den måde. Jeg føler mig meget privilegeret på det punkt.
Interviewer:	Det var faktisk et af de spørgsmål jeg gerne ville stille, sådan om du føler at du har flere privilegier end andre i verden?
Clara:	Det føler jeg helt klart. Jeg synes at det er vildt at der er nogen der sidder i København og ligesom, de kan kun være i deres lejlighed. Hvis jeg sad i Danmark lige nu, så ville det være noget helt andet, jeg tror at jeg ville være mere påvirket af det. Jeg kan slet ikke forestille mig hvor hårdt det må være for dem, det kan jeg ikke sætte mig ind i fordi man ikke sidder i det selv. Så jeg føler mig helt vildt privilegeret over det.
Interviewer:	Du kom lidt ind på det, men ift. lektielæsning osv., så er der også lige med undervisning, det er jeg forgået over Teams, hvordan har du oplevet det?
Clara:	I starten, der kom jeg til alle lektionerne, det gjorde jeg de første par uger, det fulgte jeg meget slavisk. Det var ikke fordi at jeg fik læst op til de ting vi skulle snakke om, men jeg havde en formodning om, eller en forventning om hvad der skulle ske i de der Teams. Men jo længere tid der gik, så blev jeg bare træt af det. Jeg lærte ikke noget ved det, fordi jeg synes at ved nogen af underviserne så var der også en demotivation. Jeg tror også at de har haft det lige dårligt med det, og det har man godt kunne mærke. Jeg synes i starten fik jeg meget ud af det, altså det var jo en god måde at kunne fortsætte sin uddannelse på, men det var ikke godt i længden. Til sidst kom

	jeg ikke rigtig til lektionerne, også kom jeg måske en halv time, så lagde jeg på.
Interviewer:	Så du vil sige at din motivation har været... eller hvordan har den været? Du siger at du kom meget i starten, var din motivation så høj der?
Clara:	Ja den var sådan, den var høj fordi jeg tænkte 'okay nu sidder jeg alene, hvad skal jeg ellers lave?', i starten, jeg kunne lige så godt komme med og sidde med, men jeg synes at jeg var meget mere koncentreret, på en underlig måde. Jeg sad med det her, og nu kunne jeg lige så godt sidde med det og følge med. Der var jeg ret motiveret, men til sidst blev det bare sådan noget... det blev kedeligt. Jeg følte mig slet ikke motiveret til sidst. Og det var derfor jeg bare holdt op med at møde op.
Interviewer:	Så du... vil du sige at den omgangskreds man har ude i Ilimmarfik, det betyder meget ift. at have motivation?
Clara:	Ja, det synes jeg. Det er ikke fordi at jeg snakker med alle fra min klasse, men det der med at mødes og at man ligesom spiser frokost først, og lige snakker om hvordan man har haft det, hvordan man har det, også sidder sammen i et klasseværelse. Det savnede jeg helt vildt. Jeg havde ikke den samme følelse ved at sidde foran min computer. Også alt det der med at, gøre sig klar til skole, nå en bus, man tilrettelægger sin dag, det var meget sjovere end bare at skulle sætte sig foran sin computer. Det var spændende i starten, men man blev også bare træt af det.
Interviewer:	Ift. det globale, ser du dig så selv tættere med resten af verdensbefolkningen? Fordi man stort set har stået i samme situation som resten af verdenen?
Clara:	Nej, jeg føler at vi i Grønland er helt væk fra resten af verdenen. Jeg føler ikke at det er på samme måde, fordi vi sidder i en cafe nu, det er som om vi bare er tilbage til det normale.
Interviewer:	Men mere i den situation hvor det hele var nedlukket?
Clara:	Jamen, så havde jeg nok sådan en samhørighedsfølelse. Jeg snakkede med min familie i Danmark, og de var også hjemme, og jeg var hjemme, så på den måde så følte jeg at vi var i den samme båd. Men jeg tror bare at jeg havde mange flere muligheder, for ligesom at leve mit liv. Når jeg snakker med min mor og lillebror nu, så sidder de jo stadig hjemme og bare kan

	<p>køre en tur måske, men de kan ikke bare gå ned i Netto som de plejer. De skal havde lavet en liste over hvad de mangler, for at være mindst muligt ude. Men da vi lige kom i karantænetiden, der fik jeg da også snakket med mine veninder som også går på studie i Danmark, og de var jo også bare sådan chokeret over det, der snakkede jeg meget med dem, hvorimod nu, så snakker jeg ikke så meget med dem, fordi vi er i nogen helt andre situationer nu. den der samhørighedsfølelse med resten af verdenen, den er blevet mere og mere 'faded' (falmet).</p>
Interviewer:	<p>Tror du, at Grønland er mere forberedt på sådan nogen her situationer, ift. at man er vant til at, det er vejret der bestemmer meget, om man kommer frem til sin destination, så man planlægger ikke langt ud i fremtiden. Tror du at Grønland er mere forberedt på sådanne situationer? Kan de være en fordel at man har den tankegang, at man tager det som det kommer?</p>
Clara:	<p>Ja, man tager det som det kommer. Altså, men jeg tror også at det... vi tager det meget mere stille og roligt her, end i resten af verdenen, fordi jeg føler at hvis man er fra Danmark, så er det hele tilrettelagt, man er bare vant til at man skal masser af ting, man skal alting på en gang. Her så er det lidt mere, hvad skal vi lave i dag, også det der med at være studerende her i Nuuk. Egentlig, så har jeg kun 3 timers undervisning, jeg skal kun i skole i 3 timer og min skole ligger 10 min væk. Vi er meget små hold, det er nogen helt andre forhold end mine veninder som går på Aalborg eller Århus universitet, for der tror jeg at det hele er mere planlagt hvad man skal lave, og transporttid, det er et helt andet liv end hvad jeg lever. For dem er det en kæmpe omvæltning og bare skulle være hjemme og ikke skulle noget som helst. Jeg tror bare at det er mere frit her, det er mere flydende. Hvis man ikke lige når det man skulle, så gør man det bare i morgen. Den kan jeg godt føle.</p>
Interviewer:	<p>Tror du at det er en fordel?</p>
Clara:	<p>Jeg tror det er en fordel fordi vi ser lidt lettere på ting. Fx det der med flytider, hvis det er aflyst, så tager vi bare hjem igen, eller vi overnatter. Jeg tror også bare at det, jeg vil ikke sige at vi har mere tålmodighed, men vi har bare en lettere tilgang til ting. Helt klart. Så jeg tror at det er en fordel,</p>

	også det at vi bare kan gå ud. Vi kan jo bare gå ture. Hvis man bor inde i det indre København, så hvis man går på Islands Brygge, så får man en bøde.
Interviewer:	Jeg har lavet et underspørgsmål til det, om Grønlands levemåde er bedre når der opstår sådan en krise, i en globaliseret verden?
Clara:	Ja helt klart, vi kan tage ud at sejle, vi kan bare gå en tur, og snakke sammen, vi kan hænge ud på en måde, som man ikke kan gøre i Europa lige nu. Så ja, som sagt, så føler jeg mig helt vildt privilegeret. Og jeg har ellers prøvet at få lidt dårlig samvittighed over det, måske fordi jeg tænker at der er nogen som har det virkelig skidt og de kan ikke komme på arbejde, og dem der er på arbejde, det er synd for dem, men det er jo helt andre situationer. Det er jo bare dejligt for os at vi kan leve på den her måde. Også fordi at jeg føler, at det der med at vi er lidt friere på en eller anden måde, vi er lidt mere... ja frihed.
Interviewer:	Sidste spørgsmål, vil du sige at vi har lært noget af den her krise? Kan vi være mere forberedt til hvis der sker en lignende krise? Eller kunne Ilisimatusarfik havde gjort noget bedre?
Clara:	Jeg synes egentlig at, jeg føler at jeg har taget let på det, ift. hvad det kunne havde været. Jeg synes at hele nedlukningsprocessen har været god. Det føler jeg har været rigtig god. Jeg kan ikke forestille mig at det skulle havde foregået på en anden måde. Jeg ved ellers ikke hvad de ellers skulle havde gjort. Så kunne der måske havde været noget ude undervisning, men det kan jeg heller ikke forestille mig. Jeg synes Teams kunne havde fungeret godt over en længere periode, også alligevel ikke. Det er lidt blandet. Jeg synes at det har været en god proces. Ikke fordi at jeg føler at jeg har lært noget på den måde, men jeg synes at vi er klar hvis det sker igen. Vi kunne godt gøre det igen. Det kan vi godt klare som samfund, også fordi vi er så isoleret. Det er jo ikke fordi at jeg ved hvad der er sket i resten af vores medstuderende, men jeg tror at man har været meget god til at holde sig fra hinanden. Man har set alvoren i det.
Interviewer:	Allerede der da Danmark fik deres første smittetilfælde, så var der jo allerede mange her i Grønland der syntes at flyvningen skulle stoppe. Da der var det første smittetilfælde her, så var det jo endnu flere der gerne ville have at flyvningen skulle stoppe, hvad synes du om det?

Clara:	Der synes jeg godt at de kunne havde stoppet det helt, lang tid før.
Interviewer:	Altså før det første smittetilfælde her i Grønland?
Clara:	Ja, allerede da der var snakke om corona, så synes jeg at de skulle havde stoppet det. Men jeg kan godt se at dem der skulle hjem fra Danmark, jeg kunne godt se at det var vigtigt at de kom hjem igen. Men så synes jeg alligevel at de skulle havde været mere sådan, hvor mange kommer hjem fra Danmark, hvor mange skal karantæne, har de mulighed for at komme i karantæne, jeg synes godt at det kunne havde været bedre tilrettelagt. Fordi som jeg forstår det, så har de ikke nogen tal på hvor mange der er vendt hjem fra Danmark. Og det synes jeg er ret uhyggeligt fordi så er der nogen der har kunne havde rendt rundt og have det, uden at de har kunne mærke det. Det er sådan en ret stor faktor for hvordan de kunne havde gjort det meget bedre. Fordi det var lidt foruroligende.
Interviewer:	Men det er også, altså ift. hvor få der har været smittet her, det er jo kun 11, og det er jo folk der har været i den samme flyver, i over 4 timer. Jeg synes at det er mega underligt hvordan det kan lade sig gøre at der er så få smittet.
Clara:	Det er rigtigt. Det er faktisk ret underligt, men det er jo også bare det, om de har mærket på symptomer, eller om de har været så fornuftige at sige, når fordi vi har været i Danmark, så når vi kommer hjem så skal vi med det samme i karantæne. Så tror jeg folk har været meget gode til at beslutte sig for det.
Interviewer:	Ja. Her forleden da jeg havde undervisning en lørdag, så snakkede vi også om at Portugal eller sådan noget ikke havde så slem smittetilfælde som Spanien fx, og i Holland ville de undersøge om, fordi i Portugal, så har de også haft en masse tuberkulose, så har de også fået vacciner for det, og vi har jo også en masse her i Grønland som er blevet vaccineret for tuberkulose. Om det kan have noget med det at gøre, fordi det angriber jo ellers også lungerne. Om den der tuberkulose vaccine har kunne sådan...
Clara:	Jeg har også tænkt meget på, gennem hele min barndom, eller hele mit liv, så har min mor sagt at jeg har gode grønlandske gener, det har jeg altid fået at vide, fordi jeg ikke har været syg dom barn, kun lidt forkølet, det har aldrig været mere end det. Gad vide om det er fordi man har gode gener?

Interviewer:	Jamen, vi har jo fået en masse vacciner fordi vores immunforsvar ikke har været så god ift. de epidemier der har været, det har jo næsten tager 75% af Grønlands befolkning, sådan vi kunne lige så godt være uddøde nu. Jeg ved det ikke, jeg synes bare at det er sjovt, men det er jo også... vi skal jo åbne op for landet igen, fordi så for vi ikke alle de bakterier som vi skal blive immune over for, så ender det med at der er mange der dør igen, fordi de ikke har fået nogle nye bakterier.
Clara:	Det er også bare sådan, det er helt vildt med kroppen. Det er også det jeg sagde, at hvis man læser for meget ind i det, så kan det godt være lidt kvælende på en måde. Man gør sig selv bange med vilje, og der er det vigtigt at man ikke gør det. Der er det også vildt som mennesker at man bare frasiger sig selv den information, for sig selv. Jeg synes... jeg kan ikke forestille mig i Europa, hvis nu det har påvirket en psykisk, det tænker jeg tit på. Det må jo gøre et eller andet.
Interviewer:	Helt vildt også ift. hvordan det har påvirket os psykisk, selvom det har været så 'lidt', også hvordan det er. Det må jo være endnu værre. Også hvis man allerede har nogen psykiske sygdomme, så må det gøre det endnu værre.
Clara:	Det er også derfor jeg føler mig så taknemmelig. Altså jeg kan slet ikke forestille mig det, men alligevel kan man godt blive ked af det, man har jo lov til at føle, man kan godt blive ked af det over at man måske ikke... det lyder så åndssvagt, men at man kun må være 40 i Daddy's eller sådan noget. Det synes jeg er sådan lidt... det tager lidt det fede ud af det. Det er jo også bare dumt, så begynder jeg at slå mig selv oven i hovedet, at jeg ikke skal tænke sådan. Prøv at tænk at der nogen der har det meget værre end dig. Men det er fordi at man er i det lige nu, så kan man ikke tænke på andre måder. Det er meget sådan med ens, situationsforfølelse, situationshåndtering.

10.3 *Transskribering af interviewet med Erika.*

Interviewer:	Hvordan har du haft det de sidste par uger? Eller de sidste par måneder?
Erika:	Ift. Corona? Eller eftervirkninger?
Interviewer:	Måske mere dig, hvordan har du haft det?
Erika:	<p>Til at starte med, der var det jo... vi arbejdede jo i biblioteket, alle mulige kom her. Også har vi ikke fået besked på at der var nogle tilfælde her, det var mens vi hørte nyhederne at vi fandt ud af det, at det var i universitetet. Vi blev selvfølgelig dårlige, jeg fik kvalme og alle er helt grå i ansigtet og Groenlandica tog hjem. Vi fra Ilisimatusarfik, vi skulle lige afhøre ledelsen hvad vi skal. Vi vidste det jo ikke. Men heldigvis havde vi i forvejen været meget forberedt, fordi i sammenhæng med mit studie, så har jeg været på studierejse i USA, også var jeg i København, og der var det jo at mine kollegaer var sådan... lidt skræmte, for nu havde jeg været i lufthavne, så de var lidt bange for mig. Der har jeg ligesom... føler mig lidt mærkelig til mode, fordi man tager afstand fra mig. Så vi begynder at sætte sprit... før det bliver anvisning, så har vi sat sprit til folks skal spritte og vi holdt op med at lukke døren så den bare er åben. Så har vi lavet forgangsregler med at, når du har været på toilettet, så skal du tørre den af... så vi har været sådan lidt forberedte før det blev meldt ud, men alligevel så har vi haft, vi fik virkelig et chok og alle var gået og vi var tilbage og skulle vente med hvad de udmelder. Så det har været meget mærkeligt. Sådan lidt skræmmende, som om det er et eller andet åndssvag splatterfilm. Men det jeg vil komme til ift. min udmelding som bibliotekar, er at det blev lukket ned, huset blev lukket ned, i 14 dage. Efter 14 dage så var det mig der skulle på arbejde alene, da jeg kom ind var der helt mørkt, der var ikke nogen. Ikke nogen ved skranken, der plejer jo ellers at være meget liv her. Også var det mig der skulle tænde op i huset, i hver fald til biblioteket og gangen og låse op. Der var slet ikke nogen. Og den første dag, der var alle planterne, de var helt nede og det lugter fordi der ikke har været nogen til at skylle ud. Det lugtede virkelig og der var bare ingen. Det var sådan lidt uhyggeligt og mærkeligt, man føler sig som om, det er slet ikke mig, det er en drøm jeg er midt i. I starten var det hyggeligt, mig alene i hele huset, jeg kan gøre hvad jeg vil hvis det er. Men der var ikke nogen mennesker i starten så har vi</p>

	<p>aftalt at jeg kunne finde bøger frem til de studerende, så kunne de bare hente, og de skulle spritte og der skal være max seks og jeg skulle kigge efter om der var flere end seks. Det der var sådan lidt ubehageligt, at jeg skulle bede nogen om at de ikke kunne komme ind, fordi der var seks personer i forvejen. Så begynder der at komme lidt... der var 3-5 stykker som kommer en gang i mellem for at lave lektier. Men som regel, så skal de mail til mig, også mailer jeg til Poul-Erik, nu har jeg 4 studerende og har fået navn på. I starten var det max 6 også blev det max 10. Men det gik meget fint. Når folk de kommer ind her, så plejer de at snakke løs de studerende, men nu hviskede de, fordi de har en helt anden reaktion selv, at de så bare hvisker som om der er en eller anden virus i luften eller et eller andet. Men der kom mere og mere liv i... nogle gange, som bibliotekar, så plejer det at irriterer en i frokoststuen, når døren er åben, så alle er lykkelige og griner højt ved frokosttiden. Jeg begyndte at savne larmen, også de der bordfodbolds larm, fordi det var så unormalt at et universitet som har været så levende, er helt dødt. Så det var mærkeligt. Da de så åbnede, at der kommer ind, der er lys, kantinen er åben, og mine kollegaer laver kaffe, så var jeg så lykkelig, at jeg ikke var alene længere. Men jeg er også studerende ved siden af, jeg skriver speciale. Vi plejer at komme her om aftenen og læse, lave lektier. Men efter der ikke længere... at man ikke længere må komme, så er de studerende som jeg har snakket med, de går helt i stå. Det gør jeg også. Jeg havde masser af tid, men jeg facebooker meget og lytte til nyhederne, være meget på vagt. Det var ellers en tid forærende skulle man tro. Fordi jeg kunne ikke lave andet end lektier. Men jeg gik i baglås og alle dem jeg har snakket gik i baglås, så det er først nu at man er ved at sætte i gear igen. Jeg tror det hænger meget med det følelsesmæssige, alle gik i stå fordi samfundet gik i stå. Det er helt uvant situation. Så jeg tror at der er rigtig mange som har haft det sådan, ikke kun studerende men alle, i hver fald dem der bor i Nuuk har været lammet, også følelsesmæssigt lammet.</p>
Interviewer:	Så du er både ansat og studerende?
Erika:	Ja, jeg skriver også min speciale i Kultur- og samfundshistorie.
Interviewer:	Hvornår var det du var på studierejse?

Erika:	<p>Jeg var på studierejse slutningen af februar og starten af marts. Jeg kom hjem d. 6. marts. Mens jeg var i Washington så var det... jeg kørte jo med metro og sådan noget, så var det at man hørte enkelte tilfælde i USA, men ikke i Washington, men weekenden, den sidste weekend jeg var der, var der så nogen i Washington, men der var ikke nogen... jeg så en ældre kvinde med maske på, ellers så jeg ingen. Men da jeg kom til lufthavnen, så de ansatte i lufthavnen, de havde maske på, det var før man skulle have maske på. Så begynder man sådan 'åh åh', det her det er sgu' da alvorligt. Det er ikke bare en mærkelig spøg. Der begynder man... faresignaler at tænde. Så kommer man til København, og der er overhoved ingen... de siger bare 'det er bare virus, du skal bare vaske hænderne godt', sådan rigtig københavner, fuldstændig ligeglad med det hele. Da jeg så kom hjem her til, så lige nogle dage efter så kommer der de første i København, hvor de også fandt ud af at det ikke bare er forsjojt. Jeg var også nervøs i starten. Da jeg kom så ringede jeg til sygehuset, nu har jeg lige været i Washington, nu har jeg lige været i København og været offentlig transport og det hele. Men det var før man sagde at man skulle blive undersøgt, hvis du har det fint, så skal du ikke komme ned og blive undersøgt, men hvis du føler dig syg... så tænkte jeg lidt at jeg kunne være smittebære. Men jeg blev ikke undersøgt, men mine kollegaer blev undersøgt, de var alle negative. Så tænkte jeg, hvis jeg havde haft det, så havde jeg smittet dem.</p>
Interviewer:	Hvordan kan være at de blev testet, og du ikke blev testet?
Erika:	Det var efter der havde været tilfælde her, så havde de været lidt forkølet, så havde de tjekket for en sikkerheds skyld.
Interviewer:	Hvis du kun skulle snakke om dig selv, hvordan har du så haft det? Har det påvirket dig på en eller anden måde med nedlukningen?
Erika:	Ja, i hver fald efter tilfælde her i universitet, der begynder jeg at have rengøringsvanvid derhjemme. Jeg skulle bare vaske alt tøj, jeg skifter hverdag og så skulle det vaskes, det må have været irriterende for min mand og søn. Jeg skal spritte håndtage, vaske gulv, hver fald køkken og gangen hele tiden. Jeg tror at det er det der forsvarsmekanisme der gik i gang, jeg sprittede alt også tager jeg deres mobiler, fordi de skulle sprittes. Ipad, fjernbetjening. Så der begynder jeg automatisk hurtigt at indstille mig

for, okay vi skal ikke blive smittet, vi skal melde ud på Facebook at jeg ikke ville have besøg. Vores barnebarn og forældrene må gerne komme på besøg, men ellers vil jeg ikke have besøg. Og jeg nægtede også at tage til kaffemik, i starten var folk jo ligeglade, og jeg nægtede at komme dertil, når vi handler, så har vi handsker på, det var også en af dagene hvor vi havde masker på. Men det gør vi ikke længere. Det gik af hurtigt, vi gør kun rent en gang om ugen, vi er holdt op med at gøre alle de ting som vi ellers startede med. Men jeg var også nervøs, jeg begyndte at tænke på, der er så mange rygere, der er så mange der drikker ret meget, som ikke passer så godt på sig selv. Vi bliver kun 10.000 mennesker tilbage, i mine tanker. De falder fra i tankerne, man begynder at danne et billede. De ældre også, så jeg var meget nervøs, jeg har brugt meget tid på nyhederne, følge med i udlandet. Også de der kl 13 udmelding, de skal i hver fald ses. Også mærkeligt når man gik på arbejde, der var ikke nogen biler, og faktisk flyttede jeg hertil sidste år fra Sydgrønland, der har jeg brokket meget over biler, men jeg bygger faktisk at savne dem fordi det er så unormalt at der ikke er nogle biler. Der er ikke nogen håndværkere, ingen larm, det er fuldstændig stille. Det var helt uhyggeligt, som om jeg er helt alene i verdenen, det var helt unormalt. Nu brokker jeg mig igen over bilen, men lige da de kom igen så var der larm af liv igen. Jeg er også lidt skræmt af hvor hurtigt det gik med folk... lige pludselig skulle vi vaske meget hænder, det gik også meget hurtig fra igen, de nye vaner vi ellers fik, og det skræmmer mig lidt, fordi der kommer en anden bølge snart, på et eller andet tidspunkt, at vi så... det går så hurtigt, det er også fascinerende at se på folk udefra med de nye vaner, når man går til kaffemik og butikker, der er en masse mennesker, de tænker overhovedet ikke på de forholdsregler der blev sagt hver eneste dag i fjernsynet og radioen. Også mht. at man skulle sidde i mødelokalerne, det er man også hurtig gået fra, det er lidt skræmmende, også når spredningen starter igen. Så vil det gå hurtigt med at smitte hinanden. Det er tanker man får. Men det gode ting er at der ikke har været spyt i vejene, jeg har heller ikke rigtig set nogen forkølet fordi folk går meget op i at være hjemme. Det bliver sådan lidt pinligt at komme på

	arbejde når du er hæs i stemmen. Det er nogle gode ting. Der er alligevel nogle ting man har taget til sig.
Interviewer:	Ift. har du stadig undervisning?
Erika:	Nej, jeg skriver bare speciale.
Interviewer:	Ift. det globale, nu har stort set hele verden være i gennem det samme, med nedlukning, føler du så at du er mere en del af verdenen? Måske mere tilfælles med verdenen?
Erika:	<p>Ja, fordi da det startede nede i Kina, Wuhan, det var der hvor jeg skulle til USA, hvor jeg havde købt billetten, men jeg var meget nervøs, så vi diskuterede i familien, min mand sagde, det er bare i Kina, det er ligesom Ebola og Zars. Men jeg var nervøs, jeg fulgte hele tiden nyhederne, da jeg kom til Kangerlussuaq, så så jeg nogle kinesiske turister, så tænkte jeg de smitter da os alle sammen. Fordi der er alle mulige turister, der er rigtig mange udlændige i landet hele tiden. Også da jeg var i USA og København, hver gang jeg ser kinesere, så tænkte jeg, eller dem der ligner, der er nok også nogen der har kigget skævt til mig, hvor er hun fra agtig. De er alle vegne, udlændinge, der er mange turister i Washington, alle mulige nationaliteter. Der kunne jeg allerede fornemme... i dag tager du bare... på en dag så kan jeg være i USA, så hurtig går det. Også fordi at jeg i perioden har været ude at rejse, så føler jeg virkelig at vi er meget internationale. At det er de samme ting, vi tænker meget på samme måde, vi kan se mønstrene på dem som har været tilbage... vi begynder jo at se i fjernsynet eller i Facebook eller hvor det nu er, stjernerne kommer der i deres private hjem, de kendte, de laver koncerter hjemme fra, man besøger dem i deres hjem. Det får os til at føle, at vi mennesker, vi er kun mennesker, der er ikke kinesere eller amerikanere. Det er bare os, menneske til menneske. De der opdelinger af lande og nationer, den er ligesom væk, hvisket ud i sammenhæng med corona fordi vi har... hele verden har det tilfælles. Den knytter os på en eller anden led, vi mennesker. Jeg synes også at der er mange gode ting i corona, på nogen måde, fx med klima, ozonlaget og man kan se at det bliver rent. Det er måske nogle tanker der går i gang i rigtig mennesker. Jeg håber at den har opdraget og lært os nogle ting.</p>

Interviewer:	Også ift. det med det globale, føler du så, at vi i Grønland har bedre privilegier?
Erika:	Helt vildt. Når vi diskuterer det med forskellige folk, fx fornyligt i Italien og Frankrig så var der udgangsforbud, mens her, livet går bare sin gang. Vi ligger næsten ikke mærke til det, lige de første 14 dage var vi skræmte, men så var der ikke noget. Folk holder op med at tænke, ligesom igen, her i Grønland, vi lever som vi plejer at leve, vi er meget privilegieret og heldigt at vi er så fjern fra det hele. Selvfølgelig kan det være meget irriterende at være så fjern fra det hele, men lige nu har det været et privilegium at kunne lukke sådan et lille land, langt væk fra alle. Det er lige før at de der billetpriser gør os til gavn. Det er dejligt, lige nu. Jeg er ellers en udlængselstype, jeg rejser meget, når jeg har været her i for lang tid, så vil jeg gerne rejse. Men jeg har været meget afslappet, jeg har været meget jordnær og jeg har nydt at være her. Også begynder jeg at indstille mig til at være her i et stykke tid nu. jeg er taknemmelig for hvor jeg bor nu.
Interviewer:	Ift. at vi grønlændere, jeg ved ikke om jeg kan sige det sådan. Men vi tager meget det meget dag for dig. Vi planlægger ikke for meget, altså langt ude i fremtiden. Vi ved at vejret det bestemmer meget for om man kommer frem eller ej. Tror du at det gør grønlændere mere forberedt på sådan nogen kriser?
Erika:	Det tror jeg, det sagde jeg nemlig... min mand er halv dansk, han er mere fordansket i mine øjne, det synes han ikke selv. Han er den type der skal planlægge, forberede og jeg er den type der siger, vi for at se i morgen om det regner eller et eller andet fordi jeg vil ikke... det irriterer mig med planlægning, men det irriterer ham ikke at planlægge. Jeg sagde at vi tager det som det kommer, og jeg synes også at det har været styrken for han slapper mere af. Hvis vi har sagt at vi skal på ferie om 6 måneder men det er usikkert, hvor det er et stort spørgsmålstejn, så siger jeg det for vi at se, vi ser hvad der sker. Den der irriterende afslappende måde, kan være en styrke for andre. Man bliver hurtigt indstillet over for at se hvad der kommer, man kan aldrig være forberedt på at se hvad der kommer i vores barske samfund. Jeg tror at vi har det i os, at indstille os hurtigt til ting. Også med hensyn til vores historie, i vores liv har der været så mange tragiske ting, selvmord,

	<p>miste venner osv. Vi har ligesom den styrke med at når det går helt kaos, så kan vi jo ikke rigtig gøre noget ved det. Vores ældre siger også at ham Gud bestemmer hvad der sker, når det er vores tid så dør vi osv. Det har ligesom været vores styrke at vi er mere afslappet og ikke går i panik. Alle de der angstanfald man kunne fornemme i hele verden, folk tør ikke at gå ud og de isolere sig, det har vi ligesom ikke rigtig her fordi vi ikke er den type. Det er en styrke synes jeg i hver fald.</p>
Interviewer:	<p>Tror du at Grønland eller Ilisimatusarfik kan være mere forberedt til hvis der kommer en krise til?</p>
Erika:	<p>Jeg tror at de er meget forberedt nu, fordi det kom som et chok for hele universitetet. Og der har været mange planlægninger. Man siger hele tiden, at man ikke ved hvornår den næste krise kommer, i virkeligheden så er det meget lille bølge der har været her i Grønland. Men der kommer nok helt klart, hver flad ifølge WHO en stor bølge på et tidspunkt når vi åbner igen. Det folk så nok tænker, det jeg selv tænker det er, bare vi kan udskyde det indtil der kommer en vaccine mod det. Men jeg tror også at sundhedsvæsenet har sagt, at nu er de forberedte. Det gør også noget for ens mentalitet. Universitetet har også sagt at det kommer igen, også mht. forholdsregler, spritte, regler med at sidde med afstand og fjernundervisning osv. Man har altid tænkt på det, men nu er det afprøvet og arbejder mere mod det. Det er selvfølgelig også op til... et er hvad universitetsledelsen og personalet gør, men andet er, hvad gør de studerende. Hvis de er fuldstændig ligeglade og ikke følger de regler, så hjælper det jo ikke ret meget. Også da jeg var alene, så var der studerende der spurgte om de måtte komme hertil da det var værst, om de måtte komme 8 stykker og sidde sammen og lave projektarbejde sammen. Så tænkte jeg at det ikke var gået op for dem endnu at det må man ikke. Jeg har fornemmelse af at mange, de unge mennesker, de tænker ikke så meget over det. At det er dem der kommer til at være afgørende... det er deres afgørelse om hvad de gør, om de krammer hinanden, jeg kunne se at de krammede hinanden da de så hinanden, man havde lige sagt at man ikke måtte. Man skal hilse med albuerne, de sidder tæt sammen, det er meget dem som kommer til at være afgørende for det. Institutionen er i hver fald meget robuste.</p>

Interviewer:	Synes du at Ilisimatusarfik kunne havde gjort noget bedre inden nedlukningen eller under nedlukningen?
Erika:	Nu er jeg jo en del af det, men det at vi slet ikke... jeg ved ikke om jeg kan give Ilisimatusarfik skylden, men det blev jo ikke informeret af landslægen, de udmelder det med medierne. Det kom som et chok for os her at vi fik at vide at virussen er her. Og ledelsen fik også et chok, at det ikke bliver informeret. Det er landslægen at skulle informere ledelsen her, som kan informere eleverne og alle der kommer her. Vi kan ikke gøre noget ved nu, at de ikke har sagt det, udmeldt det her før det kommer til pressen. Det var... men jeg synes at de har gjort det hurtigt, at de har lukket af, fra dag til dag også kommer man lige så stille op igen. Jeg er ikke bekymret længere. Men jeg gør også meget for at beskytte mig selv, i stedet for kun at tænke hvad arbejdspladsen gør. Det er jo mit liv det går ud over og mit ansvar at jeg ikke haft brugt handsker hvis jeg har lagt bøger på plads.
Interviewer:	Man har jo ikke fundet ud af hvem det er der har været smittet...
Erika:	Det er jo tavshedspligt, noget med personloven, at man ikke må sige det. Men det er meget ubehageligt når man arbejder i biblioteket, at vi ikke kan få lov til at høre hvem det er. Alle for jo lov til at komme her, og hvis det har været en låner, som man har været i tæt kontakt med, så er der jo stor risiko for at være smittet. Men det ved vi jo ikke så vi kan lige som ikke rigtig handle der ud fra. Vi har prøvet at få hints fra, men personloven siger at man ikke må sige hvem det er der har været smittet. Men i sådan et lille samfund så er der allerede nogen på Facebook der meldte ud. Vi er selvfølgelig ikke 100% sikker, men der har været 5 her, og det er jo mange, altså 5 ud af 11.
Interviewer:	Som studerende tænkte man også om man havde været tæt på personen, eller hvis man bare kunne havde fået at vide hvilken afdeling osv.
Erika:	Selvfølgelig skal de jo holde det, men hvis det havde været mig, så havde jeg selv udmeldt det.
Interviewer:	Det er jeg enig i.
Erika:	Det har været ubehageligt ikke at vide hvem det er, man begynder at mistænke alle. Det skræmmer mig lidt når jeg tænker hvis det kommer igen. Hvad nu hvis man dør af det. Jeg kom i tanke om, jeg kommer fra

	<p>Sydgrønland, da det kom, så tænkte jeg om man bare skal droppe studiet eller... og bare flytte tilbage, jeg gider ikke at være i Nuuk når der er så mange mennesker. Men jeg er ligesom gået ud fra det igen. På et tidspunkt så ville jeg bare have at det åbnede igen, fordi jeg savnede kollegaer og grin, så måtte man bare tage den risiko. Fordi man blev træt af at være isoleret, i sær i længden. Nogle begynder jo at blive fyret, så kommer det økonomiske spørgsmål, man tænkte at det ikke går længere nok folk bliver fyret. Vi bliver nød til at gøre noget. Vi har selv, hjemme ved os, op bakket restaurationerne, hvor vi køber take out for at hjælpe, på skift. Det er spændende hvordan det kommer til, vi har lavet forholdsregler fx med aflevering af bøger, dem sætter vi 3-4 dage, lader vi dem være før vi sætter dem på plads. Hver dags spritter vi alle maskiner.</p>
Interviewer:	Det kan være at det måske bliver gode nye vaner.
Erika:	Så man ikke smitter så meget, jeg synes at vi har været meget sunde for tiden. Der plejer ellers at være mange sygdomme her i den her årstid.

10.4 *Transskribering af interviewet med Maliina.*

Interviewer:	Hvordan har du haft det de sidste par uger? Eller de sidste par måneder?
Maliina:	Jamen, rent privat har jeg haft det godt, men som studerende så har det været virkelig, virkelig op ad bakke. Vi har ikke rigtig modtaget nogen information eller retningslinjer om hvordan vi skal forholde os. Der gik lang tid før der ligesom kom nogle brugbare informationer for os studerende. Det har været meget udfordrende som studerende.
Interviewer:	Hvordan oplevede du nedlukningen af universitetet? Eller generelt landet?
Maliina:	Jeg oplevede det som værende forvirrende, og bare kaotisk fordi at det var lidt ligesom om at det var fra dag til dag og nærmest time fra time og vi vidste jo godt at lukningen ville komme og vi vidste jo også godt at der var tale om at de potentielt smittebærer kunne være nogen fra universitetet. Det gjorde det bare utrygt, i sær for os der har børn, at være ude på universitetet. Utryg.
Interviewer:	Har det påvirket dig? Sådan, hvordan har det påvirket dig? Frustrationer, angst.
Maliina:	Jeg vil sige at jeg har været så frustreret at jeg faktisk blev nød til at opsøge hjælp hos lægen, til at finde ud af hvordan jeg skulle håndtere det. Jeg følte at jeg fik nogen stress symptomer fordi at jeg skulle egentlig selv finde ud af de fleste ting. Som et eksempel, så min faglære, skriver til mig om hvornår vi skal have timer og om hvornår vi har lektioner, hvornår og hvordan og hvorledes. Og det er der flere undervisere der har gjort, det synes jeg har været ekstremt stressende fordi jeg har haft så mange fag selv, så ja, jeg har haft stress symptomer.
Interviewer:	Hvad studerer du egentlig?
Maliina:	Samfundsvidenskab.
Interviewer:	I forhold til din undervisning, hvordan har din motivation så været?
Maliina:	Jeg har både haft undervisning på Teams og Zoom, der var ikke rigtig noget der... eller det fungerede ikke så godt i starten og der var mange studerende, eller mange og mange, der var nogen der oplevede tekniske problemer så vi brugte meget af tiden på, ligesom at logge på og det var utrolig frustrerende når man har sådan en lille en, plus at man er to studerende (i hjemmet), så det ville sige at vores tid den var meget

	struktureret. Når man ligesom gik over tid, udenfor planlagt tid, så var det til stor frustration, fordi jeg misser noget, fordi jeg bliver nød til at cutte forbindelsen fordi vi skulle skiftes om vores barn.
Interviewer:	Nu har man jo ikke haft sin omgangskreds som man har ude i Ilimmarfik, hvor man kan snakke med sine medstuderende. Hvordan har det påvirket dig?
Maliina:	I min årgang, så er jeg typisk alene, så jeg modtager oftest undervisning alene, eller kun sammen med en eller to stykker. Men jeg har gode relationer til andre studerende fra andre linjer, og det har jeg da savnet helt vildt. Men det er ikke som sådan noget der har betydet det hele store for mig.
Interviewer:	Hvordan kan det være at du kun har undervisning alene eller hvor i kun er så få?
Maliina:	Vi er bare meget få på vores årgang.
Interviewer:	I forhold til det globale, ser du dig selv tættere med resten af verdensbefolkningen? På en eller anden måde, nu har vi næsten alle sammen været i den samme situation, med nedlukning og begrænsninger. Føler du dig så mere som en verdensborger?
Maliina:	Nej, nok rettere modsat. Jeg føler at i og med at vi er så isoleret i forvejen, så synes jeg at vi endnu mere er isoleret nu. Og det gør ikke at jeg for en tættere relation eller følelse af at være en verdensborger, det er nok direkte modsat.
Interviewer:	Tror du, at Grønland er mere forberedt på sådan nogen her kriser eller situationer? Fordi vi planlægger ikke langt ud i fremtiden, og vi ved at vejret bestemmer meget når vi skal rejse, tror du at vi er mere forberedt på sådan noget, måske mentalt?
Maliina:	Ja, det tror jeg. I og med at vi, som sagt, er et isoleret samfund, så har vi særlige grønlandske forhold og det gør at vi skal tænke i andre baner i mange tilfælde. Og jeg tror ikke at det her er nogen undtagelse. Vi er lidt vant til det, men jeg tror helt sikkert at, eller det er i hver fald min fornemmelse at Landslægen og de andre myndigheder, at de ligesom har styr på det, at de har lagt de rette strategier, de logiske strategier. Jeg vil bare ønske at sådan noget som alkohol, at det kunne lukke. Altså, fordi

	<p>effekten er jo målbar, man kan bare se politiets arbejde, hvordan det er eksploderet i og med at alkoholen er åbnet igen. Og modsat fald da det var lukket, der var der jo nærmest ingenting. Jeg havde ellers håbet at det ligesom på en eller anden måde, kunne havde medført en... ikke en lukning, men i hver fald en begrænsning. Jeg tænker sådan lidt, nu har vi set at det virker, så hvorfor ikke holde fast i det.</p>
Interviewer:	<p>Føler du dig privilegeret? Ift. resten af verdenen, altså nu har vi haft en nedlukning men det har ikke været lige så slemt som resten af verdenen.</p>
Maliina:	<p>Jeg ved ikke om man kan bruge ordet privilegeret. Men jeg kan hver fald sige... jeg er ikke fan af isolation i forvejen, men her er det meget... hvad kan man sige? Belejligt. Det er lidt svært at svare på.</p>
Interviewer:	<p>Synes du at vi har lært noget af den her krise? Især Ilimmarfik, kan vi være mere forberedt hvis der kommer en lignende krise?</p>
Maliina:	<p>Det tror jeg Ilimmarfik selv kan svare på. Men jeg kan i hver fald sige for mit eget vedkommende, så håber jeg at de har lært noget, men jeg tvivler. Fordi jeg har ellers henvendt mig adskillige gange, både til ledelsen og andre, men der sker ikke noget. Jeg tænker ikke at de har lært noget, men det må de selv kunne svare på. Jeg ved i hver fald at hvis noget lignende sker næste gang, så ved jeg ligesom at jeg ikke skal agere som en koordinator for mine faglære. Der vil jeg fuldstændig fralægge mig ansvaret også læne mig tilbage og se hvad der sker.</p>
Interviewer:	<p>Hvad synes du at Ilisimatusarfik kunne havde gjort bedre?</p>
Maliina:	<p>Jamen, de kunne planlægge og så kunne de holde de ting de siger fx med at der er udarbejdet fag planer, og der er udarbejdet dit og dat, og vi får 'besked', vi fik aldrig nogensinde besked. Hver fald ikke i min årgang eller retning. Og der var bare et stort spørgsmålstegn blandt mange studerende, blandt... hver fald samfundsvidenskab og jeg synes at det var utrolig stressende at andre studerende retter henvendelser til mig fra andre årgange og spørger om hvordan og hvorledes. Men igen, jeg har bare lært at jeg skal læne mig tilbage, næste gang, hvis der kommer en næste gang. Jeg fralægger mig alt ansvaret.</p>

10.5 *Transskribering af interviewet med Christina.*

		Dansk oversættelse:
Interviewer:	Hvordan har du haft det de sidste par uger? Eller de sidste par måneder?	
Christina:	Nedlukningen, da det blev lukket ned, så tænkte jeg 'ajunngilaq, det går nok'. Personligt, så er jeg lidt bange for... jeg skal jo betale min husleje, månedlige udgifter og sådan nogle ting. Men jeg kunne heldigvis arbejde hjemme fra. Oqaasileriffimminngaanniik, der kan jeg arbejde hjemmefra med en bærbar som jeg har fra Oqaasileriffik. Det der mest bekymrede mig var at jeg ikke kunne lave en undersøgelse i folkeskolen. Min bachelorprojekt handlede om undervisning i grønlandsk grammatik i folkeskolen. Jeg kunne ikke indsamle kilder og alt muligt. Så skrev jeg til min afdelingsleder, dagen efter det lukkede folkeskolen, taava eqqarsarlunga 'hvad gør jeg så? Jeg bliver nød til at have en plan b', aallartikkamali fra mit første år her i Ilimmarfik, imaakkama jeg skal lave en undersøgelse i folkeskolen om faget grønlandsk fordi jeg mener selv at grammatik, asuli qaasiuinnarlugu, taava imaassuaarlunga 'yes!' aatsaat inuuninni taama imaattoqartigivunga, anguniagaqarusuppunga, taannaannaaviuvoq. I 3-4 år imaallunga (det er bare noget der skal opnå) – men så lige pludselig wuff (det hele lukkede ned),	Nedlukningen, da det blev lukket ned, så tænkte jeg 'det er fint, det går nok'. Personligt, så er jeg lidt bange for... jeg skal jo betale min husleje, månedlige udgifter og sådan nogle ting. Men jeg kunne heldigvis arbejde hjemme fra. Jeg arbejder i Oqaasileriffik, der kan jeg arbejde hjemmefra med en bærbar som jeg har fra Oqaasileriffik. Det der mest bekymrede mig var at jeg ikke kunne lave en undersøgelse i folkeskolen. Min bachelorprojekt handlede om undervisning i grønlandsk grammatik i folkeskolen. Jeg kunne ikke indsamle kilder og alt muligt. Så skrev jeg til min afdelingsleder, dagen efter det lukkede folkeskolen, så tænkte jeg 'hvad gør jeg så? Jeg bliver nød til at have en plan b', siden jeg startede på universitetet, fra mit første år her i Ilimmarfik, så var mit mål at jeg skal lave en

	<p>så skriver jeg til min afdelingsleder, skriver hun at hun desværre ikke kan gøre noget, jeg blev nød til at finde et andet emne. Taava siunnersuutigigaluaramiuk fjernundervisning i faget grønlandsk. Men det var ikke lige mig, det var ikke det jeg var interesseret i. Håbløs' inngortarlunga, qiarsarlunga fordi jeg ikke kan finde ud af hvad jeg ville. Fordi det mål, har jeg været mit mål lige fra starten af (starten af uddannelsen). Vi kan jo ikke gøre noget ved den virus, så det er meget frustrerende. Jeg følte mig sådan lidt... samtidig med at jeg skal være forberedt på så mange ting. Så lige den der naammassissutissara... det er lidt øv. Massakkut misissuiffigisinnaagaluarpara kisianni det er lidt for sent, fordi jeg skal bruge rigtig meget tid og ressourcer på det og jeg skal snart aflevere, her d. 30. juni. Så man kan ikke rigtig... kisiannimi, qujanartumik kinguartippoq, 1. august, men med et andet emne.</p>	<p>undersøgelse i folkeskolen om faget grønlandsk fordi jeg mener selv at grammatik, at de bare dækker over det overfladisk, så tænkte jeg 'yes!' det var første gang i mit liv at jeg gik så meget op i noget. At jeg ville nå det, at det skulle være mit fokus de næste 3-4 år. (det er bare noget der skal opnå) – men så lige pludselig wuff (det hele lukkede ned), så skriver jeg til min afdelingsleder, skriver hun at hun desværre ikke kan gøre noget, jeg blev nød til at finde et andet emne. Så foreslog hun ellers emnet fjernundervisning i faget grønlandsk. Men det var ikke lige mig, det var ikke det jeg var interesseret i. Jeg blev så håbløs nogle gange at jeg bare begyndte at græde, fordi jeg ikke kan finde ud af hvad jeg ville. Fordi det mål, har jeg været mit mål lige fra starten af (starten af uddannelsen). Vi kan jo ikke gøre noget ved den virus, så det er meget frustrerende. Jeg følte mig sådan lidt... samtidig med at jeg skal være forberedt på så</p>
--	---	--

		<p>mange ting. Så lige den der som jeg skulle 'slutte' af med i min bachelor... det er lidt øv. Jeg kan ellers undersøge det nu, men det er lidt for sent, fordi jeg skal bruge rigtig meget tid og ressourcer på det og jeg skal snart aflevere, her d. 30. juni. Så man kan ikke rigtig... men heldigvis, så har vi udsat afleveringsfristen til den 1. august, men med et andet emne.</p>
Interviewer:	Hvad skal du så skrive om?	
Christina:	<p>Suli tassananiippoq: oqaasilerineq. Kisianni folkeskolemiunngitsoq kisianni oqaasilerineq, soorlu oqaatsit isumavii, oprindelige mening ullumikkut killormut atorpeqartut, soorlu 'unamminartoq', dens oprindelige mening det er jo 'lidt overkommeligt' taava massakkut isumaa udfordringimik atortaramikku. Det er jo helt modsat. Eller uiguut soorlu 'pajuk', dens oprindelig mening er jo 'sølle', taava massakkut torrattumik atortarlugu. Sådan nogen ord, som har skiftet til den modsatte mening.</p>	<p>Det er stadig der omkring, grammatik, grammatisk analyse. Men ikke i folkeskolen, men analyse af grammatikken, hvad de virkelig betyder, deres oprindelige mening, i dag bruger vi nogle ord omvendt fx 'det er hårdt', dens oprindelige mening det er jo 'lidt overkommeligt', men nu bruger de ordet med betydning at det er en udfordring. Det er jo helt modsat. Eller tillægsord fx 'pajuk', dens oprindelig mening er jo 'sølle', men i dag bruger vi det til når nogen klarer det godt.</p>

		Sådan nogen ord, som har skiftet til den modsatte mening.
Interviewer:	Spændende. Hvordan oplevede du nedlukningen af universitet, eller generelt landet?	
Christina:	Her er jeg jo mest når jeg skal bruge nogle... soorlu teorisarsioruma, så skal jeg herud, biblioteket eller oppe i semesterhylden, eller snakke med afdelingslederen, eller undervisere. Man kan ikke rigtig gøre noget ved det, man kan kun ringe og skrive til dem. Og som du ved, det er jo noget helt andet at skrive også snakke med en. Taavalu kollegiaqarama et rums'iinnaq. Det er meget småt. Man føler sig lidt fanget i en lille hule, man kan ikke gøre noget. De første uger, ajunngilaq, det går snart over. Men de sidste 2-3 uger, ajoq.	Her er jeg jo mest når jeg skal bruge nogle... når jeg skal finde teorier så skal jeg herud, biblioteket eller oppe i semesterhylden, eller snakke med afdelingslederen, eller undervisere. Man kan ikke rigtig gøre noget ved det, man kan kun ringe og skrive til dem. Og som du ved, det er jo noget helt andet at skrive også snakke med en. Og jeg har et kollegie, kun et rums. Det er meget småt. Man føler sig lidt fanget i en lille hule, man kan ikke gøre noget. De første uger, så er det fint nok, det går snart over. Men de sidste 2-3 uger, det var forfærdeligt.
Interviewer:	Så det påvirkede dig rigtig meget? Mest mentalt eller?	
Christina:	Rigtig, rigtig meget. Mest mentalt. Også det der med, suna tamarmi matuvoq, angallanneq, specielt her fra Nuuk, taava imaallunga, jeg vil gerne se min mor, men jeg kan ikke rejse herfra. Jeg har jo kun min mor tilbage, taavalu utoqqalilerluni.	Rigtig, rigtig meget. Mest mentalt. Også det der med, at alt lukkede, rejser, specielt her fra Nuuk, og jeg tænkte at jeg vil gerne se min mor, men jeg kan ikke rejse herfra. Jeg har

	<p>Og den virus, hvor farligt det kan være, man vil gerne være sammen med hende, men man må ikke rejse. Ajoq. Selvom vi har mobil, og vi kan snakke sammen. Så begynder man at tænke på, nok også fordi fjernsynimi DR2 eller DR1, de begynder at vise 2. verdenskrig, taava imaallunga, jeg har det jo godt, men alligevel... jeg burde være taknemmelig for at jeg har et sted at sove, det er jeg jo også. Man begynder at tænke tingene igennem, jeg er sund og rask, jeg har et sted at være, jeg har noget at spise. Suna mikisunnguaq tamaat eqqarsaatigilerlugu, jeg skal ikke... naammagittaalliutissaqanngalanga.</p>	<p>jo kun min mor tilbage, og hun er ved at blive gammel. Og den virus, hvor farligt det kan være, man vil gerne være sammen med hende, men man må ikke rejse. Det var forfærdeligt. Selvom vi har mobil, og vi kan snakke sammen. Så begynder man at tænke på, nok også fordi at i fjernsynet, DR2 eller DR1, de begynder at vise 2. verdenskrig, så tænkte jeg, jeg har det jo godt, men alligevel... jeg burde være taknemmelig for at jeg har et sted at sove, det er jeg jo også. Man begynder at tænke tingene igennem, jeg er sund og rask, jeg har et sted at være, jeg har noget at spise. Man begynder at tænke over de små ting, jeg skal ikke... jeg har ikke noget at brokke mig over.</p>
Interviewer:	Har du haft fjernundervisning eller online?	
Christina:	Nej, min medstuderende har haft det. Jeg har kun min bacheloropgave tilbage. sidste semester havde jeg min sidste undervisning, så jeg har kun min bachelor.	
Interviewer:	Havde du så samtale med vejleder eller?	
Christina:	Da jeg skrev til min afdelingsleder, så bad hun mig om at komme, ammaqqimmat,	Da jeg skrev til min afdelingsleder, så bad hun

	<p>taava aamma emnessannik nassaariarama. Sivisuumik nassaarneq ajulerama, oqarfigimmangali 'du bliver nød til at finde et andet emne', taava sivisuumik eqqarsaatigalugu, hvad skal jeg så? Taava sivilulaarpoq, og vejen frem til... qialertarlunga for jeg ikke kunne se mit mål. Iluatseriarmat tappikungarpunga, taava oqaloqatigivara, isumaqatigiipajaarluta. Taava sunaaffa vejlederissara sulii barselertoq, taava allaffigigakku, projekt beskrivelsemik allariarlunga, taava paasivara barselertoq. Ullumikkut aatsaat barselerunnaarpoq, akivaanga aatsaat ullumikkut... så det var sådan lidt... der er altid en lille... man prøver virkeligt at være positiv, det skal nok gå, jeg skal nok klare det. taamaaruusaaginnaavillunga. Det er først nu jeg skal til at begynde at skrive min bachelor projekt, eller projektbeskrivelse igen om ... taava aatsaat tassanngaanniik vejledertissallunga. Jeg er sådan lidt... suliniarlungalu.</p>	<p>mig om at komme, da det var åbnet igen, og da jeg havde fundet et nyt emne, så skulle vi mødes. I lang tid, så kunne jeg ikke finde et nyt emne, siden da hun sagde til mig 'du bliver nød til at finde et andet emne', så jeg tænkte på det i lang tid, hvad skal jeg så? Det tog sin tid og vejen frem til... jeg græd flere gange for jeg ikke kunne se mit mål. Da det endelig lykkedes, så gik jeg op til min afdelingsleder og snakkede med hende, og vi blev nogenlunde enige. Men så havde min vejleder åbenbart stadig barsel, så skrev jeg min projektbeskrivelse til vedkommende, og fandt ud af at hun havde barsel. Det er først i dag hun ikke er på barsel længere, og hun har først svaret mig i dag... så det var sådan lidt... der er altid en lille... man prøver virkeligt at være positiv, det skal nok gå, jeg skal nok klare det. Sådan tænkte jeg hele tiden. Det er først nu jeg skal til at begynde at skrive min bachelor projekt, eller projektbeskrivelse igen om ... så det er først nu jeg</p>
--	---	--

		kan vejledes. Jeg er sådan lidt... jeg skal nemlig også arbejde.
Interviewer:	Ift. at man ikke har været her i skolen, har du så manglet en omgangskreds til at være motiveret?	
Christina:	<p>Virkelig, vi plejer jo at sidde i kantinen med andre studerende og vi snakker om, deler vores idéer.</p> <p>Avitseqatigiiginnaavilluni. Den har jeg savnet rigtig meget, taavalu ilinniarnermut tunngasuinnaanngikkaluartoq kisianni soorlu... studievejledereqaraluarpugut, taavalu allat saaffigisinnaasut, kisianni ikinngutit ilagalugit, og slå lidt løs, nukissanik aamma aallerfigiusarami, den har jeg savnet rigtig meget. Så i stedet for så begynder jeg bare sidder der hjemme, iteruma neriguma hvad skal jeg så lave? Agtig, ingen formål med dagen, udover at man skal spise og gøre rent. Man kan jo ikke rigtig gå ud. Taavalu atuagassaqarnani... tassami undervisningissaqarnani, fjersynerujuuginarluni.</p> <p>Deprimerernaasalluni. Under 4 vægge hele tiden, isikkivik taannaannaavik.</p> <p>Anisinnaanngoratta ilumoorpunga fiistingajappunga. Nuanningaarmat. Inuit takusakka tamaasa eqillugit, uffaa eqeqqusaanagit.</p>	<p>Virkelig, vi plejer jo at sidde i kantinen med andre studerende og vi snakker om, deler vores idéer. Hvor vi hele tiden deler vores idéer med hinanden og hjælper hinanden. Den har jeg savnet rigtig meget, men det er ikke kun uddannelsesmæssigt. Men også... vi har jo ellers studievejledere, og vi kan henvende os til andre, men det at være sammen med venner og slå sig lidt løs, der henter man også kræfter, den har jeg savnet rigtig meget. Så i stedet for så begynder jeg bare sidder der hjemme, når jeg vågner, så spiser jeg hvad skal jeg så lave? Agtig, ingen formål med dagen, udover at man skal spise og gøre rent. Man kan jo ikke rigtig gå ud. Og man har ikke lektier... altså når man heller ikke har undervisning, så ser man bare fjernsyn. Det var ret deprimerende. Under 4 vægge hele tiden, den samme</p>

		udsigt. Da vi endelig kunne komme ud, seriøst, jeg var lige ved at feste. Det var så dejligt. De mennesker jeg så krammede jeg bare selvom man ikke måtte kramme dem.
Interviewer:	Ift. det globale, nu er det jo mange lande i verden der har haft det på samme måde, føler du dig så mere som en verdensborger? Mere en del af verdenen? At vi har mere tilfælles? Eller omvendt?	
Christina:	Asuki, taanna iluamik eqqarsaatiginngilara. Immaqa ukiut kingulliit... jeg har altid været bevidst om de andre lande. Kisianni aamma eqqarsaatigivara, immaa nunarsuarmioqatitta nuna allaminngaanneersut paaserrappaat Kalaallit Nunaani inuusoqartoq aatsaat. Qanuunerpoq, både ja og nej. Immaa meeraaninniilli tusagassiutitik isiginnaartarninni angajoqqaakka isiginnaaqatigisarnerani, nunani allani susoqarnersoq tusaalaartuaannarpara, kisianni, man bliver opmærksom på Grønland udefra. Immaa taannaanerusoq.	Det ved jeg ikke, det har jeg ikke rigtig tænkt over. Måske de sidste par år... jeg har altid været bevidst om de andre lande. Men jeg tænker også at måske vores medmennesker, fra de andre lande, har måske fået mere viden omkring Grønland, at der faktisk er nogen som bor her. På en måde, både ja og nej. Siden jeg var barn, så har jeg set nyheder med mine forældre, hvad der er sket i de andre lande, men man bliver opmærksom på Grønland udefra. Måske er det mere det jeg tænker på nu.
Interviewer:	Tror du at, os grønlændere, vi tager det fra dag til dag, vi planlægger ikke alt for meget, tror du vores mentalitet den er	

	bedre til sådan nogle kriser? Er vi mere forberedt til sådan nogle kriser?	
Christina:	<p>Måske, immaq aamma maluginikuuara ilaasa, tassami inuit assigiinngitsorpassuugatta, qunugisagut, ersigisagut assigiinngitsorpassuupput, taava ilai qisuariarujussuarput, soorlu malugisakka... bussini assersuutigalugu, bussini killeqalerpoq, issiavigisinnaasuni kisimi, kisianni aamma paasitinneqarpugut 2 meterit afstand, kisianni bussini issiasarluta (tæt på hinanden), taava ilai qisuariatut maluginikuuakka, eqqaamangikkigaana sumi atuarnikuunerlugu immaq borger service facebookimi, ingeqquneqarsimagami taava ingikkusussimanani taava akerartortilluni. Taava imaannarluni, slap dog af. Qisuariartaatsigut assigiinngillat, vores frygt er jo også noget andet fra person til person. Kisianni ilimagivara aamma... alle virksomheder, alle steder hvor der er mange mennesker, naleqqussapallattut takusinnaavakka, neriniartarfiit, nerriviit ikilisippaat. Taava immaq aamma tulliani, den anden bølge aggerpat, imaattoreerpaat... de har styr på det. Naleqqussapallottorujussuusut malugisinnaavara. Take out, de meddeler også på deres Facebook side, vores personale har ikke været ude at rejse osv. Lige med det samme, i stedet for bare at være lukket, matoqqaannaavillutik, vi gør</p>	<p>Måske, måske er det også fordi at jeg har lagt mærke til, at vi mennesker, vi er jo meget forskellige, det vi er bange for er meget forskelligt, nogen reagere voldsomt og andre ikke, det jeg har også har lagt mærke til... fx i bussen, der er begrænset antal passagerer der må være med nu, kun de antal siddepladser der er, men vi har også fået at vide at vi skal holde 2 meters afstand. Men i bussen sidder vi tæt på hinanden. Så har jeg lagt mærke til at nogen ... jeg kan ikke lige huske hvor jeg har set det, måske på borger service på Facebook, at en var blevet bedt om at sætte sig, men vedkommende ville ikke sætte sig, også begyndte personen at overfuse ham med skældsord. Så tænkte jeg, slap dog af. Vi reagerer på forskellige måder, vores frygt er jo også noget andet fra person til person. Men jeg tænker også... alle virksomheder, alle steder hvor der er mange mennesker, de</p>

	sådan her i stedet for, finde på nogle nye ting. Jeg tror at de 'kloge' de klare det, fordi de er gode til at... naleqqussarlutik.	har hurtigt tilpasset sig, kan jeg se, restauranter, caféer, de har skåret ned på antal borde. Så måske næste gang, når den anden bølge kommer, så har de allerede... de har styr på det. De er hurtige til at tilpasse sig. Take out, de meddeler også på deres Facebook side, vores personale har ikke været ude at rejse osv. Lige med det samme, i stedet for bare at være lukket, hvor de bare hele tiden har lukket, vi gør sådan her i stedet for, finde på nogle nye ting. Jeg tror at de 'kloge' de klare det, fordi de er gode til at... tilpasse sig.
Interviewer:	Tror du at Ilimmarfik har lært noget af den her krise? Har du lært noget af den her krise? De studerende? Jeg kan godt se at det kan være svært at svare, jeg kan godt se at det har været meget hårdt.	
Christina:	Måske hvis jeg havde haft fjernundervisning så ville jeg kunne svare på det, men det har jeg jo ikke haft. Men... bibiloteki eqqarsaatigissagaanni atuakkani ujarlerusukkarluarlunga maannarsinnaanngilanga, taava aatsaat sapaatip akunneri qassit qaangiummata så fik vi mail, aftale en tid hos osv. Og hvad du vil låne. Kisianni man kan ikke rigtig søge hjemme fra. Taava nalunarluni,	Måske hvis jeg havde haft fjernundervisning så ville jeg kunne svare på det, men det har jeg jo ikke haft. Men... når jeg tænker på biblioteket, når jeg ville finde bøger, så kunne jeg ikke komme herud, det var først efter et par uger så fik vi mail, aftale en tid hos osv. Og hvad du vil låne. Men man kan

	<p>sunami... taava immaqa i fremtiden, så tænker jeg, takoriaannaallugit suut atugassaanersut, naluara katak'mi hjemmesidemi ersinnersut, men det er først når man søger en bestemt titel på en bog, at den kommer frem.</p> <p>Misissuiniarlunga una emne fx psykologi, taava atuakkat suut, emne suna, det kan man jo ikke se hjemmefra. Det er begrænset.</p>	<p>ikke rigtig søge hjemme fra. Så det var svært... måske i fremtiden, så tænker jeg, at der skal være bedre overblik over hvad man kan låne, jeg ved ikke om man kan se det på katak's hjemmeside, men det er først når man søger en bestemt titel på en bog, at den kommer frem. Hvis man vil undersøge noget, fx et emne som psykologi, så hvilke bøger er der inden for psykologi, hvilke emne, det kan man jo ikke se hjemmefra. Det er begrænset.</p>
Interviewer:	Hvis de skulle være mere forberedt, så kunne det måske være at man kan se bøgerne mere, på en anden måde. Bedre oversigt?	
Christina:	Hvad de indeholder, de har sikkert noget, men det er bare ikke så brugervenlig, deres hjemmeside.	
Interviewer:	Så man kan læse hvad bogen handler om?	
Christina:	Ja.	
Interviewer:	Er der nogen andre ting du synes man kan være mere forberedt på hvis der kommer en ny bølge? Kunne Ilimmarfik havde gjort noget bedre?	
Christina:	Asuki, kantiinami, der er jo to personer på hvert bord. Kisia imaannarluni, inde i undervisningslokalet der er vi jo samlet, hvorfor skal vi så deles op i kantinen?	Jeg ved det ikke, altså i kantinen, der er jo to personer på hvert bord. Men man tænker lidt, inde i

	Qanuunerpoq, de har sikkert nogle grunde. Asuki.	undervisningslokalet der er vi jo samlet, hvorfor skal vi så deles op i kantinen? På en måde, det har sikkert nogle grunde. Jeg ved det ikke rigtig.
Interviewer:	Hvordan havde du det med da vi fandt ud af, at de andre smittede var nogen fra universitetsmiljøet?	
Christina:	Taamani, maaneeqattaareerlunga, taava suliffimma aapaani trænerisaqattaartarama, fra formiddag, frokosthold og eftermiddagshold. Så mødte jeg rigtig mange mennesker om dagen, taavalu paarlaqattaartarlutik, taava maaneeqattaareerlunga taakani trænerillunga... taava paasigakku maanngaanneersimasooq, taavalu taamani napparsimangujoorlunga, napparsimajuitsuugama, taava napparsimaleraangama, niaqorlulertarlunga, siuseralunga, soorlu symptomit assigiinngitsut, taakkununga ilisarnaataasinnaasut, ajoq. Sianerpunga, angerlarsimaannarallarpunga, tusarlugu maanngaanneersimasooq taava annilaangagalugu uanga tunillatsissimassasoralunga taavalu taassuma kingorna trænerioqattaarlunga inuit assigiinngitsut, selv børnehold. Ajorsuaarlunga uummaliutigersuaarlugu. Eqqarsarnarluni, der skal ikke så meget til, jeg kan være grunden til at mange for den her i byen fordi de har jo familie, og	Dengang, så havde jeg hele tiden været herude på universitetet, og på mit andet arbejde, der plejer jeg at være træner, fra formiddag, frokosthold og eftermiddagshold. Så mødte jeg rigtig mange mennesker om dagen, og det er forskellige mennesker næsten hverdag, så jeg var på universitet også over at træne hold... så da jeg fandt ud af at de smittede kom fra universitetet, og på det tidspunkt var jeg ved at blive syg, det er ellers meget sjældent at jeg er syg, jeg havde hovedpine, ørepine, jeg havde forskellige symptomer som også kunne være symptomer på virussen, det var forfærdeligt. Jeg ringede til lægen, og jeg skulle bare blive hjemme. Jeg var bange for at være smittet fordi det kom fra

	<p>venner som... det spreder sig hurtigt, der tænkte jeg, at have to jobs, tassani imaallunga, det kan være farligt qanuunerpoq. Men det er jo livet, jeg kan ikke bare være et sted hele tiden.</p>	<p>universitetet, og jeg var bange for at jeg havde smittet andre mennesker. Jeg trænede jo forskellige folk, selv børnehold. Jeg havde det forfærdeligt, jeg havde det dårligt med det. jeg tænkte, der skal ikke så meget til, jeg kan være grunden til at mange for den her i byen fordi de har jo familie, og venner som... det spreder sig hurtigt, der tænkte jeg, at have to jobs, altså hvor jeg tænke, det kan være farligt på en måde. Men det er jo livet, jeg kan ikke bare være et sted hele tiden.</p>
Interviewer:	Fik du ringet til Sana?	
Christina:	Ja.	
Interviewer:	Hvad sagde de?	
Christina:	Jeg blev testet. Tre dage, fire dage efter aatsaat paasisaqarlunga, og den var negativ heldigvis.	Jeg blev testet. Tre dage, fire dage efter så fandt jeg først ud af det og den var negativ heldigvis.
Interviewer:	Hvordan blev du testet? Igennem næsen eller?	
Christina:	Næsen, helt derinde.	
Interviewer:	Annernaag?	Gjorde det ondt?
Christina:	Anneeeern, eqqissisimaniaannarluni. Anersaartorneq ajuliisallunga. Illarnangajallunilu ajorlunilu.	Det gjorde helt vildt ondt, man skulle bare prøve at slappe af. Det var nærmest svært at trække vejret. Det var lidt

		sjovt men det gjorde også ondt.
Interviewer:	Hvordan havde du det med at, man fandt jo ikke ud af hvem det var der var smittet, hvordan havde du det med det?	
Christina:	<p>Imaannarluni, hvorfor må vi ikke få det at vide? Er det ikke vigtigt? Kisianni aappaatigut imaallunga, at man beskytter personen men samtidig med at de ville have os til at... at vi skal passe på os selv og andre. Illuatungeqalaarluni.</p> <p>Sianigeqqullutalu kisia paaseqqunagu. I siger at vi skal passe på, hvorfor må vi ikke vide det? Før i tiden der fik man jo at vide hvem det er, de står jo i aviserne, ungasissorsuunngitsukkut i 1980'erne tror jeg, der fik man at vide bag aviserne, den person der kommer fra ... har den der sygdom. Soorlu klamydiarsimasoq, paasisarpaat. Oqaasileriffimmiuna aviisitoqqanik scanneriarlugit taava oqaatsit nuukkaanni taava ilaanni maskinap scannerutsip atuarnarluttaramigit naqinneri, taava kukkuniartussaassagakkit, taava aviisitoqqat taakkua imaattoruusaarlugit, taava naammattuiniikuuvunga tunuani, tamatigut tunuani allaqqasarput, slags meddelelser, en slags opslagstavle. Taava tassani allaqasorpassuit, imaannarluni paquminaq. Det er ikke så lang tid siden at man gjorde sådan noget. Så hvorfor ikke nu?</p>	<p>Jeg tænkte, hvorfor må vi ikke få det at vide? Er det ikke vigtigt? Men på den anden side, så tænker jeg at man beskytter personen men samtidig med at de ville have os til at... at vi skal passe på os selv og andre. Der er hele tiden 'på den anden side'. Vi skulle passe på, men vi måtte ikke vide hvem. I siger at vi skal passe på, hvorfor må vi ikke vide det? Før i tiden der fik man jo at vide hvem det er, de står jo i aviserne, for ikke så lang tid siden, i 1980'erne tror jeg, der fik man at vide bag aviserne, den person der kommer fra ... har den der sygdom. Ligesom hvis nogen havde klamydia, så fik man det at vide. I Oqaasilerfik, så har jeg scannet gamle aviser, og skulle sikre mig at ordene ikke flyttede, fordi maskinens scanner kunne læse ordene forkert, så jeg skulle korrekturlæse dem. Så er jeg</p>

		stødt på, i sær i bagsiden af aviserne, at der står sådan nogle annonceringer, slags meddelelser, en slags opslagstavle. Og der stod der en masse ting, som er ret tabubelagte. Det er ikke så lang tid siden at man gjorde sådan noget. Så hvorfor ikke nu?
Interviewer:	Ja især når det er så alvorligt.	
Christina:	Iseqqaarama maannga imaallunga, tamaat asannikuunerluni, har de sprittet af over det hele? Kisia massakkut, jeg tager det ikke så tungt. Det vigtigste er bare at vi skal være grundige med at vaske hænder og skal lade vær med at røre en masse ting.	Da jeg først kom tilbage her til universitetet, så tænkte jeg, gad vide om de har gjort det hele rent, har de sprittet af over det hele? Men nu, jeg tager det ikke så tungt. Det vigtigste er bare at vi skal være grundige med at vaske hænder og skal lade vær med at røre en masse ting.
Interviewer:	Jeg har ikke flere spørgsmål. Har du noget at tilføje?	
Christina:	Tassani under nedlukningen, fjernundervisningsimasut, de blev tilbudt, eller de får, hvis de ikke har noget internet, så får de internet. Jeg kender en som har fået internet, samarbejde med tele og universitetet der har de fået. Kisianni fjern undervisningeqanngitsut, soorlu uanga, amigaatigilaarpara soorlu bacheloriliornissannut interneteqannginnama ininni, immaqa	Der under nedlukningen, dem der havde fjernundervisning, de blev tilbudt, eller de får, hvis de ikke har noget internet, så får de internet. Jeg kender en som har fået internet, samarbejde med tele og universitetet der har de fået. Men dem der ikke havde fjernundervisning, ligesom

	isumassarsiorfissatut immaqaluunniit arlaannik atuakkanik atugassannik misissiuuffissatut atorsimasinnaassagaluarpara.	mig, der manglede jeg det, fx med min bachelor. Jeg har ikke selv internet derhjemme, jeg kunne godt havde brugt det til at finde idéer og litteratur.
Interviewer:	At du også kunne havde fået tilbudt?	
Christina:	Ja, man står jo helt uden, ma bliver helt frustreret over de der ting, isumaqaleraluarlunga at jeg ikke bliver færdig med det her, jeg giver bare op. Taanna tikingajattarlugu, taava kisia imaattarlunga, nej jeg klarer det, som altid. Jeg brugte en masse energi på at prøve at være positiv hele tiden. Så jeg manglede opbakning herfra. Selvom de har gjort alt hvad de kunne med de studerendes behov og undervisning, aappaatigut paasisinnaavara fordi jeg er jo ikke med i undervisningen. Kisianni aappaatigut soorlu...	Ja, man står jo helt uden, ma bliver helt frustreret over de der ting, jeg begyndte at tænke, at jeg ikke bliver færdig med det her, jeg giver bare op. Jeg nåede næsten dertil, men jeg tænkte også, nej jeg klarer det, som altid. Jeg brugte en masse energi på at prøve at være positiv hele tiden. Så jeg manglede opbakning herfra. Selvom de har gjort alt hvad de kunne med de studerendes behov og undervisning, jeg kan også godt forstå det, fordi jeg er jo ikke med i undervisningen. Men på den anden side...
Interviewer:	Det kan jeg godt se, man bruger jo internettet meget. Især til opgaveskrivning, så kan jeg godt forstå at du skulle havde haft samme mulighed.	
Christina:	Afdelingiminnaanniik allakkamik 'har i brug for hjælp?' osv. Internetteqanngikkussi, kisia ima allaqqalluni 'til dem der har undervisning.' Imaannarluni hvad med	De skrev fra afdelingen 'har i brug for hjælp?' osv. Hvis man ikke havde internet så kunne man få, men så stod der også 'til dem der har

	mig? Uangaariarmanaasiit, taamaannarluni.	undervisning.' Så tænkte jeg hvad med mig? Typisk fordi det er mig, tænkte jeg.
--	--	---

10.6 *Transskribering af interviewet med Dorte.*

Interviewer:	Hvad studerer du?
Dorte:	Erhvervsøkonomi, på 4. semester, snart færdig med 4. semester.
Interviewer:	Har i mange eksamener?
Dorte:	Helt vildt. Det er det hårdeste semester synes jeg.
Interviewer:	Er det pga. corona eller nedlukningen?
Dorte:	Nej, det tror jeg ikke. Det er fordi jeg kommer til at sige ja til for meget. Men det er 2 uger endnu, så har jeg sommerferie. Det er okay.
Interviewer:	Det første jeg vil spørge om, hvordan har du haft det de sidste par uger? Eller de sidste par måneder.
Dorte:	Jamen, godt nok faktisk. Jeg synes at det var voldsomt at universitetet blev lukket, men jeg havde heller ikke lyst til at være derude. Fordi jeg blev også selv bange for hele situationen. Jeg kunne ikke selv overskue alt det her. Så jeg synes at det var dejligt at de lukkede det og det var dejligt at i løbet af 24 timer så blev det hele lagt om til online undervisning. Så jeg gik ikke klip af nogen fag, jeg nåede ikke at gå klip af noget, det hele blev lagt om til online, og det fungerede rigtig godt. Det har fungeret rigtig godt.
Interviewer:	Så du oplevede nedlukningen, det var ikke sådan negativt?
Dorte:	Nej, jeg havde selv ringet derud og sagt at jeg ikke havde lyst til at komme mere. Jeg kan ikke overskue det. Så det gjorde jeg om mandagen, der ringede jeg, og om onsdagen der lukkede de alligevel universitetet, så det var deromkring, altså... og nu kan jeg godt se tilbage og tænke arh det var måske lidt overdrevet. Men det var også fordi at dem der var blevet smittet, de var blevet smittet ude på universitetet. Så det var sådan helt...
Interviewer:	Har det påvirket dig på en eller anden måde? Eller har corona påvirket dig? Har du oplevet frustrationer, angst eller et eller andet.
Dorte:	Nej, altså jeg har... det eneste, kan man sige, det er at den der Microsoft Teams ikke er særlig god. Jeg synes at det her Zoom, det er det der har fungeret bedst til at blive undervist i. De diskussioner omkring det tekniske, og hvad man har givet tilladelse til og sådan nogle ting, har jeg jo ikke nogen indflydelse på. Så der kan godt være lidt, selvfølgelig frustration vis ens internet ikke virker, og man skal til at have undervisning. Men det har været sådan det.

Interviewer:	Hvorfor synes du at Zoom fungerer bedre end Teams?
Dorthe:	Jeg synes at det er mere, fleksibelt. Altså man kan putte de studerende ind i nogen gruppe rum, også kan underviseren også komme at besøge en, inde i grupperummene, og hjælpe med opgaverne. Hvis man nu blev sat ind i en gruppe hvor man er 3 og 3 sammen og man skal løse en opgave, også kommer underviseren også ind og besøger ens grupperum. På den måde så synes jeg at det har fungeret helt vildt godt.
Interviewer:	Jeg har nemlig selv kun brugt Teams.
Dorthe:	Hvordan synes du det har været?
Interviewer:	Nu har vi jo heller ikke lavet sådan nogle gruppeopgaver, hver fald i mit hold, så det har fungeret fint. Men jeg kan da godt se, at når man laver gruppeopgaver, at det fungerer bedre med Zoom.
Dorthe:	Jamen, så synes jeg også... jeg har 2 børn, og de skulle jo også hjemmeskoles, og de havde også Zoom og det fungerede bare virkelig godt. At vi sad inde i hver vores, altså de sad inde på deres værelser og jeg sad inde i stuen, og det hele var bare lukket og nu vidste vi at vi gik i skole.
Interviewer:	Ift. undervisning, hvordan har din motivation så været? Har du manglet en omgangskreds som kan have ude på universitetet?
Dorthe:	Nej, jeg har haft meget travlt med at følge med i fagene. Man kan sige at, sådan som skemaet var lagt, så havde vi nogle gange 2 fag på en dag. Vi havde nogen lidt lange dage på et tidspunkt. Og det fungerer hver fald ikke så meget med mig, fordi det er meget hårdere at have undervisning online. Så der er nogen dage hvor vi mødte kl 9 og først havde fri kl 16. Det var mange dage faktisk. Det var sådan helt grotesk lang tid at skulle sidde. Så de underviser der holdt pauserne, det var godt. Fordi... jeg synes at det har været værre sådan at komme i gang igen derude (universitetet), jeg var utrolig glad for at være ude på universitetet før i tiden, meget glad for at komme derud, og jeg var der hele tiden, og jeg kom hele tiden der ud for at lave mine ting. Også blev det tvunget til at jeg skulle lave dem herhjemme, og det har jeg egentlig gjort, det har været fint nok. Jeg har været meget struktureret i at, at jeg arbejder indtil kl 18 om aftenen eller et eller andet også holder jeg fri. Nu kan jeg godt mærke at, jeg vil hellere være hjemme end jeg vil være ude på universitetet.

Interviewer:	Har du så været ude på universitetet siden de åbnede?
Dorthe:	Ja, det har jeg. Men jeg skynder mig hjem, det plejer jeg ikke at gøre. Og det er jo plat ikk'? Det er jo ikke fordi at jeg er bange for at få corona. Jeg ved ikke lige hvad det handler om.
Interviewer:	Ift. det globale, nu har vi jo været i den samme situation som mange andre lande, ser du dig så selv som tættere med de andre? Føler du dig mere som en verdensborger? Kan du relaterer til resten af verdenen?
Dorthe:	Ja, altså jeg sidder faktisk og skriver en eksamensopgaver hvor jeg faktisk skriver lidt om det. At den her corona tid har vist os, at vi er jo vildt påvirket af hinanden. Vi kan også række ud efter hinanden på en anden måde.
Interviewer:	Hvad er det for et fag du skriver den eksamensopgave i?
Dorthe:	Economic development in the Arctic.
Interviewer:	Det lyder spændende.
Dorthe:	Altså hvor det også er vores arktiske naboer, altså at det... det ved jeg ikke, jeg ved ikke om det er fordi jeg har haft undervisning i det, men jeg synes at vi er kommet tættere på hinanden.
Interviewer:	Tror du, at Grønland er mere forberedt på sådanne situationer ift. at vi tager det dag for dag, normalt, også fordi vi er meget afhængige af hvordan vejret er, tror du så at vi er bedre til at være forberedt på sådan noget her?
Dorthe:	Ja, uden at lyde selvfed, så har jeg faktisk haft den samme tanke. Altså fordi... det ved jeg godt ikke er rigtigt at sige, men vi har faktisk hygget os, helt utrolig meget. Det har været en lang snestormagtig. Plus, at jeg altid køber ind til... altså jeg har ikke kun mad til én dag eller to dage. Jeg har altid mad til at man kan strande. Vi er givet til, at... jamen det er sådan, det skal vi nok få til at fungerer. Det skal vi nok. Enten åbnet eller lukket. Min familie er heroppe, så det har jeg været glad for. For de stod også, altså min mor og far, de stod også og var ved at skulle rejse, men det blev så aflyst. De skulle på ferie, jeg er glad for at de ikke er strandet et eller andet sted. Jeg har været utrolig taknemmelig for at vi alle sammen har været sammen, også min søster, svoger og alle dem. At jeg har haft styr på alle, vi har ikke set hinanden, men vi har vidst hvor hinanden var. Også er jeg helt overrasket over at det er 5 uger vi har været hjemme. Det er simpelthen gået

	så stærkt. Og jeg ved... jeg har nogle veninder i Danmark, de har været, de har oplevet det på en anden måde. De har ikke haft de ord, med at hygge sig, som jeg synes har været helt... jeg synes at det har været så hyggeligt. Også synes jeg nemlig også, den der online undervisning har fungeret rigtig godt.
Interviewer:	Føler du så, at har mere privilegier end resten af verdenen, på en måde?
Dorthe:	Ja der er der ingen tvivl om at jeg har været glad for at være et sted hvor der ikke er nogen smitte. At de 11 personer der blev smittet, de ikke er blevet syge så de skulle være i hospitalet, eller døde. Vi har ikke oplevet den hårde, eller hvad skal man sige, det skrækszenarie som Italien fx oplevede. Så jeg føler heller ikke at jeg sådan er helt med på, altså... jeg blev bange, men jeg tror ikke at jeg nåede at blive så bange.
Interviewer:	Hvad var du bange for?
Dorthe:	Det har jeg svært ved at forklare. Det har jo... til at starte med... altså et par dage inden Danmark lukkede, der var jeg sådan lidt, der sivede det stadig ikke ind. Også begyndte Danmark at lukke, så var det sådan når okay. Så begyndte Kim Kielsen, med lufthavnen, og nu skulle vi også lukke og sådan noget. Så blev jeg bange med... jeg tror at det var frygten for at blive smittet af et eller andet som man ikke vidste hvad konsekvenserne ville være.
Interviewer:	Er du bange nu? Måske for noget andet?
Dorthe:	Næ.
Interviewer:	Det er nemlig fordi at jeg har snakket lidt med folk. Man var bange for at blive syg, fordi man ikke ved hvad det er. Men nu er man måske bange på en anden måde, hvor man måske er bange for hvordan det ville påvirke ens økonomi eller generelt...
Dorthe:	Ja, jeg skal til Malta, på 5. semester, det har jeg fået bevilliget. Jeg skal have min børn med, de skal på en international skole og jeg lejet hus, jeg har betalt depositum, jeg har alt muligt. Men det er jo ikke... hvad skal jeg sige. Det skelner jeg mellem at være bange, bange men mere om det bliver til noget eller ej. Hvor jeg ville synes det var utrolig træls hvis ikke det bliver til noget. Også er der en masse turer, vi skulle havde været ude at rejse i påsken også... alt sådan noget er blevet aflyst. Men sådan noget har

	været mere irritation, ikke irritationsmoment, sådan lidt øv. Men omvendt så har jeg ikke haft lyst til at være andre steder end her. Også er jeg glad for at fjorden er åbnet op. Jeg er glad for at vi kan tage ind til hytten.
Interviewer:	Var det ellers semester ophold du skulle på? Eller du SKAL på?
Dorthe:	Ja, jeg skal stadigvæk.
Interviewer:	Er det så fra september af eller?
Dorthe:	Jamen jeg rejser faktisk om to uger, og skal jeg ikke komme tilbage før februar.
Interviewer:	Sammen med dine børn?
Dorthe:	Ja.
Interviewer:	Det lyder spændende.
Dorthe:	Ja, så skal de jo nemlig også gå i en international skole og det er en gigantisk oplevelse for os alle sammen. Og jeg har fundet fag. Altså Malta er jo på mange måder på samme måde som Grønland, det er en ø, og de har også cuttet af, de har lukket flyforbindelserne. De har heller ikke været enormt ramt på sygdom, de har været ramt på økonomien. Det er lidt ligesom her. Jeg kan også være bange for at miste mit job og hvad skal det bringe fremover. Men jeg har egentlig nok altid tænkt at det skal jeg nok klare. Jeg skal nok finde på noget, jeg kan noget. Så kan jeg gøre rent eller et eller andet. Det må jeg finde ud af.
Interviewer:	Hvordan... du nævnte lidt, at de smittede var studerende, eller nogen fra Ilisimatusarfik. Hvordan havde du det med at det var nogen fra universitetsmiljøet?
Dorthe:	Ej, jeg var sådan helt ej. Fordi det blev delt meget op i gode og onde mennesker. Altså lige pludselig blev det sådan noget med, hvem er smittet og der var ikke nogen der ville sige noget, fordi der ikke var nogen der ville stikke nogen. Det handler jo ikke om at stikke folk, det handler om at vide om jeg har været meget tæt sammen med vedkommende. Jamen politiet har kontaktet dem der har været tæt. EJ i kan jo ikke vide, og rent faktisk en af de undervisere som var blevet smittet, havde jeg faktisk stået og snakket ret meget med, heldigvis på behørig afstand, så jeg var ikke blevet smittet, så det var fint nok. Men jeg havde det sådan lidt, sig nu bare hvem det er. Man kan... jeg ved heller ikke hvorfor det var vigtigt for mig, men det var mere

	fordi det havde ret store konsekvenser i om jeg bare skulle, om mig og børnene skulle helt isoleret, eller om vi kunne tage ud og købe ind. Og jeg valgte så at vi var helt isoleret i 14 dage. Også var vi ikke smittet også var det fint.
Interviewer:	Er du selv blevet testet?
Dorthe:	Nej.
Interviewer:	Jeg havde det også meget... da jeg fandt ud af at det var ude på universitetet, jeg ville rigtig gerne vide hvem det var. Som du sagde, bare fordi de ved jo heller ikke rigtig om man har været tæt på personen eller ej. Det synes jeg også var meget frustrerende at man ikke... jeg isolerede også mig selv de første 14 dage.
Dorthe:	Ja det skulle være så hemmeligt.
Interviewer:	Jeg forstår heller ikke hvorfor det skulle være så hemmeligt. Som om det var meget tabubelagt at nogen havde fået sygdommen.
Dorthe:	Ja. Men heldigvis så var der en af underviserne, hun var ret frisk, hun sagde at det var mig, jeg er nok patient 1. Det er der ikke noget at gøre ved. Det er jo ikke hendes skyld, det er jo ikke noget hun har gjort med vilje, og det er ikke noget hun har... hun har været lige så uvidende som os andre på det tidspunkt hvor det ikke gik op for en at det var alvorligt.
Interviewer:	Ved du egentlig hvor mange der var smittet ude på universitetet?
Dorthe:	Så vidt jeg ved, så var det kun 2.
Interviewer:	Jeg nemlig hørt lidt forskellige tal, nogen siger at det var 5, andre siger at det var 2.
Dorthe:	Når okay... det kan faktisk godt være at du har ret, måske er det et lidt større tal. Altså der var 2 til at starte med også tror jeg faktisk at det var... så blev det lidt, om det var fra universitetet eller ikke? Den næste var fra universitetet, og den næste var måske også fra universitetet, skal jeg så forvente at jeg også bliver syg eller hvad? Nu kan jeg jo se, nu er vi jo i maj, næsten slutningen af maj, okay det er fint, jeg blev ikke smittet heller ikke mine børn.
Interviewer:	Er du bange for at der kommer en anden bølge?
Dorthe:	Nej, altså det gør der jo nok. Jeg vil ikke smittes, det er ikke fordi at jeg vil blive smittet. Men jeg tror ikke at jeg frygter det på den måde mere. Det har

	da gjort lidt ved mig. Jeg har ikke super lyst til at give knus og kram hele tiden.
Interviewer:	Tror du at hvis der kommer en anden bølge, at det kommer til at... at landet kommer til at lukke så meget ned igen?
Dorthe:	Det ved jeg godt nok ikke. Jeg kan godt forstå at de har lukket landet. For jeg kan godt forstå, at de indser at hospitalsvæsnet ikke kan klare det. Men økonomien kan saftuseme heller ikke klare det. Så, det ved jeg ikke. Jeg er ikke på den måde bange for den anden bølge.
Interviewer:	Så du mener ikke selv, at det skal lukkes lige så meget ned? Eller det er svært at sige?
Dorthe:	Ja, det er svært at sige. Det er heldigvis ikke mig der skal træffe de beslutninger.
Interviewer:	Kan vi godt være mere forberedt på hvis der kommer en anden bølge? Fx Ilisimatusarfik? Kunne de havde gjort noget bedre?
Dorthe:	Nej... det tænker jeg ikke, altså jeg tænker at det man kan gøre nu det er at evaluere på alt det her online undervisning. Hvis der kommer en anden bølge, så synes jeg at man skal give tilladelse til at der er online undervisning derhjemme fra. Jeg synes at man skal have den fleksibilitet at, ikke alle... altså jeg er i en særlig risiko zone, og det gik jeg egentlig meget højt op i, i starten, at jeg helst ikke skal smittes. Så jeg synes at man skal give tilladelse til at man kan sidde hjemme, og jeg har også prøvet at tage eksamener hjemme, og det er også gået fint. Måske lave lidt et IT-beredskab på at sidde hjemme. Jeg synes faktisk at de har taklet det rigtig flot ude fra universitetet af. Men det eneste men, det er det der med at man godt kunne havde kommet ud og sagt hvem det var, uden at det skulle blive noget ondt eller godt eller... altså det der hemmelighedskræmmeri det kan jeg principielt ikke lide, fordi det virker som sladder. Det kommer til at virke som sladder, og det var det ikke.
Interviewer:	Ja det er jeg enig i. så har jeg kun et spørgsmål tilbage. Det er om vi har lært noget af den her krise? Både Ilisimatusarfik og landet?
Dorthe:	Altså jeg synes at hvis man skal sige at man har lært noget ude på Ilisimatusarfik, så det her online undervisning... jeg har sidste undervisning i aften kl 17, med Harvard University, en gruppe af mennesker som

	<p>Miillaaraq Lennert har været tovholder fra grønlandsk side af, det har været vildt spændende. Dem fra Harvard de skulle ellers havde været her til Nuuk, og der skulle havde været workshop, og det blev selvfølgelig aflyst. Så har vi gjort det online i stedet for, på Zoom og det har bare fungeret vildt godt. Selvfølgelig kunne det godt være bedre, men fra at gå til at de skulle havde været her, til at lave det om til Zoom, til at det blev så godt – det synes jeg er imponerende. Gitte var også vildt god, hun var med som en af de mennesker vi skulle pitche for, eller en af de personer. Altså jeg kunne godt se, en masse mere samarbejde på den måde. Jeg kunne godt tænke mig også, fx det dag jeg skal ned at have på Malta, et af dem, det der Small Island Development, at vi på den måde, her i Grønland, for noget viden fra hvad andre arktiske lande og ø lande gør. Altså fordi jeg var i gruppe med nogen over fra Nunavut, og de var sådan helt, at vi var så gode i Grønland, til at bevare det grønlandske sprog, bevare den grønlandske kultur og jeg havde mange kulturspørgsmål, sådan men er du sikker på... de var sådan, i har kulturen, i skal slet ikke være bange for at i mister den ved at inviterer en masse udenlandske investorer ind og lave projekter. Vi har kulturen. Det er ligegyldigt om i kommer i mindretal, altså den er der, hvor det kan være at det er almen viden for dig, men det var det ikke for mig at, jeg er nok desværre vant til at man... Grønland altid bliver sammenlignet på den måde at, det kunne man også gøre bedre og det kunne man også gøre bedre. Det er altid, det er sjældent at jeg hører at det gør vi skide godt. Det synes jeg bare, det var helt wow, det kunne man da godt forfølge lidt. Og på den måde hvis man lavede noget samarbejde på kryds og tværs, med andre arktiske lande, og vi havde sådan noget online undervisning, så synes jeg at det her corona har gjort, at det åbner op for en bred vifte af muligheder, for at vi kan lære noget af hinanden. Jeg var i gruppe med en, jeg kan ikke huske hvad hun hedder, over fra Alaska som... hun fortalte om sprogvanskeligheder, at det var meget... det gik hende meget på, der var noget meget stort kultur tab også i at 18% kan sproget. Og hvordan de ligesom prøver at etablere en app, der kan lærer skolebørn der kan sidde og lege med sproget, hvor det hele tiden bliver opdateret så det ikke er sådan</p>
--	---

	noget gamle Hr. Hansen og bare bliver oversat. Jeg synes at der kunne være enorm spændende samarbejder.
Interviewer:	Det lyder det til. Men det er da også fedt at i har haft sådan noget med Harvard, helt vildt fedt. Hvor mange var i så?
Dorthe:	Hvad har vi været? Har vi været 40? Jeg tror at der var 5 ude fra Ilisimatusarfik, også fra alle mulige lande, en fra Indien, en fra Korea, altså alt muligt.
Interviewer:	Det lyder mega fedt.
Dorthe:	Der var også en udvekslingsstuderende fra Frankrig som er kommet herop, som også var med. Det er jo også en god måde for de udvekslingsstuderende, fordi det foregår på engelsk.
Interviewer:	Hvem var underviser?
Dorthe:	En islandsk kvinde, som er tilknyttet på Harvard University. Hun er professor derover.
Interviewer:	Hvad med Miillaaraq, er hun jeres underviser?
Dorthe:	Nej hun er Ph.d. studerende. Hun er næsten færdig som Ph.d. ude på universitetet. Hun er vildt klog og vildt dygtig.
Interviewer:	Jeg har ikke flere spørgsmål, har du noget at tilføje?
Dorthe:	Ikke andet at jeg synes faktisk at perioden har været fint, jeg synes faktisk at jeg har haft... altså jeg ville havde været ked af, hvis jeg ikke havde haft undervisning, nu er mit fag undervisnings tungt ift. andre linjer, er min fornemmelse. Så det at jeg havde noget at stå op til hverdag, det var også med til at gøre min periode nemmere. Så vidste jeg at jeg skulle have statistik, nu skulle jeg have dit og dat. Så der gik ikke... det kan godt være at jeg havde en dag uden noget, men der var ikke mange dage, hvor jeg ikke havde noget. Det synes jeg også var ret. Det lyder lidt stræberagtig, men det er ikke på den måde. Men det der med at så kommer der den der kontakt med andre mennesker. Også synes jeg simpelthen at der var nogen af fagene der blev bedre af at det blev online.
Interviewer:	Hvordan kan det være?
Dorthe:	Jamen fordi, vi er ikke ret mange i klassen, og mange er gået ud. Også kommer der undervisere fra Danmark og skal undervise os, altså gæsteundervisere. Så kommer man ind i en klasse hvor vi måske kun sidder

	<p>2 eller 3. Det er også bare helt vildt. Jeg sidder og krummer tæer. Og tænker... det er vildt ikk'? Hvor når det så er online, så kan man godt registrere at der kun er 3 online, 3 elever, men det er alligevel ikke så tydeligt. Plus at det bliver meget fokuseret, altså der var noget af det undervisning, det blev helt sikkert bedre af at det blev online. Men jeg savner at... dermed ikke sagt at jeg bare kunne tage hele universitet online, for så ville det... det tror jeg ikke at jeg ville havde meldt mig til.</p>
Interviewer:	<p>Så måske, hvis man er så få i holdet, og man skal have sendt en dansk underviser herop, så kunne de lige så godt gøre det online? I stedet for at personen bliver sendt herop?</p>
Dorthe:	<p>I nogen fag i hver fald, ikke i alle fag. Der har været nogen fag hvor det ikke kan lade sig gøre. Altså sådan noget som finansiering og virksomhedsanalyse, der har vi haft brug for at der var en, som også var der efter. Men videnskabsteori, og nogen af de der fag, de kunne lige så godt foregå online.</p>

10.7 *Transskribering af interviewet med Elisabeth.*

		Dansk oversættelse
Interviewer:	Først så vil jeg spørge om, hvordan har du haft det de sidste par uger? Måneder, måske.	
Elisabeth:	Coronap nalaani? Malugisinnaavara naliginnaasumiik qasunerusunga. Angerlarsimaannarnerup kingunera. Bivirkningii, taakkortai malugisinnaavakka. Sinilluarualungu, kisianni qasoqqasaqattaartarpunga. Træthed, kunne jeg mærke.	Under corona? Jeg kan mærke at jeg er mere træt end jeg normalt plejer at være. Jeg er træt, fordi jeg hele tiden er hjemme. Det er de bivirkninger som jeg kan mærke. Jeg sover ellers nok, men jeg er hele tiden træt. Træthed, kunne jeg mærke.
Interviewer:	Hvad med ift. Undervisning? Skolemæssigt.	
Elisabeth:	Massakkut, sprog, litteratur og mediermi atuaratta, taava atuakkialerigatta ukioq manna, taava atuagassagut amerlagamik. Ilinniagassagut amerlasaqattaaramik, romaninik atuartaqattaarluta, taava atuagassinneqaqattaaratta amerlasoorujussuarmik, taava malugisinnaavara aamma taanna qasoqqatigisaqattaariga.	Lige nu, jeg studerer sprog, litteratur og medier, og det her år, så læser vi mange bøger, så vi har mange læselektier for. Vores lektier er så mange, hvor vi skal læse romaner, og generelt bare mange bøger, så kan jeg mærke at det også er pga. det at jeg hele tiden er træt.
Interviewer:	Hvordan oplevede du nedlukningen af universitetet?	
Elisabeth:	Jeg synes ikke så godt om det, iluarilaarpara angerlarsimaffinni... Ikiortitut suligama oqaasileriffimmi, taava angerlarsimatilluta	Jeg synes ikke så godt om det, jeg synes at det er dejligt derhjemme... Jeg

	<p>sulisinnaagatta, taava angerlarsimaffinni sulisaqattaarpunga, taannartaa iluarilaarpara, nammineq kisimiillunga eqqissillunga sulisinnaanera taanna iluaqutigivara. Kisianni fjern undervisning atuarfimmiit nuannarivallaanngilara. Unartaa peqqutaanerulluni: distraherernaqqajaasarami. Assersuutigalugu soorlu mikrofontai ilai qaminnissai puujortoortaramikku, taava uanga... Jeg bliver altid meget let distraheret. Taava ippinnalaarpoq, nalunngikkaluarlugu piaarinngikkaluartut, distraherernarilaarpara.</p>	<p>er studentermedhjælper hos Oqaasileriffik, og der havde vi muligheden for at arbejde hjemme, det kunne jeg godt lide, hvor jeg kunne være alene og arbejde stille og roligt, det kunne jeg rigtig godt lide. Men fjern undervisning var jeg ikke så vild med. Mest pga. at man bliver så nemt distraheret. Fx mht. mikrofonen, der er nogen der glemmer at slukke deres mikrofon, så det distrahere mig meget nemt, fordi jeg kan hører hvad de laver. Det er irriterende når folk glemmer at slukke den, selvom jeg ved at det ikke er med vilje.</p>
Interviewer:	<p>Har nedlukningen påvirket dig? Eller hvordan har den påvirket dig? Du sagde at du havde sovet meget, sådan træt, hvad med frustrationer, angst eller ...</p>	
Elisabeth:	<p>Naliginnaasumiit uumisoqqajaanervunga, pissutigalugu angutaatiga højrisiko akornaniikkami, taava taanna aamma sivisuumik angerlarsimavoq. Taavalu sianigisorujussuulluta inunnut attaveqarnaveernikuugatta. Taava</p>	<p>Jeg bliver mere irriteret/vred end normalt, da min kæreste er under højrisiko gruppen, så han var også hjemme i lang tid. Vi var også meget</p>

	<p>sivisoorujussuarmik marluinnaanikuulluta taava malunnarluni marluinnaavallaalersugut. Frustrereqqajaarnerulerpugut nalinnaasumik. Malunnarluni inunnik allanik takusaqanngittugut sivisuumik, marluinnaasaqattaarnerput, ippigilaarnikuuara. Kisianni aappaatigut iluarillugu, immitsinnut piffissaqarluarnerput, kisiannilu saniatigut aamma uumisoqqajaanera malunnarluni.</p>	<p>påpasselige med ikke at have så meget kontakt med andre mennesker. Det var kun os to der var sammen i lang tid, og jeg kunne mærke at vi tilbragte alt for meget tid sammen kun os to. Det var meget frustrerende for os begge to. Man kunne mærke at vi ikke havde set andre mennesker i lang tid. Det var lidt generende. Men der var også en fordel, jeg synes at det var dejligt at vi havde en masse tid til vores forhold, men jeg kunne mærke at jeg blev mere irriteret.</p>
Interviewer:	<p>I forhold til det globale... Nu er der mange, næsten hele verden har haft en slags nedlukning, føler du så at du er tættere på andre mennesker i verdenen? At du er en verdensborger ligesom alle andre, fordi vi ellers er så isoleret?</p>	
Elisabeth:	<p>Ilimaginikuunngikkaluarakku Kalaallit Nunaat matussasoq, siullerpaamik tusaqqaarakku corona virus siaruartoq, taava ilimaginikuunngikkaluarakku Kalaallit Nunaani tunillatsiteqassasoq, taava karantæne aallartimmat malugisinnaavara nunanut</p>	<p>Jeg havde ikke regnet med at Grønland ville lukke ned. Da jeg første gang hørte om corona virus spredningen, så havde jeg ikke regnet med at den ville nå til</p>

	inuiaqatigiittut ataatsimoornerusugut, en del af verden.	Grønland. Men så begyndte karantænerne, og der kunne jeg mærke at vi var en del af verdenen, som om vi alle sammen blev tættere på en eller af anden måde.
Interviewer:	Hvordan havde du det med, da man fandt ud af at de andre smittede var fra universitetsmiljøet?	
Elisabeth:	Siullermik tusaqqaarakku ernumasorujussuuvunga, imminut ernumaffiginanga kisianni angutaatiga pinerullugu ernumaneruvunga. Taava aliasulaarlunga, nalunnginnakku mattusimalerluta. Taavalu nalunnginnakku angutaatiga ersilersoq. Angutaatiga risiko zonemiinngittuuppat ernumanera annikinnerussagaluarpoq. Uannut sunniuteqarpallaarnaviannginami, kisianni angutaatiga eqqarsaatiginerullugu aliasuppunga ernumalerlungalu. Suliariteqqammerami uummammigut, taava suliariteqqammernera kingorna corona takkukkami taava aliasussutigivara angutaatiga pillugu. Nammineq eqqarsaatigissaguma ernumassutiginnikkaluarpara kisianni angutaatiga pinerullugu ernumanikuuvunga.	Da jeg først hørte om det, så blev jeg meget bekymret. Jeg blev ikke bekymret for min egen skyld, men mere pga. min kæreste. Jeg blev ked af det, da jeg vidste at vi skulle isolere os. Hvis min kæreste ikke havde været i risikozonen, så vil jeg ikke være så bekymret. Så havde det ikke påvirket mig så meget, men pga. min kæreste så blev jeg bekymret og ked af det, da min kæreste næsten lige er blevet opereret i hjertet, også kom corona.
Interviewer:	Man fandt jo ikke ud af hvem det var der var blevet smittet ude på universitetet. Hvad synes du om det?	
Elisabeth:	Eqqarsaatigilerpara isileraangani matu attortarnera, taava ugguarlunga immaa	Jeg tænkte over alle de overflader jeg havde rørt,

	<p>mianersornerusinnaagaluarpunga. Piareersimasinnaagaluarpunga, ilimaginikuunngikkaluarakku Ilimmarfimmi tunillatsittoqassimassasoq. Mianersornerusinnaasimagaluarpunga pissutigalugu sumi tamaani tassanngaannaq tunillatsiteqariaasaarsinnaavoq.</p>	<p>fx dørhåndtag. Jeg tænkte at jeg skulle havde passet mere på, jeg skulle havde været mere forberedt. Jeg havde nemlig ikke regnet med at det ville komme til Ilimmarfik. Jeg skulle havde passet mere på da man jo nemt kan blive smittet.</p>
Interviewer:	<p>Tror du at vi kan være mere forberedt hvis der kommer sådan en krise igen? Eller en nedlukning?</p>	
Elisabeth:	<p>Ja, anden bølgeqariaasaarsinnaagami, taava tusareernikuugakku tunillatsinnikut aamma tunillatseqqissinnaasut. Nalornartoqarnermik. Isumaqarpunga piareersimanagerusariaqartugut.</p>	<p>Ja, der kan jo komme en anden bølge. Og jeg har hørt at dem der har været smittet, kan blive smittet igen. Det er så svært at forudsige. Jeg synes at vi kan være mere forberedt.</p>
Interviewer:	<p>Kunne Iisimatusarfik havde gjort noget bedre? Hvad synes du at de kan gøre bedre til næste gang?</p>	
Elisabeth:	<p>Isumaqarpunga iliuuseqapallattut paasigamikku tunillatsitoqarsimasoq, taava matupallappaa. Taannartaa iluarersuaarpara. Ilimagivara piareersimareersut tullissaanut coronaqartoqaqqissappat.</p>	<p>Jeg synes at de reagerede hurtigt da de fandt ud af at der var nogen smittet, og de lukkede jo også hurtigt. Det synes jeg var dejligt, jeg regner med at de er klar til hvis der kommer corona igen.</p>
Interviewer:	<p>Jeg har ikke flere spørgsmål, har du noget at tilføje?</p>	

Elisabeth:	Ilimagisanniik tunillatsissimasut ikipput, pissutigalugu karantænekaagamik inuit, taavalu malittarisassat malilluaramikkit, Nuuk iluani. Soorunami ilai unioqquitsitigaluartut kisianni isumanni amerlasuut malittarisassat malikkamigit taamaammat tuniluuttoqarpallanngilaq.	Jeg havde regnet med at der skulle være flere smittet, men det var jo forholdsvist ikke så mange, og det er nok pga. folk tog til karantæne og de fulgte retningslinjerne, i Nuuk. Selvfølgelig var der nogen som ikke gjorde, men størstedelen gjorde og det tror jeg har medført til at vi ikke har så mange smittede.
-------------------	--	--